

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม
ในประเทศไทย กัมพูชา และลาว

Tourism Routes of Khmer Civilization
in Thailand, Cambodia and Lao PDR

โดย ดำเกิง โถทอง และคณะ

31 พฤษภาคม 2550

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม
ในประเทศไทย กัมพูชา และลาว
Tourism Routes of Khmer Civilization
in Thailand, Cambodia and Lao PDR

คณะผู้วิจัย

1. ดำเกิง โถทอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
2. วสันต์ชัย กากแก้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ชุดโครงการธนาคารข้อมูลเพื่อการพัฒนาและจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่
อย่างยั่งยืนกลุ่มอีสานใต้ ระยะที่ 1

สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัย “เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมในประเทศไทย กัมพูชา และลาว” สำเร็จได้ด้วยความสามารถของสำนักประสานงานการพัฒนาและจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่าง ยั่งยืน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ที่ให้โอกาสคณะผู้วิจัยได้ศึกษาและวิจัยเส้นทาง การท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมในประเทศไทย กัมพูชา และลาว ผู้วิจัยขอขอบคุณ ดร.เทิดชาย ช่วยบำรุง ผู้จัดการการวิจัยการพัฒนาและจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ และคณะ เจ้าหน้าที่ สกว.ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ เสนอแนะที่เป็นประโยชน์สำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่ รศ. ดร.อัฉรา ภาณุรัตน์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่กรุณาสละเวลา เป็นผู้เชี่ยวชาญ วิพากษ์เส้นทางท่องเที่ยว และคุณชูเกียรติ โภชิตโต ตัวแทนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดนครราชสีมา มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้คำแนะนำตรวจสอบเครื่องมือ ตลอดจนทั้งเจ้าของ หนังสือ ตำรา บทความ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ และเอกสารทางวิชาการทุกท่านที่ใช้ใน การสืบค้นและทำวิจัย คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ซึ่งอำนวยความสะดวกให้กับ ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ คณะผู้ร่วมวิจัยทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจใน การศึกษาและการวิจัยด้วยดีตลอดมา คุณความดีและคุณประโยชน์อันพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ คณะผู้วิจัยขอน้อมบูชาแต่คุณบิดา มารดา บุรพจารย์ และตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

ดำเกิง โถทอง และคณะ

31 พฤษภาคม 2550

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การวิจัยเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ไทย กัมพูชา และ สปป.ลาว เป็นงานวิจัยภายใต้ชุดโครงการธนาคารข้อมูลเพื่อการพัฒนาและการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน กลุ่มอีสานใต้ สำนักประสานงานการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ภายใต้การดูแลของ ดร.เทิดชาย ช่วยบำรุง ผู้จัดการการวิจัยการพัฒนาและการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 3 คือ 1) สำรวจเส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ในจังหวัด สระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา และแขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 2) จัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว 3) เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสม

โดยมีประเด็นคำถามเพื่อหาคำตอบ 3 ข้อ เช่นกัน คือ 1) เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ในจังหวัด สระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ และแขวงจำปาสัก ควรเป็นอย่างไร 2) โปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวควรเป็นอย่างไร 3) แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการศึกษาเอกสาร สัมภาษณ์คนต่าง ๆ จากนั้นเพื่อนำมากำหนดรูปแบบโปรแกรมการท่องเที่ยว และใช้วิธีประเมินโปรแกรมการท่องเที่ยวโดยผู้เชี่ยวชาญ นำมาปรับปรุงและนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวสังเคราะห์ ปรับปรุงรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว สามารถตอบคำถามการวิจัยทั้ง 3 ข้อ ได้ดังนี้

1. เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม เส้นทางดังกล่าวในจังหวัดสระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ และแขวงจำปาสัก ควรเป็นเส้นทางบก เนื่องจากพื้นที่อีสานใต้เป็นอาณาบริเวณติดต่อกันกับกัมพูชาและลาว ที่ใช้ในการเดินทางระหว่างกันมาตั้งแต่ในอดีตตามเส้นทางสายอารยธรรมขอม ซึ่งใกล้เคียงกับการเดินทางของคนในอดีตมากที่สุด จึงกำหนดเส้นทางท่องเที่ยวที่ควรจะเป็นได้ 4 รูปแบบ ดังนี้

- 1.1. เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมสามเหลี่ยมมรกตโลก
- 1.2. เส้นทางท่องเที่ยวเส้นทางปราสาทขอม

1.3. เส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม แบบครอบครัว

1.4. เส้นทางท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติและธรรมชาติ

2. โปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว คือ สามารถจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ 5 เส้นทาง จำนวน 8 โปรแกรม และโปรแกรมเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน 4 เส้นทาง 6 โปรแกรม ตามเส้นทางด้านตรวจคนเข้าเมือง บ้านคลองลึก อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ด้านตรวจคนเข้าเมืองช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ด้านตรวจคนเข้าเมืองช่องสะง่า อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ และด้านตรวจคนเข้าเมืองช่องเม็ก อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี

2.1. เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมสามเหลี่ยมมรกตโลก ซึ่งประกอบไปด้วย นครวัด นครธม วัดพู แม้ปราสาทพิมายยังมีไม่มรกตโลก แต่ก็สามารถอนุโลมให้อยู่ในกลุ่มมรกตโลกได้ เพราะว่า เฟิง สีทา (Pheng Sytha, 2003) ได้วิจัยค้นพบว่าโบราณสถานทั้ง 3 แห่งนี้เชื่อมต่อกันเป็นรูปสามเหลี่ยมสมมาตร หากดูจากแผนที่แล้วระยะทางระหว่างเมืองพระนครหลวงจังหวัดเสียมเรียบ ประเทศ กัมพูชา อันมึนครวัด นครธมเป็นแหล่งมรกตโลก และไปมรกตโลกปราสาทหินวัดพู แขวงจำปาสัก ประเทศ สปป.ลาว จากปราสาทหินวัดพูไปยังปราสาทหินพิมายและจากปราสาทหินพิมายไปยังเมืองพระนครหลวงนั้นมีระยะเกือบเท่ากันโดยมีเทือกเขาพนมดงรักเป็นแกนสมมาตร เป็นศูนย์กลางของความเชื่อที่สืบต่อเนื่องมาตั้งแต่โบราณที่แสดงให้เห็นความมุ่งมั่นของบรรพบุรุษผู้สร้างปราสาท และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือเส้นทางท่องเที่ยวนี้ สามารถอธิบายความหมายของสามเหลี่ยมมรกตได้ชัดเจนกว่าการกำหนดเพียงจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดพระวิหารและแขวงจำปาสัก ที่กำหนดในปัจจุบัน ซึ่งโบราณสถานทั้ง 3 แห่ง ได้รับความสนใจจากกลุ่มชาติพันธุ์เขมรที่อยู่ในภูมิภาคนี้ และปราสาทพิมายซึ่งได้รับการบูรณะให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ที่สุด จะเป็นการท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่แสดงถึงความเป็นวัฒนธรรม เช่น การชมสถานโบราณวัตถุ โบราณสถาน ปราสาท พระราชวัง วัด ประเพณี รวมถึงวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคลในแต่ละยุค

2.2. เส้นทางท่องเที่ยวตามยุคสมัยการก่อสร้างปราสาทขอม เริ่มจากปราสาทหินวัดพู ซึ่งนับได้ว่าเป็นต้นกำเนิดของอารยธรรมขอมสมัยเจนละ ก่อนการสร้างเมืองพระนคร ซึ่งมีเส้นทางโบราณในการสัญจรไปมาระหว่างกันอย่างต่อเนื่อง ปราสาทหินเขาพระวิหาร ปราสาทหินนครวัด นครธม ปราสาทหินพนมรุ้งตลอดจนการเชื่อมเส้นทางท่องเที่ยวปราสาทขอมในภาคอีสานตอนล่างเข้ากับประเทศเพื่อนบ้าน ตามเส้นทางโบราณสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ประกอบด้วยปราสาททิศใต้ติดชายแดนไทย กัมพูชา ประกอบด้วย ปราสาทตาเมือนธม ปราสาทตาเมือนโต๊ดปราสาทตาเมือน (ปราสาทบายกรีม) ตำบลตามเมียง กิ่งอำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์

เส้นทางสายนี้กลุ่มเป้าหมายจะเป็นนักเรียน นักศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ อาจจะเป็นกลุ่มสนใจ ทั้งกลุ่มเล็กหรือกลุ่มที่สนใจเรียนด้านประวัติศาสตร์มีศักยภาพในการเรียนรู้สูงพร้อมที่จะเรียนรู้ในสิ่งที่ท้าทายใหม่ๆ ซึ่งไม่เพียงแต่การท่องเที่ยวเพื่อชมปราสาทแต่ยังได้รับความรู้ด้านวิวัฒนาการก่อสร้างในยุคสมัยมีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยได้เป็นอย่างดี และยังได้ชื่นชมกับธรรมชาติแวดล้อม เช่น ป่าไม้ ภูเขา น้ำตก การพักผ่อนในป่า หรือการพักผ่อนบริเวณอุทยานแห่งชาติ และได้มีโอกาสผจญภัย สร้างความผูกพันระหว่างการท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ

2.3. เส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม แบบครอบครัว (Family Tourism) โดยใช้กิจกรรมการแข่งขันแบบแรลลี่ (Rally) ปราสาทเขาพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ปราสาทตาเมือน กิ่งอำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ ถึงด่านช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองกาบเชิง (ช่องจอม) ไปอำเภอสำโรง จังหวัดอุดรธานี เที่ยวชมแหล่งมรดกโลก เมืองพระนครหลวง นครวัด นครธม จังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา เดินทางกลับตามเส้นทางหมายเลข 5 จังหวัดเสียมเรียบ ไปเมืองศรีโสภณ จังหวัดบันเตียเม็องเจย ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองด่านคลองลึก อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ชมปราสาทสต็อกก๊อกรม เดินทางตามทางหลวงหมายเลข 348 ไปปราสาทหนองหงส์ อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ เที่ยวชมปราสาท ปราสาทเขาพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

การจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวเช่นนี้เพื่อตอบสนองของความต้องการของครอบครัวและเยาวชนเป็นการจัดผสมผสาน เป็นการท่องเที่ยวที่ใช้เกมส์การเล่นที่ทุกคนจะต้องช่วยกันค้นหา Rc (Root Check) เนื่องจากว่าคนไทยนิยมใช้รถยนต์ในการเดินทางท่องเที่ยวและชอบแข่งขันแบบแรลลี่ จึงเน้นการขับที่ปลอดภัยโดยมีการกำหนดเงื่อนไขความเร็วที่พอดีกับเวลาจึงจะทำคะแนนได้มาก ซึ่งได้กำหนดจุดเช็คเวลา (Time Control) ตามแหล่งท่องเที่ยวในเส้นทาง และในแต่ละจุดของแหล่งท่องเที่ยวก็มีกิจกรรมการทำ RC (Root Check) ซึ่งต้องช่วยกันค้นหาและช่วยกันจำเพื่อนำไปตอบคำถามในจุดสุดท้าย เป็นเกมส์ที่เน้นความสนุกสนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนในรถจะเกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สนุกสนาน เพลิดเพลิน รู้รักสามัคคี และเกิดความผูกพันระหว่างกัน ใช้เวลาทั้งหมด 3 วัน 2 คืน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวของคนไทยชอบท่องเที่ยวโดยเฉลี่ย 2.73 วัน (สถิตินักท่องเที่ยว ปี 2549 ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย www.tat.or.th/state_index.php) ประกอบกับเส้นทางที่กล่าวมาได้รับการพัฒนาให้สามารถเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัวแม้ว่าถนนในประเทศกัมพูชาช่วงระหว่างช่องจอม ไปจนถึงแหล่งมรดกโลก จังหวัดเสียมเรียบ ยังไม่ดีมากนัก แต่จะเป็นความท้าทายของนักท่องเที่ยวก่อให้เกิดความผูกพันภายในครอบครัวมากขึ้น จึงน่าจะเป็นไปได้ที่เส้นทางท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมโดยเร็วและยังสามารถพัฒนาไปยังเส้นทางอื่นๆได้อีกด้วย

2.4. เส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอมเชิงเกษตร (Khom Agro tourism) เป็นเส้นทาง การท่องเที่ยวในแหล่งโบราณสถานและพื้นที่ชุมชนเกษตรกรรมในพื้นที่ใกล้เคียง ตามเส้นทาง ปราสาทเขาพนมรุ้ง ชมวิถีชีวิตชุมชนบ้านโคกเมืองที่มีอาชีพทำนา หาลา และปลูกพืช ปราสาทศีขรภูมิ อำเภอ ศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ชมปราสาทวัดสระกำแพงใหญ่ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ เที่ยวชม ตลาดเย็นจังหวัดศรีสะเกษเพื่อวิถีชีวิต ชมปราสาทเขาพระวิหาร ชมการปลูกไม้ผล เช่น เงาะ ทุเรียน ในอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ผ่านช่องสง่า เพื่อเดินทางเข้าจังหวัดเสียมเรียบ กัมพูชา ถึง เสียมเรียบ ชมการทำนาในเขตบึงทะเลสาบและหมู่บ้านชาวประมงในบึงทะเลสาบ ชมปราสาทหินนคร วัดและนครธม เดินทางกลับแวะดูชุมชนปาดตาลเพื่อทำน้ำตาลปีกลในจังหวัดเสียมเรียบ ย้อนกลับมาตาม เส้นทางโบราณเข้าประเทศไทยที่ด่านช่องจอม ถึงจังหวัดสุรินทร์เยี่ยมชมวิถีชีวิตชุมชนเมือง คูเมือง กำแพงเมือง ชมการแสดงพื้นเมือง และรับประทานอาหารพื้นเมือง

การท่องเที่ยวอารยธรรมขอมเชิงเกษตร (Khom Agro tourism) เน้นเป้าหมายไปที่นักท่องเที่ยว กลุ่มเฉพาะ (Group Niche) เพื่อเพิ่มกิจกรรมให้กับนักท่องเที่ยวที่สนใจทั้งอารยธรรม วิถีชีวิต วัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของชาติพันธุ์เขมร กูย และลาว ซึ่งอาศัยอยู่บริเวณชายแดน ไทย กัมพูชา ลาว แห่งนี้ และยังรักษาขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตแบบดั้งเดิม โดยได้ชื่นชมแหล่ง โบราณสถานแล้วยังได้สัมผัสกับวิถีชีวิตการเกษตร จะทำให้นักท่องเที่ยวได้ทำกิจกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อ ช่วยให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ผู้ท่องเที่ยวจะได้สัมผัสวัฒนธรรมประเพณีอันนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่าง ยั่งยืน และช่วยส่งเสริมอนุรักษ์ ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ ซึ่งจะส่งผลดีต่อความ ความสัมพันธ์ระหว่างชนชาติ และยังเป็น การช่วยกระจายรายได้ให้กับชุมชน ซึ่งรายได้ส่วนหนึ่งนั้นสามารถ นำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม

การท่องเที่ยวลักษณะเช่นนี้จะช่วยให้การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวแบบเทศกาลในบริเวณอีสานใต้ เช่น เทศกาลขึ้นเขาพนมรุ้ง เทศกาลดอกกล้าดวนสี่แสนประเพณี 4 เผ่าไทย จังหวัดศรีสะเกษ มหกรรม งานช้างจังหวัดสุรินทร์ และงานแห่เทียนเข้าพรรษาจังหวัดอุบลราชธานี ก่อให้เกิดการท่องเที่ยว แบบต่อเนื่องส่งผลดีต่อนโยบายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ต้องการเพิ่มจำนวนวันพักของ นักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

3. แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยง กับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสมคือ 3 ด้านคือ

3.1. ด้านนโยบายของรัฐ

3.1.1. เร่งเปิดด่านถาวรที่จุดผ่อนปรนตาพระยา-บึงตากวน เพื่อเป็นการเชื่อมโยงเส้นทาง ท่องเที่ยวระหว่างปราสาทสติก๊กิถม จังหวัดสระแก้วกับปราสาทบันทายฉมาร์ จังหวัดบันเตียเม็อนเจย

3.1.2. พัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยว ทั้งในระดับ ระดับท้องถิ่น ภาคเอกชน และรัฐบาล

3.1.3. ส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบครอบครัว

3.1.4. ผสานการท่องเที่ยวแบบเทศกาลกับการท่องเที่ยวแหล่งอารยธรรมขอมโบราณ

3.1.5. ประสานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพื่อผลักดันให้กลุ่มจังหวัดอีสานใต้

ประเทศไทย มรดกโลกวัดพู แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และจังหวัดตอนเหนือของกัมพูชา ให้เป็นศูนย์กลางแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอมของโลก

3.1.6. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ประเทศเพื่อนบ้านในรูปแบบการให้เปล่าเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศเพื่อนบ้านตอบสนองนโยบายที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย

3.1.7. ควรมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอระหว่างประชาชน ชุมชน สถาบันการศึกษา และระหว่างจังหวัดกับจังหวัดหรือแขวง เนื่องจากสามารถสื่อสารด้วยภาษาเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นไทย กัมพูชา และไทย ลาว

3.2. ด้านการศึกษา

3.2.1. ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้กับเยาวชน และนักศึกษา

3.2.2. จัดทำหลักสูตรการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมระหว่าง 3 ประเทศ คือ ไทย กัมพูชา และลาว ในสถาบันการศึกษา

3.2.3. สนับสนุนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอระหว่าง ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่นและสถาบันการศึกษา

3.2.4. สนับสนุนการทดลองโปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

3.3. การคมนาคม

3.3.1. สร้างเส้นทางเชื่อมแหล่งท่องเที่ยวสามเหลี่ยมมรดกโลกเข้าด้วยกัน

3.3.2. เพิ่มจุดแวะพักรถนักท่องเที่ยวตามแหล่งโบราณสถาน

3.3.3. สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการกิจกรรมการท่องเที่ยวตามเส้นทางเพื่อเพิ่มจุดแวะพัก

3.3.4. ขยายเส้นทาง การเข้าถึงโบราณสถานควรสามารถรองรับยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวโบราณสถานแต่ละแห่งสะดวก

ทั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปว่าควรมีการนำเอาโปรแกรมท่องเที่ยวทั้ง 4 รูปแบบ มาทดลองในสภาพจริงในอนาคต

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : RDG4950089

ชื่อโครงการ : เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมในประเทศไทย กัมพูชา และลาว

ชื่อนักวิจัย : นายดำเกิง โถทอง นายวสันต์ชัย กากแก้ว

E-Mail Address: dthothong@yahoo.com

ระยะเวลาโครงการ : 1 มิถุนายน 2549 – 31 พฤษภาคม 2550

โครงการ เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมในประเทศไทย กัมพูชา และลาว มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ 1) เพื่อสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ในจังหวัดสระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา และแขวงจำปาสัก ประเทศ สปป.ลาว 2) จัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว 3) เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสม

การวิจัยเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมไทย กัมพูชาและลาว เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ จึงได้แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการศึกษเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโบราณสถานอารยธรรมขอม สำรวจพื้นที่ภาคสนามตามแหล่งโบราณสถานอารยธรรมขอมในพื้นที่การวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยสมุดบันทึก กล้องถ่ายรูปแบบสำรวจโบราณสถาน เพื่อให้ทราบถึงจำนวน ที่ตั้ง ประวัติความเป็นมา ระยะเวลา และสภาพปัจจุบันของแหล่งท่องเที่ยว

จากนั้นผู้วิจัยจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงเส้นทางสายอารยธรรมขอมในประเทศไทย กัมพูชา และลาว จากการสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเบื้องต้น และเชิญผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการมาประเมินความเป็นไปได้ของโปรแกรมการท่องเที่ยวให้ข้อเสนอแนะความเหมาะสม และนำไปสู่การสังเคราะห์ ปรับปรุงโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และกำหนดแนวทางยุทธศาสตร์เบื้องต้นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ รวมทั้งได้เส้นทางท่องเที่ยวที่เหมาะสม 4 รูปแบบ คือ

1. เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมสามเหลี่ยมมรกตโลก
2. เส้นทางท่องเที่ยวสายปราสาทขอม
3. เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมแบบครอบครัว

4. เส้นทางท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกษตรและธรรมชาติ

คำหลัก : เส้นทาง, อารยธรรมขอม, โบราณสถาน, โปรแกรมการท่องเที่ยว

Abstract

Project Code: RDG4950089

Project Title: Tourism Routes of Khmer Civilization in Thailand, Cambodia and
Lao PDR

Investigators: 1.D,Thothong 2. W, Kakkeaw
Surindra Rajabhat University

E- mail Address: dthothong@yahoo.com

Project Duration :1 June 2006 - 31 May 2007

The objectives of this research named tourism routes of Khmer civilization in Thailand, Cambodia and Lao PDR were; 1) to survey tourism routes of Khmer civilization in Srakaew, Buriram, Surin, Srisaket, and Ubon Ratchathani provinces of Thailand, Siem Reap province of Cambodia, Champasak region of Lao PDR, 2) to create tourism programs linked with Khmer civilization, relating to tourist requirement, and 3) to develop tourism strategies in the south of northeastern region of Thailand for sustainability linked with neighboring countries appropriately.

This research is the integrated research both quantitative and qualitative. The methodology was separated to 2 stages. It had been studied with the documentary study concerning historical site sanctuaries of Khmer civilization, and the field trip study for data collecting of the sanctuaries of research area by using recording notebook, camera and historical site sanctuary survey form. These would help to know the number, location, history, distance, and current condition of these tourism areas.

And, there was the creation of the tourism routes linked with Khmer civilization in Thailand, Cambodia, and Lao PDR from the primary field trip study and also the expertise and academicians were invited to evaluate the possibility of the tourism programs for

appropriation. After that, the programs were synthesized and improved to be the appropriately tourism programs, relating with the tourist requirement, and then define fundamental strategies' ways for area tourism arrangement, which there are 4 appropriately tourism routes as the followings.

1. Tourism route of Khmer civilization of world heritages' triangle.
2. Tourism route of Khmer sanctuaries.
3. Tourism route of Khmer civilization of family pattern.
4. Tourism route of agricultural and natural conservation.

Keyword: Routes, Khmer civilization, historical site, tourism programs.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร.....	ข
บทคัดย่อภาษาไทย	ช
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์	4
คำถามการวิจัย.....	4
ระเบียบวิธีวิจัย	4
นิยามศัพท์เรื่องนี้.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ผลการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ	6
แนวทางในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์	7
2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ความหมายของการท่องเที่ยว.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	10
ประเภทของการท่องเที่ยว	12
อารยธรรมขอมโบราณ	14
สภาพทั่วไปของพื้นที่.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
3 วิธีดำเนินการวิจัย	36
บทนำ	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย (ต่อ).....	36
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	36
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
4	การศึกษาสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม	39
	ความสำคัญของเส้นทางสัญจรโบราณสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7	40
	แนวทางศึกษาการเดินทางตามเส้นทางสัญจรโบราณสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7	42
	หลักฐานที่ยังหลงเหลือในปัจจุบัน และควรดำเนินการศึกษาเพิ่มเติม	44
	ความสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวระหว่างไทย กัมพูชา ลาว	44
	เส้นทางคมนาคม.....	45
	การติดต่อผ่านชายแดน.....	46
	การสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ไทย กัมพูชา ลาว	51
	ผลการศึกษาสำรวจเส้นทาง.....	58
	คำถามวิจัยข้อที่ 1	58
	เส้นทางในจังหวัดอีสานใต้	59
	เส้นทางเชื่อมกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน	60
	คำถามวิจัยข้อที่ 2.....	61
	โปรแกรมการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมสามเหลี่ยมมรกตโลก	61
	โปรแกรมท่องเที่ยวสายปราสาทขอมตามยุคสมัยการก่อสร้าง	68
	โปรแกรมการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมแบบครอบครัว.....	69
	โปรแกรมการท่องเที่ยวเส้นทางสายอารยธรรมขอม แบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และธรรมชาติ	70
	สรุปวิเคราะห์ผลการศึกษาเส้นทาง	71
	คำถามวิจัยข้อที่ 3.....	92
5	บทสรุป	
	สาระสำคัญ.....	95
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	98

บรรณานุกรม	99
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก บทความการวิจัย.....	101
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบสอบถาม.....	114
ภาคผนวก ค ภาพกิจกรรมการวิจัย.....	120
ภาคผนวก ง เอกสารผู้เกี่ยวข้อง.....	130
ภาคผนวก จ ประวัติผู้วิจัย	136

สารบัญภาพ

หน้า

รูปที่ 1	แผนที่แสดงพื้นที่การวิจัยเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ไทย กัมพูชา และลาว	24
รูปที่ 2	แผนที่แสดงพื้นที่การวิจัยจังหวัดบุรีรัมย์.....	25
รูปที่ 3	แสดงแผนที่การวิจัยจังหวัดสุรินทร์.....	26
รูปที่ 4	แสดงแผนที่การวิจัยจังหวัดศรีสะเกษ.....	27
รูปที่ 5	แสดงแผนที่การวิจัยจังหวัดอุบลราชธานี.....	28
รูปที่ 6	แผนที่การวิจัยจังหวัดสระแก้ว.....	29
รูปที่ 7	แสดงแผนที่งานวิจัยจังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา.....	30
รูปที่ 8	แผนที่การวิจัยแขวงจำปาสัก ประเทศ สปป.ลาว.....	32
รูปที่ 9	แสดงเส้นทางการเดินทางจากเมืองพระนครไปยังเมืองต่างๆ สมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 740	
รูปที่ 10	แสดงเส้นทางการสำรวจเส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ไทย กัมพูชา และลาว.....	40
รูปที่ 11	แผนที่แสดงเส้นทางโบราณสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7.....	43
รูปที่ 12	แสดงบริเวณด้านตรวจคนเข้าเมืองช่องสง่า อำเภอกุสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ กับด่านอัลลองเวง จังหวัดอุดรธานี.....	47
รูปที่ 13	แสดงป้ายชายแดนสุดเขตแดนสยามบูรพา บ้านคลองลึก อำเภอรัญประเทศ จังหวัด สระแก้วกับด่านปอยเปต จังหวัดบันเตียเมียนเจย.....	51
รูปที่ 14	ป้ายแสดงบริเวณด้านตรวจคนเข้าเมืองช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ กับด่าน ตรวจคนเข้าเมืองโสมมัต อำเภอสำโรง จังหวัดอุดรธานี.....	52
รูปที่ 15	ป้ายแสดงเขตชายแดนไทย – ลาว ระหว่างบ้านช่องเม็ก อำเภอสรินทร์ จังหวัด อุบลราชธานี บ้านวังเตา เมืองโพนทอง แขวงจำปาสัก.....	52
รูปที่ 17	แสดงแหล่งท่องเที่ยวสายสามเหลี่ยมมรกตโลกปราสาทหินพิมาย จังหวัดนครราชสีมา.....	53
รูปที่ 18	แสดงแหล่งท่องเที่ยวสายสามเหลี่ยมมรกตโลกปราสาทเขาพนมรุ้ง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์.....	54
รูปที่ 19	แสดงโบราณสถานที่มีศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์	55
รูปที่ 20	แสดงโบราณสถานที่มีศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ	56

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 21 แสดงเส้นทางรถท่องเที่ยวอารยธรรมขอมในจังหวัดอุบลราชธานี	57
รูปที่ 22 แสดงที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยวตามเส้นทางสายอารยธรรมขอมจังหวัดสระแก้ว	58
รูปที่ 23 แสดงมรดกโลกสิ่งมีชีวิตจรรย 1 ใน 7 ของโลกยุคใหม่ นครวัด นครธม จังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา.....	62
รูปที่ 24 ผู้วิจัยกับ คุณอุดมศรี แก้วสัก-สิด รองผู้อำนวยการพิพิธภัณฑสถานโบราณวัตถุ วันที่ 29 มีนาคม 2550 ณ บ้านไผ่ทางขึ้นปราสาทหินวัดพู	63
รูปที่ 25 แสดงเส้นทางรถท่องเที่ยวสายสามเหลี่ยมมรดกโลก เส้นที่ 1.....	64
รูปที่ 26 แสดงเส้นทางรถท่องเที่ยวสายสามเหลี่ยมมรดกโลก เส้นที่ 2.....	65
รูปที่ 27 แสดงเส้นทางรถท่องเที่ยวสายสามเหลี่ยมมรดกโลก เส้นที่ 3.....	67
รูปที่ 28 แสดงเส้นทางรถท่องเที่ยวสายปราสาทขอมตามยุคสมัยการก่อสร้าง	68
รูปที่ 29 แสดงเส้นทางรถท่องเที่ยวอารยธรรมขอม แบบครอบครัวแรลลี่ (Family Rally)	69
รูปที่ 30 แสดงเส้นทางรถท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมแบบเชิงเกษตร.....	71

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 จุดผ่านแดนถาวรระหว่างไทย – กัมพูชา ด้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	47
ตารางที่ 2 จุดผ่านแดนถาวรระหว่าง ไทย - ลาว ด้านจังหวัดอุบลราชธานีกับแขวงจำปาสัก	47
ตารางที่ 3 สรุปโปรแกรมการท่องเที่ยวกลุ่มอีสานใต้และเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน	73
ตารางที่ 4 ข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์เชื่อมโยงการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมไทยกัมพูชา และ สปป.ลาว	92

บทที่ 1

บทนำ

1.1. บทนำ

ภาคอีสานใต้ของประเทศไทยประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา และประเทศ สปป.ลาว เป็นอาณาบริเวณที่มีแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากมาย ทางด้านทิศตะวันตกคือ แหล่งมรดกโลกอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ – ดงพญาเย็น ด้านตะวันออก คือ น้ำตกอันสวยงามในประเทศ สปป.ลาว ทางตอนใต้ประกอบด้วยน้ำตกตาดพาน น้ำตกตาดเหือน น้ำตกคอนพะเพ็งและน้ำตกหลี่ผี เป็นต้น ในขณะที่ด้านทิศใต้คือกัมพูชามีบึงทะเลสาบที่ยิ่งใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ของสัตว์น้ำนานาพันธุ์

ในขณะเดียวกันทางด้านประวัติศาสตร์แล้วอาณาบริเวณเหล่านี้คือดินแดนที่มีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ มีความเจริญทั้งด้านอารยธรรมและวัฒนธรรมที่ผูกพันกันมาตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงสมัยอาณาจักรขอมเจริญรุ่งเรือง ได้ทิ้งร่องรอยความเจริญเหล่านั้น ปกคลุมดินแดนอีสานใต้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญตลอดจนทุกวันนี้

1.2. หลักการและเหตุผล

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่นานาชาติให้ความสำคัญมากเพราะสามารถสร้างรายได้และเงินตราต่างประเทศได้มาก ในปี พ.ศ. 2545 ทั่วโลกมีนักท่องเที่ยว 703 ล้านคน มีค่าใช้จ่าย ถึง 670 ล้านดอลลาร์สหรัฐ การคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว การพัฒนาเทคโนโลยีการบิน และการเปิดสายการบินราคาประหยัด (Low Cost Airlines) กระตุ้นให้มีการเดินทางมากขึ้น และยังทำให้แบบแผนการเดินทางของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปด้วย

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 ว่า การท่องเที่ยว คือหนทางสำคัญของการนำรายได้กระแสเงินสดเข้าสู่ประเทศ ดังนั้นรัฐบาลจึงมีนโยบายในการส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานของการบริการ เพิ่มความหลากหลายของรูปแบบการให้บริการการท่องเที่ยว และการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคบริการและการท่องเที่ยว และมีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อ วันอังคารที่ 29 มิถุนายน 2547 กำหนดเป้าประสงค์ การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมสาขาหลักที่เติบโตอย่างยั่งยืน เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย ที่สามารถกระจายรายได้ และโอกาสการพัฒนาแก่ชุมชนอย่างทั่วถึง ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย ภายในปี 2551 จะมีจำนวน

นักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็น 20 ล้านคน หรือมีรายได้จากการท่องเที่ยวไม่น้อยกว่า 700,000 ล้านบาท

ในขณะที่กระแสโลกาภิวัตน์ ด้านการค้าการลงทุนทำให้นานาประเทศในโลกมีการค้าขาย และเพิ่มพูนความร่วมมือกันมากขึ้น การเปิดเสรีด้านการบริการตามข้อกำหนดขององค์การการค้าโลก (WTO: World Trade Organization) ก็มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการขนาดเล็ก ขนาดกลาง และผู้ประกอบการที่เป็นตัวแทนกลาง หรือนายหน้า ซึ่งมีแนวโน้มที่เปลี่ยนไปเหล่านี้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ปัจจัยที่สำคัญต่อความสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ สาธารณูปโภคพื้นฐาน การคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยว ความปลอดภัยในทรัพย์สินระหว่างการท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

การทำให้ประเทศไทยเป็น “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย” (Tourism Capital of Asia) ภายในปี 2551 ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวไทยในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันระดับประเทศ และปรับตำแหน่งยุทธศาสตร์สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ (Quality Destination) โดยนักท่องเที่ยวคุณภาพ (Best Quality Tourist) ให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 และร้อยละ 8 ตามลำดับ ทั้งยังให้ความสำคัญกับการพัฒนากการท่องเที่ยวโดยการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างความสมดุลระหว่างการใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนากการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Sustainable Tourism Development) (สำนักพัฒนากการท่องเที่ยว, 2547)

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเติบโตอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดรายได้ที่หมุนเวียนนับแสนล้านบาทส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลจึงได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก แต่การท่องเที่ยวก็ทำให้สภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมลง จริงอยู่ที่การพัฒนากการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ทำให้รัฐมีรายได้และมีการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น แต่ก็น่าจะพิจารณาว่า เมื่อทรัพยากรถูกทำลายในระยะเวลายาวนาน นักท่องเที่ยวที่เคยให้ความสนใจอาจจะไม่ยอมมาท่องเที่ยวในพื้นที่นั้นๆอีก ผลที่ตามมาก็คือ รายได้ของรัฐหายไปท้องถิ่นที่มีรายได้ลดลงเช่นกัน จนในที่สุดจะไม่มีรายได้ต่อไป (แถลงการณ์เวทีสิ่งแวดล้อม, 2547) เป็นที่น่าสังเกตว่า ในช่วงเวลาที่ผ่านมา รูปแบบการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย เช่น ชอบขับซีพาดูวิวไปเที่ยวเองหรือพร้อมกับครอบครัวมากขึ้น แสงหา

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ทั้งความรู้และความเพลิดเพลินยิ่งขึ้น และรู้จักประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

ภายหลังจากที่รัฐบาลประกาศให้การท่องเที่ยวเป็นนโยบายหลักของประเทศ มีการตั้ง "กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา" ดูเหมือนว่าทุกฝ่ายทั้งภาครัฐและเอกชนต่างก็ขานรับกับนโยบายที่จะให้ประเทศไทยเป็นประเทศแนวหน้าของการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชีย ตั้งแต่ปลายปี 2546 เป็นต้นมามีนักท่องเที่ยวต่างชาติประมาณ 10 ล้านคนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวแพร่สะพัด นำรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนกว่า 300,000 ล้านบาทต่อปี แต่ในทางตรงกันข้ามการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลับทำให้สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมลง หลายฝ่ายต่างพยายามหาทางออกของการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ จนสุดท้ายมาลงตัวที่แนวคิดของการวางแผนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงการพัฒนาและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงผู้คนในท้องถิ่นมากขึ้น

การส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคไร้พรมแดน เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวตามเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวร่วมกัน เพื่อยกระดับโครงสร้างขั้นพื้นฐานด้านบริการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและพัฒนาภาคบริการให้มีคุณภาพ เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ของผู้คนที่มีความแตกต่างกันให้มีความเข้าใจที่ดี การกระจายรายได้ทางด้านเศรษฐกิจ และแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม อันเป็นผลมาจากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ระบบการขนส่ง การคมนาคม ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ และศาสนสถาน และแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนถึงความเป็นมาในอดีต ความเจริญรุ่งเรืองจากเหตุการณ์สำคัญของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัย (สำนักพัฒนาพื้นที่, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ :2546)

ในขณะที่กลุ่มจังหวัดอีสาน และประเทศเพื่อนบ้านซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องหารูปแบบชุดการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่หรือภายในจังหวัด และประเทศเพื่อนบ้านให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ที่กำลังเข้าสู่การท่องเที่ยวแบบสากล เรียนรู้และเอาใจใส่การอนุรักษ์ทรัพยากร นำการท่องเที่ยวไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงได้รับความนิยมไปอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ (จำไพพรรณ แก้วสุริยะ : 2545)

การที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติสนใจแหล่งท่องเที่ยวทั้งประเภทธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทยมากขึ้นตั้งแต่เดือนตุลาคม 2545 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการ

อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีการปรับตัวและปฏิรูประบบเพื่อให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆด้านการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งจึงอยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ เช่น กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น หน่วยงานที่รับผิดชอบพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวจะมีระบบควบคุมและปัญหาที่แตกต่างกัน แต่ที่สำคัญคือ เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้าไปในพื้นที่เหล่านั้น แต่ละหน่วยงานจำเป็นต้องมีมาตรการรองรับการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว โดยสามารถรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ให้ดีกว่าเดิม เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาภาคบริการและการส่งเสริมการท่องเที่ยว

สำหรับประเทศไทยแล้ว ตั้งแต่เริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-9 (พ.ศ.2503-2549) อาจกล่าวได้ว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวถือว่าเป็นแหล่งรายได้หลักที่สำคัญส่วนหนึ่งของประเทศซึ่งจากตัวเลขของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้แสดงให้เห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและรายได้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503 - 2549 ได้ทวีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นตลอดระยะเวลา 46 ปีที่ผ่านมา และได้ส่งผลกระทบต่อทรัพยากร สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศ อันเป็นเหตุปัจจัยให้เกิดการปรับตัวของระบบการท่องเที่ยวเป็นอย่างมากในปัจจุบัน

จากความสำคัญดังกล่าวสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) จึงได้สนับสนุนให้เกิดการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างทางเลือกให้กับระบบการท่องเที่ยวแนวใหม่ที่แตกต่างจากเดิม หน่วยงานด้านนโยบายการท่องเที่ยวสามารถเข้ามาเชื่อมรอยระหว่างอารยธรรมขอมระหว่างประเทศไทย กัมพูชาและลาว ให้ได้และนำไปสู่การสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวบนพื้นฐานความเป็นไปได้ และจะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของเอเชียอย่างแท้จริง

1.3. วัตถุประสงค์โครงการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. สำรวจเส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมในจังหวัด สระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา และแขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. จัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

3. เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ในกลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสม

1.4. คำถามการวิจัย (research question)

ในการวิจัยได้ตั้งประเด็นคำถามเพื่อหาคำตอบดังต่อไปนี้

1. เส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ในจังหวัด สระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ และแขวงจำปาสัก ควรเป็นอย่างไร
2. โปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวควรเป็นอย่างไร
3. แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ในกลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร

1.5. นิยามศัพท์เรื่องนี้

ได้นิยามศัพท์เพื่อให้เข้าใจตรงกันดังนี้

เส้นทางการท่องเที่ยว หมายถึง เส้นทางการท่องเที่ยวในลักษณะครบวงจร มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดที่ชัดเจนตามเส้นทางการคมนาคม ระยะทาง สถานที่ ที่ตั้ง ภูมิประเทศ โดยผ่านจุดที่น่าสนใจ มีรายละเอียดประกอบอย่างเหมาะสมและตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

ขอม หมายถึง ชนชาติหนึ่งที่เป็นบรรพบุรุษของชนชาติกัมพูชาในปัจจุบัน และเคยแผ่อำนาจเข้ามาในประเทศไทย ลาว และแหลมโคชินไชนา แถบปากแม่น้ำโขง ชนชาติขอมพูดภาษาคคล้ายกับชนชาติมอญในพม่าและมีความก้าวหน้าทางด้านอารยธรรม

อารยธรรมขอม หมายถึง ความเจริญก้าวหน้าทางด้านสิ่งก่อสร้างที่เป็นโบราณสถานของชนชาติขอมได้สร้างขึ้น

อารยธรรมขอมในประเทศไทย หมายถึง โบราณสถานของขอมในจังหวัดสระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี

อารยธรรมขอมในประเทศกัมพูชา หมายถึง โบราณสถานของขอมในจังหวัดเสียมเรียบ

อารยธรรมขอมในประเทศลาว หมายถึง โบราณสถานของขอมในแขวงจำปาสัก

เส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมของประเทศไทย กัมพูชาและลาว หมายถึง เส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมที่เชื่อมโยงแหล่งโบราณสถานใน 3 ประเทศเข้าด้วยกัน

ประกอบด้วยเส้นทางการคมนาคม ระยะทาง สถานที่ ที่ตั้ง ภูมิประเทศ โดยผ่านจุดที่น่าสนใจ มีรายละเอียดประกอบอย่างเหมาะสมและตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

1.6. ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีขอบเขตการวิจัย 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านเนื้อหา จะเป็นการนำเสนอเฉพาะเส้นทางการเชื่อมต่อโบราณสถานอารยธรรม ขอมที่ได้จากการศึกษาเอกสารและการสำรวจพื้นที่จริง
2. ด้านพื้นที่ ใช้แหล่งโบราณสถานอารยธรรมขอมที่ตั้งอยู่ 3 ประเทศ คือการวิจัยเส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมในประเทศไทย กัมพูชา และ ลาว ได้กำหนดพื้นที่การวิจัยปกคลุมอาณาบริเวณ ตั้งแต่จังหวัดสระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จนถึงปราสาทวัดพู ตัดแม่น้ำโขง ในแขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว แล้วจึงกลับลงไปทางทิศใต้ ซึ่งมีเทือกเขาพนมดงเร็กกั้นระหว่างเขตแดนไทย กัมพูชา แยกเป็นเขมรสูง เขมรต่ำ มีปราสาทหินเขาพระวิหาร จังหวัดพระวิหาร เมืองพระนคร จังหวัดเสียมเรียบ ปราสาทบันทายชมาร์ จังหวัดบันเตียเมียนเจย และกลับเข้ามาในประเทศไทยที่จังหวัดสระแก้ว อันมีปราสาทสด๊กก๊อกธมเป็นปราสาทติดชายแดนไทยติดกับกัมพูชา
3. ด้านเส้นทาง เป็นการกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวโดยจัดประชุมระดมสมอง (Brain Storming) เชิญผู้เชี่ยวชาญทั้งภาครัฐ เอกชน นักวิชาการ นักการศึกษา ทั้งไทย ลาว และ กัมพูชา จำนวน 11 ท่าน เพื่อนำเสนอเส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมต่อระหว่างไทย กัมพูชา และลาวให้ได้อย่างน้อย 3 เส้นทาง
4. ด้านข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญจากในประเทศไทย กัมพูชา และ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 11 ท่าน มาให้ข้อเสนอเพื่อที่จะสามารถผลักดันให้เป็นยุทธศาสตร์ และสามารถนำไปใช้ได้จริงของทั้ง 3 ประเทศ กรอบการพิจารณาจะพิจารณายุทธศาสตร์บนพื้นฐานความเป็นไปได้และจะนำเสนอเป็นข้อๆ ต่อไป

1.7. ผลการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ (Outputs)

การวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะได้รับผลอยู่ 3 ประการคือ

1. ได้เส้นทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมต่ออารยธรรมขอม ในประเทศไทย กัมพูชา และลาว
2. ได้โปรแกรมการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

3. นำเสนอยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ในกลุ่มอีสานใต้ ที่สามารถเชื่อมโยงกับเส้นทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านกัมพูชา และลาว

1.8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ (Outcomes)

เมื่อได้โปรแกรมการท่องเที่ยวตามเส้นทางอารยธรรมของใน 3 ประเทศ ที่ผ่านการวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ สามารถนำไปใช้ได้กับหน่วยงานภาคเอกชนที่จัดการท่องเที่ยว ภาครัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแลการท่องเที่ยว ภาคประชาชนที่ต้องการท่องเที่ยว และสามารถนำไปเป็นเส้นทางการท่องเที่ยวให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวเฉพาะที่สนใจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือเชิงวัฒนธรรม อีกทั้งสร้างเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งหน่วยงานทางการศึกษาได้

1.9. แนวทางในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

หลังจากที่ได้ดำเนินการวิจัยฉบับสมบูรณ์จะได้โปรแกรมการท่องเที่ยวที่สามารถเชื่อมโยงพื้นที่ที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว เป็นการบูรณาการพื้นที่อารยธรรมขอมเพื่อเปิดประตูสู่ภูมิภาคอินโดจีน ส่งผลต่อพัฒนาการด้านการศึกษาเชิงประวัติศาสตร์ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง แหล่งอารยธรรมขอมในภูมิภาคอินโดจีน

1.10. สรุป

ในบทที่ 1 นี้ผู้วิจัยกล่าวถึงหลักการและเหตุผล สภาพความเป็นมา ความสำคัญของพื้นที่วิจัย วัตถุประสงค์ คำถามในการวิจัย ขอบเขตพื้นที่และเนื้อหา นิยามศัพท์นี้ ผลที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการวิจัย ตลอดจนแนวทางในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ทั้งนี้เพื่อเป็นกรอบในการวิจัยต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1. บทนำ

ในบทที่ 2 ของการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า เอกสาร หลักการ ทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นสำคัญตามลำดับ ในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ความหมายของการท่องเที่ยว แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทของการท่องเที่ยว อารยธรรมขอมโบราณ สภาพทั่วไปของพื้นที่ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2. ความหมายของการท่องเที่ยว

ปัจจุบันการท่องเที่ยวมีความสำคัญยิ่ง ไม่เพียงแต่สร้างความเพลิดเพลิน เกิดการเรียนรู้แล้ว ยังสร้างรายได้ให้กับคนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก จนกลายมาเป็นอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยพุทธศักราช 2522 ได้กำหนดขอบเขตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไว้ว่า

“อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า อุตสาหกรรมใด ๆ ที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยมีค่าตอบแทนและหมายความรวมถึงธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจโรงแรม นักท่องเที่ยว ธุรกิจภัตตาคาร สถานบริการ และสถานที่ตากอากาศ สำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจขายของที่ระลึก หรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจการกีฬา สำหรับนักท่องเที่ยว การดำเนินงานนิทรรศการ งานแสดง ออกกำลังกายโฆษณาเผยแพร่ หรือการดำเนินการอื่นใด โดยมีความมุ่งหมายเพื่อชักนำหรือส่งเสริมให้มีการเดินทางท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourist Industry หรือ Tourism Industry) เป็นไวยากรณ์ของคำว่า การท่องเที่ยว (Tourism) สามารถใช้แทนกันได้โดยทั่วไป

อุตสาหกรรม (Industry) หมายถึง การทำสิ่งของเพื่อให้เป็นสินค้าซึ่งก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Value Added) อุตสาหกรรมแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. อุตสาหกรรมที่นำหรือสกัดทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ (Extraction Industry) เช่น การเพาะปลูก การป่าไม้ การเลี้ยงสัตว์ การประมง การเหมืองแร่และย่อยหิน เป็นต้น
2. อุตสาหกรรมการผลิต (Manufacturing Industry) เป็นการนำเอาวัตถุดิบมาปรุง-แต่ง ดัดแปลง แปรสภาพด้วยแรงมนุษย์หรือเครื่องจักรก็ตาม เพื่อเปลี่ยนสภาพมาเป็นเครื่อง

อุปโภคบริโภคให้เป็นสินค้าหรือผลิตภัณฑ์สำหรับบริโภคใช้สอย เช่น การผลิตอาหาร การผลิต รองเท้า การผลิตรถยนต์ การผลิตยา เป็นต้น

3. อุตสาหกรรมบริการ (Servicing Industry) เป็นการดำเนินการในลักษณะการ ให้บริการ (Service) เช่น การค้าขาย การท่องเที่ยว การธนาคาร เป็นต้น

จากนิยามที่ได้กล่าวมานี้ การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมชนิดหนึ่ง เรียกว่า “อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourist Industry หรือ Tourism Industry)” อันเป็นอุตสาหกรรมบริการ (Servicing Industry) ซึ่งจัดว่าเป็นอุตสาหกรรมผสม (Mixed) มีใช้อุตสาหกรรมเดี่ยว (Single Industry) ทั้งนี้เพราะอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้รวมเอากิจกรรมและบริการต่าง ๆ เข้ามาไว้ด้วยกัน คือ ที่พัก จะรวมกิจกรรมย่อยหลายอย่างเข้าไว้ด้วยกัน เป็นต้นว่าโรงแรม โมเต็ล การตั้งแคมป์ การจัดให้พักเป็นกองคาราวาน ตลอดจนบริการอาหารและเครื่องดื่มทุกชนิด ส่วนการจำหน่ายซื้อ สินค้า รวมไปถึงการซื้อปลีกทุกรูปแบบด้วย เช่น การซื้อสินค้าของที่ระลึก งานศิลปะและงานฝีมือ หัตถกรรม เสื้อผ้า เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด และอื่นๆ สำหรับกิจกรรมการท่องเที่ยว รวมทั้งการบริการ หลายๆ อย่างเข้ามาไว้ด้วย เช่น การบันเทิง การกีฬา การศึกษา การประชุม การเที่ยวชมเมือง และการท่องเที่ยวตามท้องถิ่นชนบท การติดต่อธุรกิจและการค้า การสันทนากการ และการเยี่ยมชมสิ่ง ดึงดูดใจ การท่องเที่ยวงานประเพณีทางวัฒนธรรม งานเทศกาลต่างๆ นอกจากนี้ การคมนาคม ขนส่ง การเดินทางทุกรูปแบบทั้งทางบก ทางเรือและทางอากาศ ก็รวมไว้ในกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้วย

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สามารถแบ่งออกเป็นส่วนย่อยๆ และจำแนกเป็นกิจกรรม ต่างๆ ได้มากมาย แต่ละส่วนต่างก็มีความสำคัญในตัวเชื่อมสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น ตัวอย่าง เช่น แหล่งท่องเที่ยวแห่งหนึ่งจะประสบความสำเร็จได้ ก็ต้องอาศัยการคมนาคมขนส่งที่ดีนำพา นักท่องเที่ยวเข้ามา ต้องมีที่พักแรมที่ดีไว้คอยต้อนรับ ต้องมีภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีคุณภาพ ไว้บริการ ตลอดจนต้องมีบริการอื่นๆ (เช่นบริการทางการแพทย์และร้านค้าปลีก เป็นต้น) เพื่อสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในด้านต่างๆ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นหน่วยธุรกิจขนาดเล็ก และมี นโยบายในการปฏิบัติงานที่เป็นอิสระของตัวเอง

การท่องเที่ยว คือการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานตื่นเต้นหรือ เพื่อหาความรู้ องค์การการท่องเที่ยวของสหประชาชาติ (World Tourism Organization) กำหนดไว้ ว่า การท่องเที่ยวหมายถึงการเดินทาง โดยระยะทางมากกว่า 80 กิโลเมตรจากบ้าน เพื่อ จุดประสงค์ในการพักผ่อนหย่อนใจ

วัฒนธรรม คือ ลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน วัฒนธรรมในทางวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมและสิ่งทีคนในหมู่ผลิตสร้างขึ้นด้วยการเรียนรู้จากกันและกัน และร่วมใ้อยู่ในหมู่พวกของตน

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเติบโตอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดรายได้ที่หมุนเวียนนับแสนล้านบาทส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลจึงได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ขณะเดียวกันการท่องเที่ยวก็ทำให้สภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมลง การท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ทำให้รัฐมีรายได้ และ มีการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น แต่ก็น่าจะพิจารณาว่า เมื่อทรัพยากรถูกทำลายในระยะเวลาอันสั้น นักท่องเที่ยวที่เคยให้ความสนใจอาจจะไม่ยอมมาท่องเที่ยวในพื้นที่นั้นๆอีก ผลที่ตามมาก็คือ รายได้ของรัฐก็หายไป ท้องถิ่นที่มีรายได้ก็จะลดลง จนในที่สุดจะไม่มีรายได้ต่อไป (แถลงการณ์เวทีสิ่งแวดล้อม ,2547)

ในปัจจุบันรูปแบบการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย เช่น นิยมขับซีพาวนัไปเที่ยวด้วยตนเองหรือพร้อมกับครอบครัวมากขึ้น แสวงหาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลินยิ่งขึ้น ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่กำลังเข้าสู่การท่องเที่ยวแบบสากลที่เรียนรู้และเอาใจใส่การอนุรักษ์ทรัพยากร เป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งกำลังได้รับความนิยมไปอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ (จำไพพรรณ แก้วสุริยะ : 2545)

ในขณะที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติสนใจแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม การส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวตามแนวเส้นทางท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้านก่อให้เกิดการประสานกันทางวัฒนธรรมและการส่งเสริมการพัฒนาสู่ระดับท้องถิ่น ประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านมีทรัพยากรสำหรับการท่องเที่ยวมากมาย ด้านทางโบราณคดี ประวัติศาสตร์ พุทธศาสนา และวัฒนธรรมดั้งเดิม มีความมั่งคั่งทางสถาปัตยกรรม สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จัดการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างกันได้ เช่น แหล่งมรดกโลกเมืองพระนครศรีอยุธยา จังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา อุทยานแห่งชาติปราสาทหินเขาพนมรุ้ง ปราสาทเมืองต่ำ ปราสาทเขาพระวิหาร และแหล่งมรดกโลกปราสาทหินวัดพู แขวงจำปาสัก สปป.ลาว

2.3. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การท่องเที่ยวได้เริ่มมีบทบาทกว้างขวางขึ้นตั้งแต่ปี ศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา ได้มีการจัดการ (Management) จัดระบบ (System) ต่างๆ ตั้งแต่นักท่องเที่ยวยังไม่เริ่มเดินทางหรือยังไม่มีความคิดที่จะเดินทาง ซึ่งในขั้นนี้จะมีการจัดระบบการให้บริการข่าวสารเพื่อเชิญชวนให้เกิดการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ลำดับต่อไปก็จะเป็นการจัดระบบให้บริการอำนวยความสะดวกในการเดินทาง การพักผ่อน การบริการ ด้านภัตตาคาร ร้านอาหาร บันเทิง สินค้าที่ระลึก รวมทั้งการคุ้มครองความปลอดภัย โดยในแต่ละส่วนดังกล่าวนี้สามารถเรียกรวมกันได้ว่าเป็น “บริการท่องเที่ยว” (Tourist Service) ซึ่งเมื่อรวมกับการจัดระบบในส่วนของการบำรุงรักษาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ก็เรียกว่าเป็น “อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Tourism Industry)” (สุวรรณ ฤทธิ์รักษ์. 2530 : 10) การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการประกอบด้วยเงื่อนไข 3 ประการ คือ

1. เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
3. เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

ในที่นี้จะกล่าวถึงแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ได้มีบุคคลหรือองค์กรต่างๆ ให้ความหมายและคำจำกัดความไว้มากมาย เป็นที่ยอมรับในระดับหนึ่งและได้รับการอ้างอิงถึงเสมอที่สำคัญมีดังนี้

ซีบอลลอส ลาสคิวเรน (Ceballos Lascurain :1991) อาจจะเป็นคนแรกที่ได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า "เป็นการท่องเที่ยว รูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติ โดยไม่ให้เกิดการรบกวนหรือทำความเสียหายแก่ธรรมชาติ แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อชื่นชม ศึกษาเรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ พืชพรรณ และสัตว์ป่า ตลอดจนลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาติ เหล่านั้น"

อริสเบท บู (Elizabeth Boo : 1991) ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า "การท่องเที่ยวแบบอิงธรรมชาติที่เอื้อประโยชน์ต่อ การอนุรักษ์ อันเนื่องมาจากการมีเงินทุนสำหรับการปกป้องดูแลรักษาพื้นที่ มีการสร้างงานให้กับชุมชนหรือท้องถิ่น พร้อมทั้งให้การศึกษาและ สร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม"

ดิ อีโคทัวร์ริซึม โซไซตี้ (The Ecotourism Society : 1991) ได้ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า "การเดินทางไปเยือนแหล่งธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนรู้ถึง วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือทำลายคุณค่า

ของ ระบบนิเวศและในขณะเดียวกันก็ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ เกิดประโยชน์ต่อประชาชนท้องถิ่น"

เวสเทิร์น (Western : 1993) ได้ปรับปรุงคำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของ The
Ecotourism Society ให้สั้นและกะทัดรัด แต่มีความหมายสมบูรณ์มากขึ้นคือ "การเดินทาง
ท่องเที่ยวที่รับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติซึ่งมีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทำให้ชีวิตความเป็นอยู่
ของประชาชนท้องถิ่นดีขึ้น"

เดอะ คอมมอนเวลท์ ดีพาสเมนท์ ออฟ ทัวริซึม (The Commonwealth Department of
Tourism : 1994) ได้ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์คือ การท่องเที่ยว ธรรมชาติที่
ครอบคลุมถึงสาระด้านการศึกษา การเข้าใจธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และการจัดการเพื่อรักษาระบบ
นิเวศให้ยั่งยืน คำว่า ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมยังครอบคลุมถึงขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นด้วย
ส่วนคำว่าการรักษา ระบบนิเวศให้ยั่งยืนนั้นหมายถึง การบันผลประโยชน์ต่างๆ กลับสู่ชุมชนท้องถิ่น
และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

เสรี เวชบุษกร (2538) ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่า "การท่องเที่ยวที่มี
ความรับผิดชอบต่อแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติและต่อสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งหมายรวมถึง
วัฒนธรรมของชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนโบราณสถาน โบราณวัตถุที่มีอยู่ในท้องถิ่นด้วย"

จากการให้ความหมายและคำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ดังกล่าวข้างต้น พอจะ
สรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมายถึง การท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง
ไปยังแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรมอย่างมีความรับผิดชอบต่อ ไม่ก่อให้เกิด การรบกวน
หรือทำความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่มีวัตถุประสงค์อย่างมุ่งมั่นเพื่อขึ้น
ชม ศึกษา เรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ พืชพรรณ และสัตว์ป่า ตลอดจนลักษณะทาง
วัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งท่องเที่ยว นั้น อีกทั้งช่วยสร้างโอกาส ทางเศรษฐกิจที่ส่งผลให้การ
อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกิดประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นด้วย

2.4. ประเภทของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่มนุษย์ใช้เป็นกิจกรรมนันทนาการ การเรียนรู้ไปในโลกกว้าง
ตลอดจนการเสริมสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัว หรือการศึกษาดูงานในหน่วยงาน
บูรณาการหลากหลายรูปแบบ ดังนี้

ประเภทของการท่องเที่ยวในที่นี้หมายถึงประสบการณ์ในการท่องเที่ยว กล่าวคือ ใน
การจำแนกจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว (Type of Destination) หรือแหล่งท่องเที่ยว

สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มหรือประเภทของประสบการณ์ (Travel Experience) ที่นักท่องเที่ยวได้รับออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. การท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ (Ethnic Tourism) เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ที่จะสังเกตการแสดงออกทางวัฒนธรรมและแบบแผนการใช้ชีวิตของประชากรต่างเผ่าพันธุ์ ซึ่งจะรวมไปถึงการไปเยือนบ้านเกิดเมืองนอน การเข้าร่วมพิธีกรรมรำฟ้อน และเข้าร่วมพิธีทางศาสนาต่างๆ
2. การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรม (Cultural Tourism) เป็นการเดินทางเพื่อสัมผัสและบางกรณีก็เข้าร่วมใช้ชีวิตดั้งเดิมที่ได้สูญหายไปหมดแล้วกลับมาสร้างสีสันดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ซึ่งอาจจัดอาหาร งานเทศกาลเครื่องแต่งกายตามประเพณี การรำพื้นบ้าน การแสดงศิลปะ และหัตถกรรมรุ่นโบราณๆ ไว้บริการด้วย เป็นต้น
3. การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์ (Historical Tourist) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อพิพิธภัณฑสถานและโบสถ์เก่าๆ ที่เน้นความรุ่งเรืองของอดีต อาจเป็นการเยือนอนุสาวรีย์โบสถ์วิหาร วิังต่าง ๆ การแสดงแสง เสียง เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆในประวัติศาสตร์ เป็นต้น
4. การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Tourism) คล้ายคลึงกับการท่องเที่ยวเพื่อชาติพันธุ์ กล่าวคือ ดึงดูดนักท่องเที่ยวมาจากแดนไกล แต่การท่องเที่ยวเพื่อสิ่งแวดล้อมเน้นสิ่งดึงดูดใจ (Attractions) ที่เป็นสิ่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากกว่าที่จะเน้นชาติพันธุ์มนุษย์ การกลับคืนสู่ธรรมชาติ และการชื่นชมต่อความสัมพันธ์ของผู้คนกับพื้นที่พิภพก็อยู่ในกลุ่มนี้ ซึ่งจะรวมการถ่ายภาพการเดินทางไกล การปีนเขา การล่องเรือเล็ก และการตั้งแคมป์ เป็นต้น
5. การท่องเที่ยวเพื่อสันทนาการ (Recreational Tourism) เป็นการเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬา น้ำพุแร่รักษาโรค การอาบแดด และการเข้าร่วมสมาคมเพื่อผ่อนคลายจิตตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น หาดทราย ชายทะเล ชายหาด ที่แนวต้นปาล์มไสว สนามกอล์ฟชั้นเยี่ยม หรือสนามเทนนิสชั้นเลิศ การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มนี้จะดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนหย่อนใจโดยเฉพาะ
6. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business Tourism) มีลักษณะเด่น คือ การประชุมหรือการพบปะกัน หรือการสัมมนา ซึ่งมักจะรวมเอาการท่องเที่ยวประเภทอื่นเข้ามาไว้ด้วยเมื่อมีการท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจเกิดขึ้น แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งจะมีการท่องเที่ยวได้หลายประเภท บางแห่งเป็นทั้งแหล่งท่องเที่ยวเพื่อสันทนาการ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ทั้งนี้แล้วแต่ความต้องการของนักท่องเที่ยว

7. การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (Incentive Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นเพื่อเป็นรางวัลแก่พนักงานเพื่อเป็นสวัสดิการของหน่วยงานและบริษัทห้างร้านต่างๆ เพื่อการดูงาน ประชุม ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมและเพื่อสนทนาการ โดยหน่วยงานและบริษัทห้างร้านจะเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทั้งหมด

2.5. อารยธรรมขอมโบราณ

อารยธรรมโบราณในที่นี้จะกล่าวถึงความเจริญรุ่งเรืองของอารยธรรมขอม คือ ยุคอารยธรรมขอม เส้นทางอารยธรรมขอมโบราณ ประเภทโบราณสถานอารยธรรมขอม และ อารยธรรมขอมในภาคอีสาน รายละเอียดดังนี้

2.5.1. ยุคอารยธรรมขอม

อาณาจักรขอมเป็นอาณาจักรโบราณแห่งหนึ่งที่ได้รับอิทธิพลความเจริญจากอารยธรรมอินเดียก่อนจะพัฒนารูปแบบขึ้นจนมีลักษณะเฉพาะของตนเองและเจริญรุ่งเรืองต่อเนื่องอย่างยาวนานนับตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 18 มีชื่อเสียงเลื่องลือด้วยการสร้างศาสนสถานขนาดใหญ่ด้วยศิลปะที่จำหลักลวดลายอย่างงดงาม ซึ่งประวัติศาสตร์ความเป็นมาของอาณาจักรแห่งนี้สามารถแบ่งได้เป็น 3 ยุคใหญ่ คือ

1) ยุคก่อนเมืองพระนคร (Preangkorian Peiod) อยู่ในระหว่างพุทธศตวรรษที่ 11-15 เป็นยุคก่อร่างสร้างตัวของอาณาจักรขอมโดยการพยายามรวมอาณาจักรฟูนันอันเป็นอาณาจักรเก่าแก่ยุคแรกเริ่มที่รับอิทธิพลอารยธรรมอินเดียเข้ากับอาณาจักรเจนละในสมัยของพระเจ้าภวรวรมันที่ 1 และพระเจ้ามเหศวรมัน หลังจากรวมอาณาจักรสำเร็จในปลายพุทธศตวรรษที่ 11 แล้ว ในสมัยของพระเจ้าอโศกนรวิกรมก็ได้มีการสถาปนาเมืองอโศกปุระขึ้นเป็นราชธานีแห่งแรกของอาณาจักรขอม ซึ่งช่วงนี้อารยธรรมเขมรเริ่มมีลักษณะเฉพาะเป็นของตนเองมากขึ้น แต่ต่อมาอาณาจักรได้แบ่งแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ อาณาจักรเจนละบกและอาณาจักรเจนละน้ำ ด้วยสถานการณ์อันวุ่นวายทำให้อาณาจักรขอมถูกมหาราชจากแคว้นชวาเข้าปกครองอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง ก่อนที่พระเจ้าชัยวรมันที่ 2 ซึ่งถูกจับเป็นตัวประกันที่แคว้นชวาจะเสด็จกลับมากู้อิสรภาพให้กับอาณาจักรขอมและรวมอาณาจักรเจนละบกกับเจนละน้ำเข้าด้วยกัน และในยุคนี้สามารถแบ่งศิลปะออกเป็น 4 แบบดังนี้

1.1. ศิลปกรรมแบบพนมดงรัก มีอายุอยู่ในระหว่าง พ.ศ. 1090 -1150 ศิลปกรรมในสมัยนี้พบแต่ประติมากรรม ไม่พบสถาปัตยกรรม

1.2. ศิลปกรรมแบบถลางบริวัตร์ มีอายุอยู่ใน พ.ศ.1150 ศิลปกรรมที่พบเป็นทับหลังที่รับอิทธิพลศิลปะแบบคุปตะของอินเดีย

1.3. ศิลปกรรมแบบไพรกเมง มีอายุอยู่ในระหว่าง พ.ศ. 1185 -1250

1.4. ศิลปกรรมแบบกำพงพระ มีอายุอยู่ในระหว่าง พ.ศ. 1256 -1350

2) ยุคเมืองพระนคร (Angkorian Period) ตั้งแต่กลางพุทธศตวรรษที่ 15 จนกระทั่งถึงพุทธศตวรรษที่ 18 เริ่มตั้งแต่พระเจ้าชัยวรมันที่ 1 ทรงสถาปนาเมืองหลวงของอาณาจักรขึ้นที่เมืองยโสธรปุระ หรือเมืองพระนครขึ้นมา แม้ว่าในรัชสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ 4 ซึ่งเป็นรัชกาลถัดมาจะย้ายเมืองหลวงไปอยู่ที่เมืองโศกการยกยาระหว่างปี พ.ศ. 1464-1487 แต่พระเจ้าราเชนทรวรมันที่ 2 ก็ได้ย้ายเมืองหลวงกลับมาที่ยโสธรปุระอีกครั้งในปี พ.ศ.1487 และอยู่ต่อมาเป็นการถาวรมีเพียงในปี พ.ศ.1720 ที่เมืองพระนครหลวงถูกยึดครองโดยกองทัพของอาณาจักรจามปา แต่พระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ก็สามารถกอบกู้เอกราชคืนมาได้ ยุคนี้เป็นยุคที่อาณาจักรขอมเป็นปึกแผ่นและเจริญรุ่งเรืองทางด้านศิลปะวิทยาการสูงสุด มีการสร้างศาสนสถานทั้งในศาสนาฮินดูและศาสนาพุทธมหายานเป็นปราสาทหินขนาดใหญ่ขึ้นมากมายทั้งในบริเวณราชธานีและในบริเวณที่อาณาจักรขอมแผ่อิทธิพลไปถึง แต่ด้วยการสร้างปราสาทหินที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมากติดต่อกันนานนับหลายร้อยปี ทำให้อาณาจักรขอมค่อย ๆ เสื่อมโทรมลงเป็นลำดับ อย่างไรก็ตามได้มีการแบ่งศิลปกรรมยุคนี้ออกเป็น 10 รูปแบบ

2.1. ศิลปกรรมแบบกุเลน มีอายุอยู่ในระหว่าง พ.ศ. 1370 -1420

2.2. ศิลปกรรมแบบพระโค มีอายุอยู่ในระหว่าง พ.ศ. 1436 -1470

2.3. ศิลปกรรมแบบบาเค็ง มีอายุอยู่ในระหว่าง พ.ศ. 1436 -1470

2.4. ศิลปกรรมแบบเกาะแกร์ มีอายุอยู่ในระหว่าง พ.ศ. 1464 -1490

2.5. ศิลปกรรมแบบแปรรูป มีอายุอยู่ในระหว่าง พ.ศ. 1490 -1510

2.7. ศิลปกรรมแบบเกลียง มีอายุอยู่ในระหว่าง พ.ศ. 1550 -1600

2.8. ศิลปกรรมแบบบาปวน มีอายุอยู่ในระหว่าง พ.ศ. 1600 -1650

2.9. ศิลปกรรมแบบนครวัด มีอายุอยู่ในระหว่าง พ.ศ. 1650 -1725

2.10. ศิลปกรรมแบบบายน มีอายุอยู่ในระหว่าง พ.ศ. 1724 -1780

3) ยุคหลังเมืองพระนคร (Post Angkorian Period) ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 19 ลงมาเป็นยุคตกต่ำของอาณาจักรขอม หลังจากกองทัพสยามจากอาณาจักรศรีอยุธยาได้เข้ายึดครองเมืองพระนครหลวงของอาณาจักรขอมเอาไว้ได้ในปลายพุทธศตวรรษที่ 18 อาณาจักรขอมมีความพยายามที่จะทำสงครามกู้อิสรภาพจากอาณาจักรศรีอยุธยาหลายครั้งแต่ไม่สำเร็จ เป็นเหตุให้ต้องย้ายเมืองหลวงไปอยู่ที่เมืองศรีสันธอร์ เมืองพนมเปญ และเมืองละแวก ตามลำดับ ก่อนจะย้ายกลับมาอยู่ที่กรุงพนมเปญในตอนท้ายและอยู่มาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

หลังจากศิลปกรรมแบบบายน ศิลปกรรมขอมได้ขาดช่วงไปเนื่องจากเมืองพระนครหลวงของขอมถูกกองทัพจากอาณาจักรศรีอยุธยาตีแตกจนต้องมีการย้ายเมืองหลวงไปอยู่ที่เมืองศรีสัชนาลัย ศิลปกรรมขอมหลังจากนั้นเป็นต้นมาจึงเป็นศิลปกรรมที่รับอิทธิพลจากอาณาจักรศรีอยุธยาที่เรียกว่าศิลปกรรมแบบศรีสัชนาลัย

อย่างไรก็ตามความยิ่งใหญ่ของอารยธรรมขอมถูกเปิดเผยสู่สายตาชาวโลกครั้งใหม่ เมื่อ อองรี มูโอดี นักธรรมชาติวิทยา ชาวฝรั่งเศสเดินทางเข้ามาในประเทศไทย สมัยรัชกาลที่ 4 (ถึงกรุงเทพฯ ในวันที่ 18 ตุลาคม 2401) มูโอดี เดินทางเข้าออกระหว่างสยามกับกัมพูชาถึงสี่เที่ยว จนเข้าถึงนครวัด ทำให้เขาและนครวัดมีชื่อเสียงไม่แตกต่างกัน หากจะกล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของขอมในความหมายทางอารยธรรมแล้ว “นครวัด” นับเป็นสิ่งมหัศจรรย์ 1 ใน 7 ของโลกที่เดียว ความยิ่งใหญ่ของอารยธรรมนี้มีอาณาบริเวณปกคลุมแผ่กระจายไปทั่วตั้งแต่อ่าวไทยถึงเวียงจันทน์ จากโขงอันจนถึงลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ทางตอนเหนือของประเทศกัมพูชาปัจจุบัน ตอนใต้ของประเทศลาว ในแขวงจำปาสัก ทางทิศตะวันออกของประเทศไทย หากไม่นับซากโบราณสถานปรักพังซึ่งอยู่ห่างออกไปทางชายแดนนอกสุดของกัมพูชาแล้ว ดินแดนที่มีซากโบราณสถานของเขมรประกอบด้วยส่วนหนึ่งคือที่ราบลุ่มแม่น้ำโขงและบริเวณที่ลุ่มของทะเลสาบเขมร และอีกส่วนคือที่ราบสูงโคราช (ปราณี วงษ์เทศ , แปล : 47)

2.5.2. เส้นทางอารยธรรมขอมโบราณ

การติดต่อระหว่างอาณาจักรขอมระหว่างภูมิภาคอีสานกับดินแดนเขมรสูงสุดในอดีต ได้มีการกล่าวถึงตั้งแต่รัชสมัยของพระเจ้าสุริยวรมันที่ 1 ซึ่งครองราชย์ระหว่างปี พ.ศ. 1545 -1593 ว่าทรงมีประเทศราชอยู่ในภาคกลางของไทย ตลอดจนจารึกในรัชกาลของพระองค์ก็แสดงถึงการครอบครองเหนือดินแดนแถบเมืองลพบุรี ซึ่งได้มีการสร้างปราสาทเขาพระวิหารบนเทือกเขาพนมดงรัก บริเวณขอบที่ราบสูงเหนือที่ราบต่ำของประเทศกัมพูชา ตลอดจนถึงสันนิษฐานถึงพระเจ้าชัยวรมันที่ 6 ผู้ครองราชย์ต่อจากพระเจ้าหรรษวรมันที่ 3 ว่าทรงอยู่ในตระกูลมหิธรปุระ ซึ่งคงตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอาณาจักรขอม หรือดินแดนภาคอีสานของไทยนั่นเอง

ในช่วงรัชกาลของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 หลังจากสถาปนาเมืองพระนครเป็นศูนย์กลางแห่งราชอาณาจักรแล้ว ได้มีการสร้างถนนและสะพานจากเมืองพระนครไปยังหัวเมืองต่าง ๆ ทุกสารทิศติดต่อกันเป็นเวลายาวนานหลายยุคสมัย โดยเฉพาะในสมัยของพระองค์ได้ทรงสร้างธรรมศาลา หรือที่พักของคนเดินทาง อโรคยาศาลซึ่งเป็นโรงพยาบาลชุมชนตลอดเส้นทาง ปัจจุบัน

เส้นทางดังกล่าวในประเทศไทยยังหลงเหลือให้เห็นบริเวณภูมิภาฯ ซึ่งได้มีการบูรณะให้เห็นสภาพ ถนนชัดเจนยิ่งขึ้น

จากเมืองเสียมเรียบซึ่งเป็นศูนย์กลางเมืองพระนคร มีเส้นทางโบราณจากเมืองพระนครไปยังเมืองสำคัญ 5 สาย คือ (ปณมหายุทธเรื่อง คัมภีร์, 2549 : 71-73)

1. วรรณวิถี 1 จากนครหลวงไปยังนครวิชัย ราชอาณาจักรจามปา (จามป)
2. วรรณวิถี 2 จากนครหลวงไปเมืองเศรษฐปุระ บริเวณวัดพู แขวงจำปาสัก ประเทศ สปป.ลาว
3. วรรณวิถี 3 จากนครหลวงแยกผ่าน จิ้งกัลป์-จิ้งกัลป์ ขึ้นเหนือตรงไปยังช่องจอม(เส้นทางคาราวาน ประหยัด) ขึ้นเส้นทางไปสตูกปทายสมันต์ (สุรินทร์) และตรงไปยังสตูกอัมปิม (ศรีสะเกษ) เขาพระวิหาร (ศรีสะเกษ)
4. วรรณวิถี 4 จากนครหลวงผ่านทางทิศตะวันตกปราสาทตาเหมือนธม ประมาณ 300 เมตร ยังมีร่องรอยปรากฏอยู่ ไปยังเมืองพิมาย
5. อีกเส้นทางหนึ่งแยกออกจากวรรณวิถี 4 ไปยังทิศตะวันตกผ่านปราสาทบันทายชมาร์ จังหวัดอุดรเมียนเจยเข้าจังหวัดสระแก้ว ที่อำเภอตาพระยาผ่านกลุ่มปราสาทศักดิ์ก๊กกัธม ซึ่งอาณาบริเวณดังกล่าวนี้เป็นชุมชนใหญ่ มีปราสาทหลายหลัง เช่น ปราสาทสระแจง ตำบลโคกสูง ปราสาทเขาไฉ่น อำเภอตาพระยา ปราสาทเขาน้อย อำเภออรัญประเทศ และปราสาทบ้านพะโย (อโรคยาศาลา) อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว

2.5.3. ประเภทโบราณสถานอารยธรรมขอม

โบราณสถานขอมที่พบตามเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ไทย กัมพูชา และลาว โดยเฉพาะในภาคอีสานซึ่งมีพรมแดนติดกับประเทศกัมพูชา โบราณสถานเหล่านี้แบ่งออกเป็น 9 ประเภท ตามการใช้สอยดังนี้ (การศึกษาเส้นทางวัฒนธรรมขอมเพื่อการท่องเที่ยว ,2535:6-8)

2.5.3.1. อาคารที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นเทวาลัยอุทิศถวายเทพเจ้าในศาสนาพราหมณ์หรือฮินดู หรือเป็นพุทธประดิษฐานพระพุทธรูปหรือเทวรูปบุคคลในพุทธศาสนา มหายาน มีลักษณะทางสถาปัตยกรรมหลัก ๆ คล้ายคลึงกันในแต่ละยุคสมัย การที่จะทราบได้ว่าอาคารใดสร้างขึ้นเพื่อเป็นเทวาลัยหรือพุทธประดิษฐานพระพุทธรูปได้จาก

- 1) การตกแต่งอาคารด้วยภาพสลักที่ทับหลังหน้าบัน
- 2) ประติมากรรมรูปเคารพที่ประดิษฐานประจำศาสนสถาน
- 3) ข้อความจากจารึกที่ปรากฏบนกรอบประตูหรือศิลาจารึกประจำศาสนสถาน

ลักษณะโดยทั่วไปของเทวาลัยหรือพุทธประดิษฐานเป็นสิ่งก่อสร้างแบบสี่ขระหรือรูปทรงโค้งเดี่ยว สามองค์ ห้าองค์ หรือมากกว่านี้ โดยรับคติมาจากอินเดียจากรูปแบบของรูปจำลองภูมิจักรวาลที่มีเขาพระสุเมรุเป็นจุดศูนย์กลาง ภายในปราสาทประธานเป็นห้องสำหรับประดิษฐานรูปเคารพเรียกว่า ห้องปราสาท หรือ ครรภคฤหะ โยมีส่วนเพิ่มเติม นอกเหนือไปจากปราสาทประธานได้แก่มณฑป ระเบียงคด ชุ่มประตู่ (โคปุระ) กำแพงล้อมรอบ (กำแพงแก้ว) ทางเดิน และลานรอบปราสาท ในแผนผังรูปกากบาท

อาคารเหล่านี้มีทั้งก่อสร้างด้วยอิฐ หินทราย และศิลาแลง บางแห่งใช้วัสดุหลายอย่างประกอบกัน เช่น ฐานเป็นศิลาแลง องค์ปราสาทก่ออิฐด้วยหินทรายประกอบเป็นส่วนทับหลัง เสากกรอบประตู่ ตัวอย่างอาคารที่ใช้วัสดุหลายอย่างปะปนกันได้แก่ ปราสาทสระกำแพงใหญ่ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น

เทวาลัยหรือพุทธประดิษฐานในช่วงแรก ๆ ราวพุทธศตวรรษที่ 12-13 มักสร้างด้วยอิฐแล้วใช้หินทรายประกอบ เช่น การสร้างปราสาทเขาน้อย จังหวัดปราจีนบุรี ปราสาทภูมิโปน จังหวัดสุรินทร์ และยังมีสืบต่อมาในช่วงหลังราวพุทธศตวรรษที่ 15-16 เช่น ปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์

อาคารที่สร้างด้วยหินสมัยแรก ๆ เป็นอาคารที่ไม่ใหญ่โตนัก จนกระทั่งในช่วงพุทธศตวรรษที่ 16-17 จึงสร้างอาคารขนาดใหญ่ เช่น ปราสาทหินพนมวัน จังหวัดนครราชสีมา ปราสาทหินพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์

ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 18 อาคารที่สร้างโดยมากเป็นอาคารศิลาแลง โดยใช้หินทรายประกอบในบางส่วนได้แก่ ทับหลัง เสากกรอบประตู่ เช่น ปราสาทพรหมทัตในปราสาทหินพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

2.5.3.2. บรรณาลัยหรือหอเก็บคัมภีร์ ไม่สร้างเป็นหลังเดี่ยวโดด ๆ แต่จะสร้างในบริเวณเดียวกันกับอาคารเทวาลัยหรือพุทธประดิษฐาน ในแผนผังรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ก่อผนังสูงสี่ด้าน หลังคาเป็นกุ่ม มีทางเข้าออกทางเดียว หันหน้าเข้าหาองค์ปราสาทประธาน

2.5.3.3. อาศรมหรือบำเพ็ญพรตภาวนาของนักบวช ปรากฏเรื่องราวในศิลาจารึกหลายหลัก ที่พบน้อยอาจจะเป็นเพราะใช้ไม้เป็นวัสดุในการก่อสร้าง ส่วนที่สร้างด้วยอิฐ หิน ทราย และศิลาแลง อาจถูกปรับเปลี่ยนเป็นบรรณาลัย หรือที่ปรุญาประจำอโรคยาศาลในสมัยหลัง เนื่องจากรูปแบบสถาปัตยกรรมคล้ายคลึงกัน คือเป็นอาคารรูปสี่เหลี่ยม ก่อผนังสี่ด้าน หลังคาเป็นกุ่มโค้งมีทางเข้าออกทางเดียว อาศรมจะมีช่องหน้าต่างเพิ่มขึ้น เช่น กุ้บ้านจิ้ง จังหวัดยโสธร

2.5.3.4. อโรคยาศาล เป็นรูปแบบอาคารสาธาณูปโภคที่เกิดขึ้นตามพระราชดำริของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ในพุทธศตวรรษที่ 18 การสร้างอโรคยาศาลของพระองค์เพื่อเป็นสถานพยาบาลให้กับประชาชนในขอบขันตสีมาตามคตินิยมเรื่องภารกิจพระโพธิสัตว์ในลัทธิมหายาน ลักษณะสถาปัตยกรรมของอโรคยาศาลเป็นอาคารสร้างด้วยศิลาแลงเว้นแต่กรอบเสาประตูและทับหลังที่ทำด้วยหินทราย ภายในกำแพงศิลาแลงมีอาคารประธานที่ตรงกับซุ้มประตู เป็นปราสาทฐานสี่เหลี่ยมมีช่องทางเข้าด้านหน้าด้านเดียว อีกทั้งสามด้านเป็นประตูหลอก อาคารประธานนี้ใช้เป็นหอพระ หรือที่ประดิษฐานพระไภษัชยคุรุ อันเป็นพระพุทธรูปเจ้าทางการแพทย์ ตามจารึกประจำอโรคยาศาล ลักษณะของพระไภษัชยคุรุไวฑูรยประภาองค์หนึ่งที่พบในประเทศไทย ที่ปราสาทโคกจิว จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นทิพยบุคคลประทับนั่ง มีพระอุษณะ (ส่วนนูนบนศีรษะ เป็นลักษณะมหาบุรุษ) พระหัตถ์ข้างหนึ่งถือของไว้เข้าใจว่าหมายถึงยารักษาโรค นอกจากนั้นยังมีอาคารอีก 1 หลังภายในกำแพงเช่นกัน ในแผนผังรูปสี่เหลี่ยมก่อกำแพง หลังคาเป็นกุ่มมีทางเข้าด้านเดียว และช่องทางต่าง อาจเป็นที่ปรุงยาตามที่กล่าวไว้ในจารึก ส่วนอาคารอื่น ๆ ที่จารึกกล่าวถึง เช่น เรือนพักผู้ป่วย คงสร้างด้วยไม้จึงผุพังไปตามกาลเวลา นอกกำแพงศิลาแลงมีสระน้ำหรือบาราย 1 สระ สำหรับใช้ในการอุปโภคบริโภค ตัวอย่างของอโรคยาศาลที่พบในประเทศไทยได้แก่ ปราสาทโคกจิว จังหวัดบุรีรัมย์ ปราสาทตาเมือนโต๊ด จังหวัดสุรินทร์ เป็นต้น

2.5.3.5. บ้านที่มีไฟหรือบ้านพักคนเดินทาง บางครั้งเรียกธรรมศาลา เป็นอาคารอีกลักษณะหนึ่งสร้างตามแนวนโยบายการสร้างสาธาณะประโยชน์เพื่อชุมชนของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ลักษณะทางสถาปัตยกรรมของอาคารลักษณะนี้มีแผนผังรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า หลังคาโค้งตอนปลายสุดด้านหนึ่งของหลังคาก่อเป็นโดมสูงกว่าหลังคาส่วนอื่น ผนังยาวด้านหนึ่งมีช่องทางต่าง 5 ช่อง อีกด้านหนึ่งเป็นช่องทึบ (โดยมากอยู่ในแนวทิศเหนือ – ใต้ โดยด้านที่มีช่องทางต่างเป็นผนังด้านทิศใต้ ส่วนด้านผนังทึบเป็นด้านทิศเหนือทั้งนี้อาจเกี่ยวข้องกับทิศทางลมสำหรับให้แสงสว่างของไฟลูกโหลงตลอดทั้งคืน) มีประตูเข้า – ออกทางด้านเดียวภายในมีผนังหรือประตูชั้นในแบ่งออกเป็นห้องโถงนอกและห้องประดิษฐานพระพุทธรูป เพื่อเป็นที่เคารพกราบไหว้บูชาของนักผู้พำนักชั่วคราว ในประเทศไทยมีโบราณสถานลักษณะดังกล่าวหลายแห่ง เช่น ปราสาทบ้านนุ จังหวัดบุรีรัมย์ ปราสาทตาเมือน กิ่งอำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์

2.5.3.6. บารายหรืออ่างเก็บน้ำหรือสระน้ำ ส่วนใหญ่สร้างขึ้นในเขตศาสนสถานหรือใกล้ศาสนสถานประจำชุมชนเพื่อใช้ในการประกอบพิธีทางศาสนา และใช้ในการสาธาณูปโภค บางแห่งกรูขอบสระด้วยศิลาแลงหรือหินทราย หรือลงเขื่อนหินเป็นขั้นบันได บางแห่งตกแต่งขอบ

สระด้วยพญานาค เพื่อให้มีความหมายสอดคล้องกับความเชื่อ เช่น สระน้ำรอบปราสาทเมืองต่ำ มุมขอบสระเป็นพญานาค 5 เศียร

2.5.3.7. หลักหินแสดงขอบเขต เป็นการปักหลักเขตที่ดินที่มีการอุทิศถวายแด่เทวสถาน มีตัวอย่างปรากฏในจารึกวัดตาพระยา พ.ศ.1520 เป็นการอุทิศถวายที่ดินเพื่อเป็นพระราชกุศล ให้กับพระมหากษัตริย์ที่ล่วงลับ โดยปักหลักแสดงของเขตที่ดินและประชาชนซึ่งอยู่ในขอบเขต ที่ดินนี้ก็จะกลายเป็นข้าพระขึ้นตรงต่อเทวสถาน จากการสำรวจพบตัวอย่างการปักหลักหินแสดง ขอบเขตที่ดินโบราณสถานที่ปราสาทหนองไข่น้ำ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นหลักเขตหินทรายปักใน ทิศทางต่าง ๆ จำนวน 7 หลัก(ศิลปกร, กรม 2531)

2.5.3.8. สะพานขอม เท้าที่พบทำด้วยศิลาแลง มีน้อยแห่งในประเทศไทย เช่น ที่อำเภอ เมือง จังหวัดสกลนคร

2.5.3.9. ทางเดิน - ถนน เป็นเส้นทาง เชื่อมต่อชุมชนตามนโยบายการพัฒนาชุมชนของ พระเจ้าชัยวรมันที่ 7

2.5.4. อารยธรรมขอมในภาคอีสาน

ภูมิภาคอีสานเป็นดินแดนถิ่นกำเนิดอารยธรรมขอมในยุคแรกก่อนที่จะแผ่ขยายเป็น อาณาจักรอันยิ่งใหญ่ในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงครอบคลุมเมืองพระนครในดินแดนเขมรต่ำแห่ง ประเทศกัมพูชา กว้างไกลจรดดินแดนเขมรสูงหรือภาคอีสานในประเทศไทยในปัจจุบัน

ด้วยความมั่งคั่งและอิทธิพลที่แผ่ขยายออกไปในดินแดนรอบข้างของอาณาจักรขอมจึงได้ ปรากฏโบราณสถานขนาดใหญ่และถนนหลายเส้นทางที่ถูกสร้างต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลาอัน ยาวนานหลายยุคสมัย ทอดจากเมืองพระนครแห่งเขมรไปยังหัวเมืองต่าง ๆ ทั่วทุกสารทิศ หนึ่งใน ถนนในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ที่สร้างขึ้นจากเมืองพระนครผ่านหัวเมืองน้อยใหญ่ก็คือ ถนน โบราณที่มุ่งตรงมายังเมืองพิมายซึ่งเป็นชุมชนโบราณขนาดใหญ่ ปลายเส้นทางตลอดเส้นทาง ดังกล่าวจึงปรากฏโบราณสถานต่าง ๆ ที่ล้วนประดับประดาไปด้วยศิลปกรรมอันงดงามมากมาย เปรียบเสมือนสมบัติอันล้ำค่าแห่งดินแดนอารยธรรมโบราณอีสานได้มายาวนาน พบหลักฐานการ อาศัยอยู่ของมนุษย์มาแล้วหลายพันปี เช่น มีการค้นพบเครื่องมือหินกะเทาะแบบฮัวบินเนียน อายุประมาณ 12,000 – 6,000 ปี บนริมแม่น้ำโขง ที่อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย และอำเภอ ดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร นอกจากนี้ยังพบเครื่องปั้นดินเผาไฟที่เผาด้วยอุณหภูมิต่ำด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่า มนุษย์ในภาคอีสานในช่วงเวลาดังกล่าวดำรงชีวิตอยู่ตามริมฝั่งแม่น้ำในฤดูร้อน ส่วนในฤดูฝนจะอาศัยอยู่ตามเพิงผาและถ้ำ มีการขีดเขียนภาพบนผนังถ้ำเป็นลวดลายต่าง ๆ

กระทั่งถึง 5,000 – 4,000 ปี มาแล้ว มนุษย์ในภาคอีสานได้พัฒนาตนเองมาถึงยุคเครื่องมือขวานหินขัด เริ่มรู้จักการทำนาและเลี้ยงสัตว์ ตั้งบ้านเรือนเป็นกลุ่ม หมู่บ้าน แหล่งโบราณคดีที่สำคัญในยุคนี้ เช่น บ้านโนนภทา อำเภอกุเวียง จังหวัดขอนแก่น และบ้านเชียง อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี มีการค้นพบโครงกระดูกมนุษย์โบราณ เครื่องมือหิน และเครื่องปั้นดินเผาเป็นจำนวนมาก จากหลักฐานทางโบราณคดีในยุคโลหะ (ประมาณ 4,000 หรือ 3,500 ปีมาแล้ว) พบอยู่ทั่วไปในภาคอีสาน เช่น บ้านเชียง และบ้านนาดี อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี บ้านปราสาท อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา บ้านเชียงเหียน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามบ้านดอนตาล อำเภอดอนตาล จังหวัดนครพนม บ้านโนนชัย อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เป็นต้น หลังจากนั้นจึงเข้าสู่สมัยหัวเลี้ยวหัวต่อทางประวัติศาสตร์ ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 5-8 ชุมชนในภาคเหนือ และภาคอีสานยังไม่พบการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตตามอย่างอารยธรรมอินเดียเช่นในภาคกลาง

ภาคอีสานเริ่มได้รับอารยธรรมอินเดียในราวพุทธศตวรรษที่ 9 โดยปรากฏพุทธศาสนาแพร่เข้ามาถึงจังหวัดนครราชสีมา มีการพบพระพุทธรูปสัมฤทธิ์(ประมาณ พ.ศ. 1050 – 1100) ในศิลปะแบบอมราวดีหรืออนุราธปุระที่นำมาจากอินเดีย พระรูปนาคปรกศิลาที่สร้างขึ้นในท้องถิ่นที่บ้านฝ้าย อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ (ประมาณ พ.ศ.1100 – 1150) และเทวรูปพระอรหันารี่ศวรศิลาในศาสนาฮินดู (ประมาณ พ.ศ. 1100 – 1150) ที่จังหวัดอุบลราชธานี

หลังจากนั้นมาจึงมีการพบศิลาจารึกลายลักษณ์อักษร จึงเข้าสู่สมัยประวัติศาสตร์ในประเทศไทย โดยศิลาจารึกที่พบเก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยระบุศักราชชัดเจน คือจารึกเขารัง จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งจารึกขึ้นในปี พ.ศ. 1182 ใช้รูปแบบตัวอักษรปัลลวะ ซึ่งเป็นรูปแบบตัวอักษรมาจากประเทศอินเดีย

ดังนั้นในช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 – 11 จึงนับเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อทางประวัติศาสตร์ในภาคอีสาน และอารยธรรมพุทธศาสนาลัทธิหินยาน ที่ประชาชนในท้องถิ่นยอมรับนับถือ ซึ่งปรากฏเป็นโบราณวัตถุสถานในรูปสลูปะเจดีย์ ใบเสมาหินทราย พระพิมพ์ และพระพุทธรูป จะขอเรียกอารยธรรมนี้ว่า “อารยธรรมทวารวดี” เนื่องจากเป็นสายอารยธรรมเดียวกันอารยธรรมที่พบอยู่ทั่วไปในภาคกลางในช่วงเวลาเดียวกันนั้น

อารยธรรมทวารวดีปรากฏตัวในภาคอีสานตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 9 แต่การเข้าสู่สมัยประวัติศาสตร์ได้ยืดเอาเวลาที่พบตัวหนังสือเป็นสำคัญ ซึ่งนับได้แต่พุทธศตวรรษที่ 12 เป็นต้นมา

ดังนั้นอารยธรรมทวารวดีจึงเป็นอารยธรรมที่คาบเกี่ยวระหว่างสมัยหัวเลี้ยวหัวต่อทางประวัติศาสตร์และสมัยประวัติศาสตร์ตอนต้น และมีความเจริญรุ่งเรืองอยู่ในภาคอีสานในช่วงพุทธศตวรรษที่ 9 – 16

ในขณะที่อารยธรรมทวารวดีครอบคลุมพื้นที่ภาคอีสานทั้งหมด ได้มีการเผยแพร่อารยธรรมศาสนาฮินดูของชาวเขมรแห่งราชอาณาจักรเจนละ (พุทธศตวรรษที่ 12 – 14) และอาณาจักรกัมพูชา (พุทธศตวรรษที่ 14 – 19) มายังพื้นที่ในภาคอีสานตอนล่าง ซึ่งอารยธรรมของชนชาวเขมรนี้ จะขอเรียกในต่อไปว่า “อารยธรรมเขมร” ได้เผยแพร่เข้ามาตามเส้นทางคมนาคมระหว่างชายแดนประเทศไทยและกัมพูชา จนถึงพุทธศตวรรษที่ 18 พบว่าอารยธรรมขอมได้เผยแพร่ไปทั่วพื้นที่ภาคอีสาน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันตกของประเทศไทย รวมทั้งตอนกลางและตอนใต้ของลาว และตอนใต้ของประเทศพม่าด้วย

แม้อารยธรรมขอมจะมีพื้นฐานมาจากอารยธรรมอินเดีย โดยเฉพาะการนับถือศาสนาฮินดูอย่างแพร่หลาย ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 12 – 17 และ 19 และศาสนาลัทธิมหายาน นิกายวัชรยานในพุทธศาสนาศตวรรษที่ 16 – 19 แต่ชนชาวเขมรได้นำมาปรับและสร้างสรรค์เป็นอารยธรรมของตนเอง

ชนชาวเขมรมีการตั้งถิ่นฐานชุมชนของตน โดยจัดตั้งขึ้นมาใหม่หรือเข้าไปครอบครองหรือผสมผสานกับชุมชนก่อนประวัติศาสตร์ – ทวารวดีที่อยู่มาก่อนซึ่งนิยมตั้งอยู่บนเนิน การตั้งชุมชนใหม่ของชาวเขมรนิยมตั้งอยู่บนพื้นที่ค่อนข้างราบ อาศัยการสร้างสระน้ำสี่เหลี่ยมพื้นผ้าขนาดใหญ่ไว้ดักเก็บน้ำและป้องกันน้ำท่วม เป็นอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่และเจริญรุ่งเรืองอย่างกว้างขวางสืบเนื่องมาจากการขยายดินแดนของราชอาณาจักรเขมร ภายหลังพุทธศตวรรษที่ 18 อิทธิพลอารยธรรมเขมรได้เสื่อมถอยไปจากทุกภูมิภาคในประเทศไทย เนื่องจากการสูญเสียอำนาจของราชอาณาจักรกัมพูชา ในขณะที่ความเจริญของอาณาจักรใหม่ ๆ รุ่งเรืองขึ้นมา โดยประมาณ พ.ศ. 1780 เมืองสุโขทัยได้ตั้งตัวเป็นอิสระจากราชาอาณาจักรกัมพูชา และมีการสถาปนาอาณาจักรสุโขทัยขึ้น อาณาจักรอยุธยาที่ได้รับการสถาปนาขึ้นใน พ.ศ. 1893 และอาณาจักรล้านช้างก็เจริญรุ่งเรืองในประเทศลาว พื้นที่ภาคอีสานในช่วงพุทธศตวรรษที่ 20 – 22 ได้ตกอยู่ในความครอบครองของ 2 ราชอาณาจักร คือ อาณาจักรล้านช้างและอาณาจักรอยุธยา

ในพงศาวดารล้านช้าง ได้กล่าวถึงอาณาเขตของอาณาจักรล้านช้างในรัชสมัยพระเจ้าสามแสนไทย (พ.ศ. 1916 – 1959) ว่าได้ครอบคลุมดินแดนภาคอีสานตอนบนลงมาถึงบริเวณที่ราบสูงโคราชด้วย

สำหรับอาณาจักรอยุธยาได้ครอบครองดินแดนภาคอีสานตอนล่าง ที่เรียกว่า “หัวเมืองเขมรป่าดง” โดยมีเมืองโคราช (ที่ตำบลสูงเนิน อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา) จัดการปกครองดินแดนส่วนนี้แล้วใน พ.ศ.1901 ตรงกับสมัยพระเจ้าอู่ทอง ในฐานะเป็นเมืองพระยาขมมหานครของกรุงศรีอยุธยา มีหน้าที่ควบคุมหัวเมืองชั้นนอก และจัดการปกครองหัวเมืองเขมรป่าดงและหัวเมืองอีสาน เจ้าเมืองมีศักดินา 10,000 ไร่ เท่ากับเมืองนครศรีธรรมราช (หัวเมืองปากใต้) และเมืองพิษณุโลก (หัวเมืองฝ่ายเหนือ)

ในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เมืองโคราชมีการสร้างใหม่ในที่ตั้งปัจจุบัน เป็นเมืองรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีกำแพงเมืองและคูน้ำล้อมรอบ และมีเมืองขึ้นกับเมืองโคราชเพียง 5 เมืองเท่านั้น คือ เมืองนครจำปาศักดิ์ (อำเภอปากช่องและอำเภอสี่คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา) เมืองจตุรัส (เมืองชัยภูมิ) เมืองพิมาย (อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา) เมืองแปะ (เมืองบุรีรัมย์) และเมืองนางรอง (อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอาณาจักรอยุธยาหาได้มีอำนาจเลยเข้าไปในดินแดนส่วนใหญ่ของภาคอีสานไม่

ในสมัยพระเจ้าเอกทัศนี้ ช้างพลายสำคัญหนีมาทางภาคอีสาน หัวหน้าชุมชนชาวกูย 4 คน ได้ช่วยจับคืนได้ พระเจ้าเอกทัศทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าเมืองขุขันธ์ (เมืองศรีสะเกษ) เมืองคูประทายสมัน (เมืองสุรินทร์) เมืองรัตนบุรี (อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์) และเมืองสังขะ (อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์) ช่วยตามจับช้างส่งคืนราชสำนักอยุธยา

ในสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี เจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก (พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1) และพระยาสุรสีห์ได้ทำให้พื้นที่ภาคอีสานทั้งหมดและอาณาจักรล้านช้างตกอยู่ภายใต้ราชอาณาจักไทย

ช่วงพุทธศตวรรษที่ 24 ในสมัยกรุงธนบุรีและกรุงรัตนโกสินทร์อาณาจักรล้านช้างเกิดความวุ่นวายทางการเมือง ประชาชนอพยพข้ามแม่น้ำโขงมาอยู่พื้นที่ภาคอีสานตอนบนของประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ผู้คนเหล่านี้ได้มาตั้งถิ่นฐานบนพื้นที่ชุมชนที่เคยเจริญรุ่งเรืองมาแต่ในอดีต เป็นการมาขอพึ่งพระบรมโพธิสมภารของพระมหากษัตริย์แห่งราชอาณาจักไทย ซึ่งได้โปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งและยกฐานะชุมชนหลาย ๆ แห่งขึ้นเป็นเมืองต่าง ๆ ที่กลายมาเป็นอำเภอและจังหวัดในปัจจุบัน

แม้อารยธรรมเขมรจะได้เสื่อมสูญความรุ่งเรืองไปจากราชอาณาจักไทยแล้ว แต่อารยธรรมเขมรได้วางรากฐานอารยธรรมที่สำคัญในประเทศไทยก็หลายด้าน เช่น ศิลปะสถาปัตยกรรมสมัยสุโขทัย ด้านการเมืองการปกครองศิลปะสถาปัตยกรรมภาษา และขนบธรรมเนียมประเพณี

สมัยอยุธยา ที่ทำให้อาณาจักรอยุธยาก้าวไปสู่ความยิ่งใหญ่ที่สุดในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 20 – 24

จากประวัติศาสตร์ความเป็นมาของพัฒนาการการตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ภาคอีสานจะเห็นอีสานเป็นดินแดนที่มีหลากหลายอารยธรรมซับซ้อนกันมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ หลักฐานอารยธรรมเหล่านี้ปรากฏให้เห็นในรูปของแหล่งโบราณคดี โบราณวัตถุ โบราณสถานและชุมชนโบราณ ซึ่งมีอยู่ในทุกจังหวัดของภาคอีสาน โบราณวัตถุสถานเหล่านี้บางแห่งมีลักษณะโดดเด่นเป็นพิเศษและมีความสำคัญอย่างสูง หลายแห่งมีลักษณะเป็นตัวแทนหรือให้ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และโบราณคดีของผู้คนในอดีตได้เป็นอย่างดี

2.6. สภาพทั่วไปของพื้นที่วิจัย

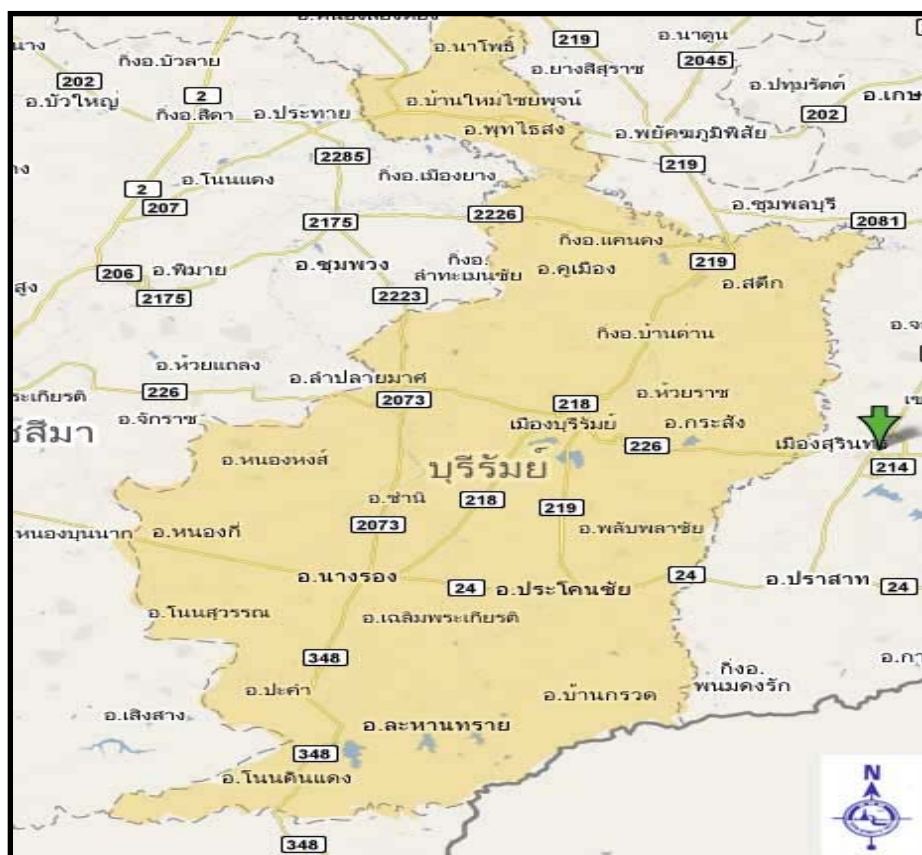

รูปที่ 1 แผนที่แสดงพื้นที่การวิจัยเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ไทย กัมพูชา และลาว

พื้นที่วิจัยมี 3 ประเทศ ประกอบด้วย ประเทศไทย 5 จังหวัด คือ จังหวัดสระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี กัมพูชา 1 จังหวัด คือจังหวัดเสียมเรียบ และ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 1 แขวง คือแขวงจำปาสัก ซึ่งจะนำเสนอ ลักษณะ กายภาพพื้นที่แบ่งตามจังหวัด ดังนี้

การเชื่อมต่อระหว่างพื้นที่ 3 ประเทศในบริเวณนี้ หากมองอย่างกว้างๆ จะติดต่อกันเป็น สามเหลี่ยม โดยมีเทือกเขาพนมดงรักเป็นเส้นแบ่งแบบสมมาตร แต่ก็มีช่องเขาทำให้สามารถ เชื่อมติดต่อไปมาทั้งในอดีตและปัจจุบัน หากยืนอยู่บนเขาพนมดงรักแล้วมองลงไปยังพื้นที่ของ ประเทศกัมพูชาก็จะเห็นเป็นแอ่งกระทะใบใหญ่ แต่หากมองจากประเทศกัมพูชาก็จะเป็นเทือกเขา สูงขวางกั้นเส้นทาง ยิ่งมองไปทางฝั่งลาวยิ่งเห็นเป็นภูเขาสูงตลอดแนว และในระหว่างช่องเขาก็ จะมีแม่น้ำอยู่ตลอดแนว อีกทั้งในบริเวณนี้จะเป็นป่ารกทึบ ซึ่งในสมัยโบราณจะใช้การเดินทางและ ใช้ช้างเป็นพาหนะ ลักษณะกายภาพพื้นที่แบ่งตามจังหวัด แบ่งออกเป็น 7 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี สระแก้ว เสียมเรียบ และจำปาสัก ดังต่อไปนี้

2.6.1. จังหวัดบุรีรัมย์

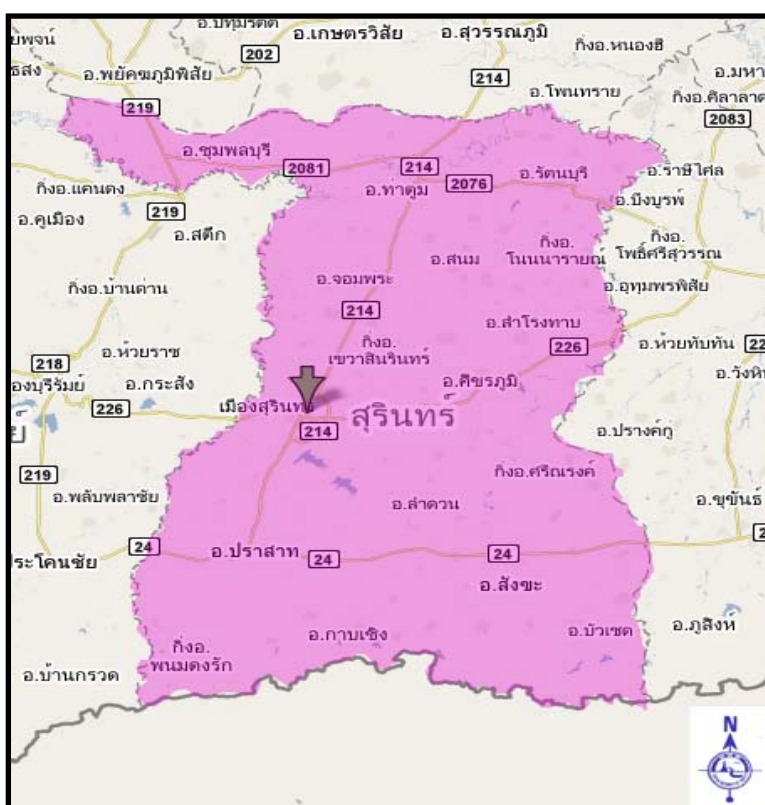

รูปที่ 2 แสดงแผนที่การวิจัยจังหวัดบุรีรัมย์

มีพื้นที่ประมาณ 10,321.885 ตารางกิโลเมตร หรือ 6,541,178.125 ไร่ อยู่ห่างจาก กรุงเทพฯ 410 กิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดเป็นที่ราบสูง มีที่ราบสลับกับที่สูงเป็นตอน ๆ พื้นที่ทางด้านใต้เป็นที่สูงติดกับเทือกเขาบรรทัด ซึ่งกั้นเขตแดนไทย – กัมพูชา มีสภาพเป็นป่าดง แล้วค่อยลาดต่ำลงมาทางเหนือพื้นที่ตอนกลางเป็นที่สูงมีเขากระโดง เขาพนมรุ้ง ดงย้อย ดงอีจาน ระหว่างพื้นที่สูงเหล่านี้มีแม่น้ำ ลำห้วยไหลผ่าน ส่วนใหญ่เกิดจากภูเขาทางด้านใต้ จึงไหลสู่ด้านเหนือทำให้เกิดเป็นที่ราบต่าง ๆ ที่สำคัญคือ

ที่ราบลุ่มน้ำมูล อยู่ทางตอนเหนือของจังหวัดในเขตอำเภอพุทไธสงและอำเภอเมืองบุรีรัมย์ ที่ราบลุ่มน้ำลำปลายมาศ ลุ่มน้ำนางรอง ลำปะเทีย ลำไทรระยอง อยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดในเขตอำเภอนางรอง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ที่ราบลุ่มน้ำชี มีลำน้ำชี ห้วยลำตะโคก ห้วยจระเข้มาก ห้วยปูน อยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดในเขตเมืองบุรีรัมย์และอำเภอประโคนชัย

2.6.2. จังหวัดสุรินทร์

รูปที่ 3 แสดงแผนที่การวิจัยจังหวัดสุรินทร์

มีพื้นที่ 8,124.056 ตารางกิโลเมตร หรือ 5,490,625 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 457 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดสุรินทร์ บริเวณติดต่อกับประเทศกัมพูชาเป็น

ป่าดิบและภูเขาสลับซับซ้อน ถัดจากบริเวณภูเขาเป็นที่ราบสูงแบบลูกคลื่นลอนลาด บริเวณตอนกลางของจังหวัดเป็นที่ราบลุ่ม มีที่ราบสูงอยู่เป็นบางตอน บริเวณตอนเหนือของจังหวัดเป็นที่ราบลุ่ม ลำน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำมูล ห้วยลำชี ลำห้วยพลับพลา ลำห้วยเสนาง ลำห้วยระวี ลำห้วยทับทัน ลำห้วยระหาร และลำห้วยแก้ว

2.6.3. จังหวัดศรีสะเกษ

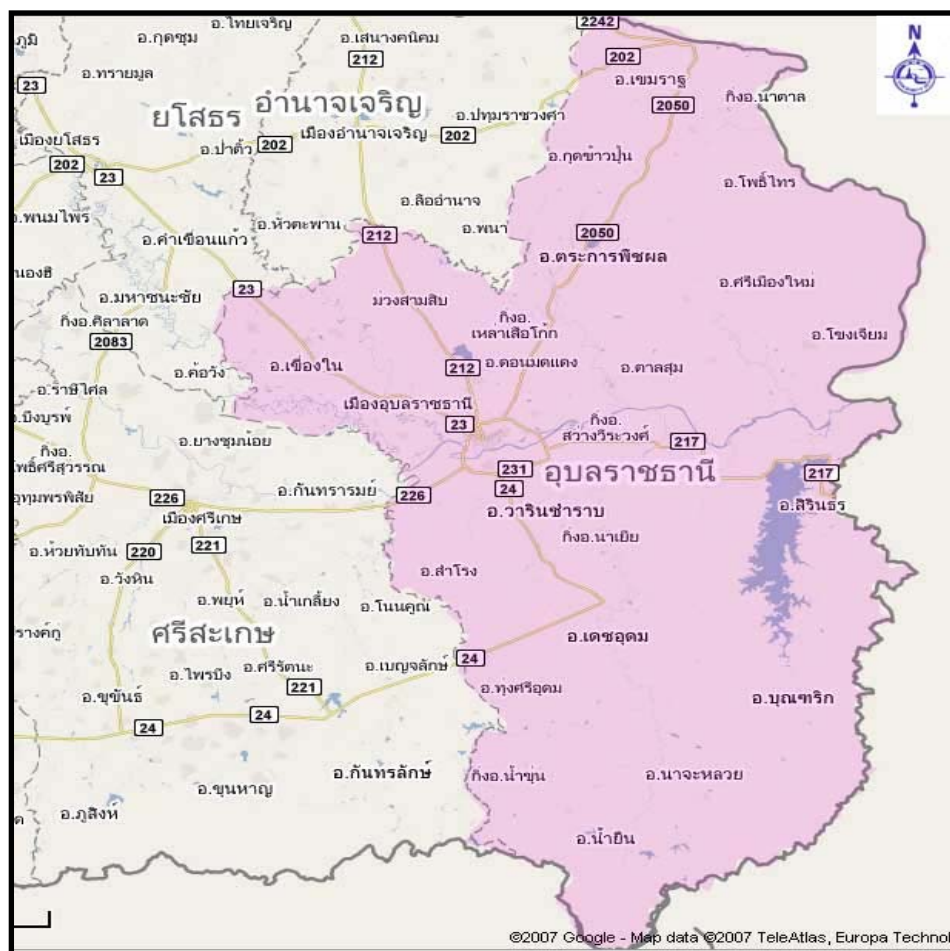
รูปที่ 4 แสดงแผนที่การวิจัยจังหวัดศรีสะเกษ

มีพื้นที่ 8,839.976 ตารางกิโลเมตร หรือ 5,524,985 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 571 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศทางตอนเหนือและตอนกลางของจังหวัดเป็นที่ราบลุ่มทางตอนใต้ เป็นที่ลาดชันและลูกคลื่นลอนตื้นสลับลอนชัน ส่วนด้านตะวันออกเป็นที่ราบสลับกับลูก

คลื่นลอนตื้น และมีเทือกเขาพนมดงรักกันเป็นแนวยาวจากทิศตะวันออกไปทางทิศตะวันตกเป็นเส้นกันเขตแดนไทย-กัมพูชา

แม่น้ำสายสำคัญของจังหวัด ได้แก่ แม่น้ำมูล ที่ไหลผ่านทางตอนเหนือของจังหวัด ในเขตอำเภอราษีไศล อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอขามเฒ่า และอำเภอกันทรารมย์ นอกจากนี้ยังมีลำห้วยสำคัญ ห้วยเหนือ ห้วยชะยุ้ง ห้วยทา และห้วยทับทัน

2.6.4. จังหวัดอุบลราชธานี

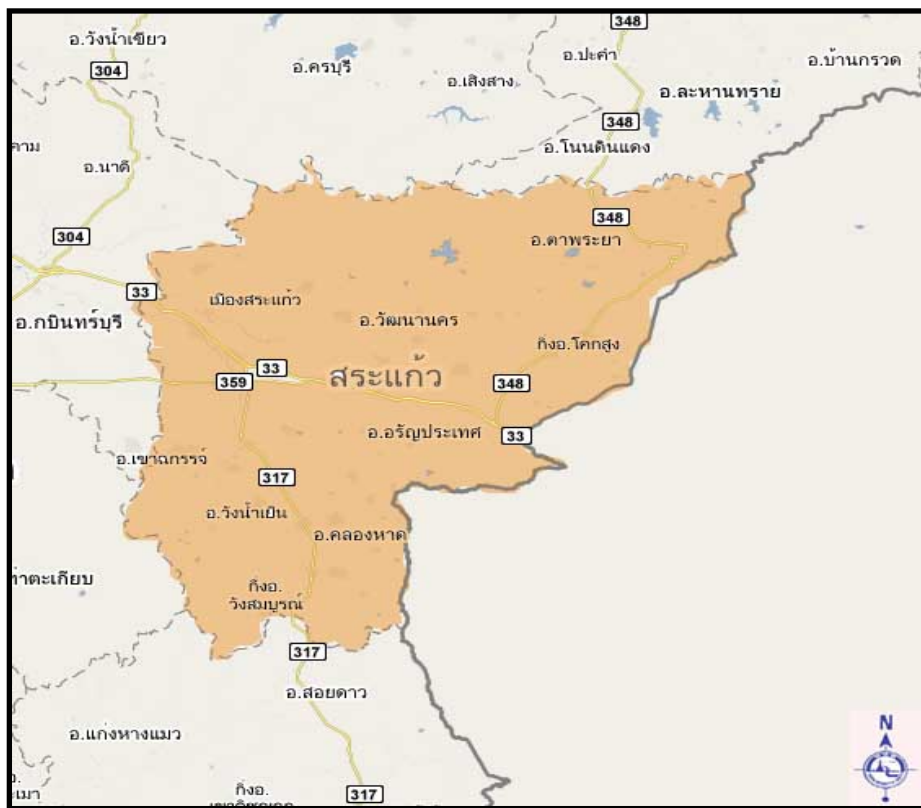
รูปที่ 5 แสดงแผนที่การวิจัยจังหวัดอุบลราชธานี

ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 630 กิโลเมตรหรือ 575 กิโลเมตรโดยทางรถไฟ มีเนื้อที่ประมาณ 16,112.650 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 10.069 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 9.16 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมีอาณาเขตติดต่อดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัด

ยโสธรและสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ทิศตะวันออก ติดต่อ สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว ทิศใต้ ติดต่อ ประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย และจังหวัดศรีสะเกษ
ทิศตะวันตก ติดต่อ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดยโสธร

แนวพรมแดน ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชน
ลาว และประเทศกัมพูชา รวมความยาวประมาณ 428 กม. - ติดต่อกับ สปป.ล. 361 กม. (จาก
อำเภอเขมราฐ-อำเภอน้ำยืน ติดต่อกับแขวง สะหวันนะเขต แขวงสาละวัน และแขวงจำปาสัก)
ติดต่อกับ กัมพูชา 67 กม. (อำเภอน้ำยืนติดต่อกับจังหวัดเขาพระวิหาร)

2.6.5. จังหวัดสระแก้ว

รูปที่ 6 แผนที่การวิจัยจังหวัดสระแก้ว

สภาพทั่วไป พื้นที่จังหวัดสระแก้ว โดยส่วนรวม เป็นพื้นที่ราบถึงราบสูงและมีภูเขาสูง
สลับซับซ้อน มีระดับความสูงจากน้ำทะเล 74 เมตร กล่าวคือ ด้านเหนือ มีเทือกเขาบรรทัด ซึ่งเป็น
ต้นกำเนิดของแม่น้ำบางปะกง มีลักษณะเป็นป่าเขาที่บดได้แก่ บริเวณอุทยานแห่งชาติปางสีดา
เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ด้านใต้ มีลักษณะเป็นที่ราบเชิงเขา มีสภาพเป็นป่าโปร่ง ส่วนใหญ่ถูก

บุกรุก แคว้นทางป่าเพื่อทำการเกษตร ทำให้เกิดสภาพป่าเสื่อมโทรม ตอนกลางมีลักษณะเป็นที่ราบ ได้แก่ อำเภอวังน้ำเย็น ถึงอำเภอวังสมบูรณ์ เป็นเขตติดต่อกับจังหวัดจันทบุรี ด้านตะวันออก ลักษณะเป็นที่ราบถึงราบสูง และมีสภาพเป็นป่าโปร่ง ทำไร่ ทำนา ด้านตะวันตก นับตั้งแต่อำเภอวัฒนานคร มีลักษณะเป็นสันปันน้ำ และพื้นที่ลาดไปทางอำเภอเมืองสระแก้ว และอำเภออรัญประเทศ เข้าเขตประเทศกัมพูชา แบ่งการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ 58 ตำบล 731 หมู่บ้าน

2.6.6. จังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา

รูปที่ 7 แสดงแผนผังงานวิจัยจังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา

ตั้งอยู่ทิศเหนือของประเทศ มีอาณาเขตทิศเหนือจรดกับจังหวัดอุดรธานี (Oder Meanchey) ทิศใต้จรดกับทะเลสาบเสียมเรียบ (Lake Tonle Sap) ทิศตะวันตกจรดกับจังหวัดพระตะบอง (Battambang) และจังหวัดบันเตียนเมียนเจย (Banteay Meanchey) ทิศตะวันออกจรดกับจังหวัดกำปงธม (Kompong Thom) และจังหวัดพระวิหาร (Preah Vihear) ประกอบด้วย ๑๒ อำเภอ (District) คือ Siem Reap District , Puok District Klalanh District

Seri Snam District, Varin District ,Angkor Chum District ,Angkor Thom District, Banieay Srei District, Bakong District ,Sotnikum District Svay, Leu District ,and Chi Kreng District มีแม่น้ำเสียมเรียบไหลผ่านตัวเมืองนับเป็นแม่น้ำศักดิ์สิทธิ์ที่ไหลจากเทือกเขาพนมกุเลน แหล่งหินตัดที่นำมาก่อสร้างเมืองพระนคร และกบาลเสปียน แหล่งแกะสลักศิวิลิ่งนับพันองค์ในลำน้ำเสียมเรียบ

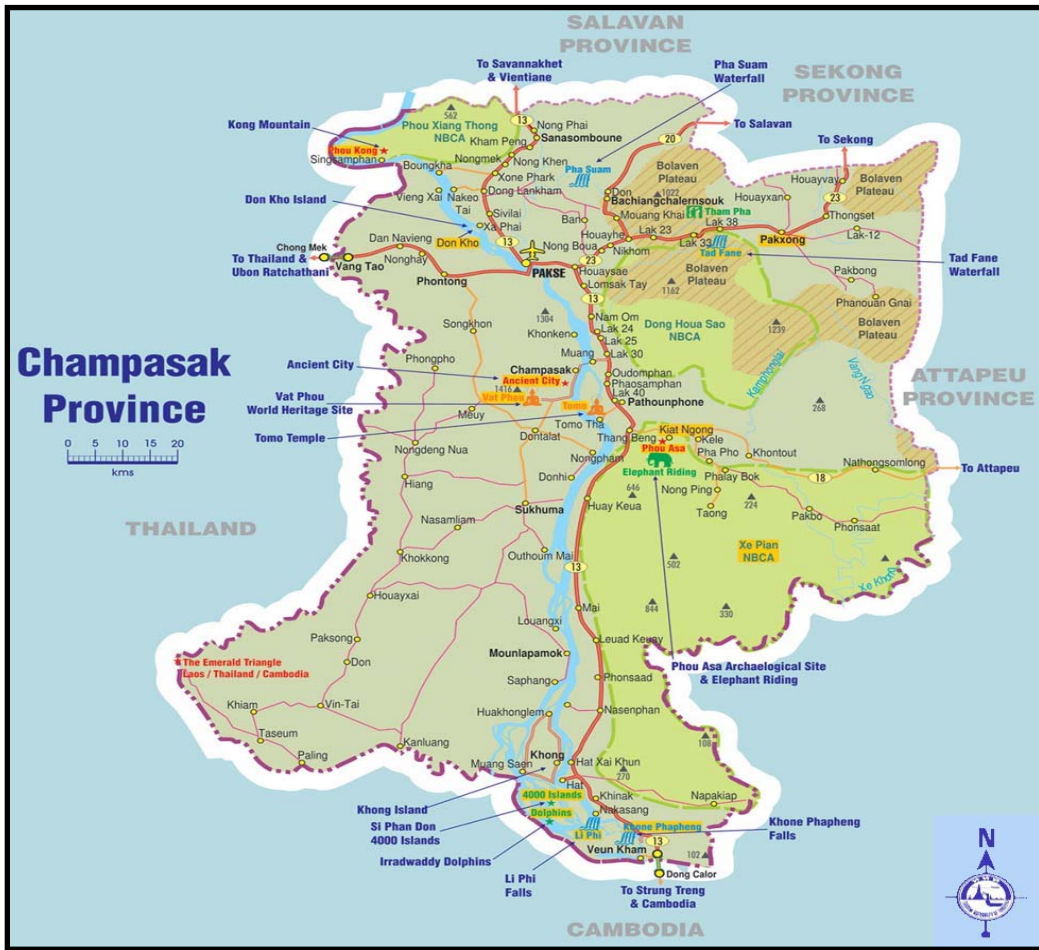
ประกอบไปด้วย 100 ตำบล 882 หมู่บ้าน ในจำนวนประชากรทั้งหมดนี้คิดเป็นร้อยละ 6.1 ของประชากรในประเทศกัมพูชา ประชากรอาศัยอยู่ในเมือง ร้อยละ 17.2 ของประชากร ส่วนที่เหลือเป็นประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท และจะเดินทางโดยการปั่นจักรยานเข้ามาทำงานรับจ้างในตัวเมืองของจังหวัดเสียมเรียบในตอนเช้าและกลับในตอนเย็น ซึ่งมีระยะทางโดยเฉลี่ยประมาณ 10 กิโลเมตร

จังหวัดเสียมเรียบนอกจากจะโชคดีในเรื่องของทรัพยากรที่บรรพบุรุษสร้างขึ้นไว้ให้แล้วยังมีทรัพยากรป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์อีกมากมาย มีแหล่งน้ำที่สำคัญที่คอยหล่อเลี้ยงประชาชนชาวเสียมเรียบ คือ บึงทะเลสาบ ซึ่งเป็นทะเลสาบน้ำจืดที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อชาวเสียมเรียบ เพราะทะเลสาบแห่งนี้แหล่งพืชพันธุ์ธัญญาหารอย่างดี ให้แก่ประชาชนชาวเสียมเรียบ ปลา น้ำจืด ซึ่งเป็นสินค้าที่ขึ้นชื่อหรือมีชื่อเสียงของชาวกัมพูชามาเป็นเวลาช้านานตั้งแต่อดีตกาล ส่วนใหญ่ก็มาจากทะเลสาบน้ำจืดแห่งนี้ นอกจากนี้ประชาชนบางส่วนของชาวเสียมเรียบยังใช้ทะเลสาบแห่งนี้เป็นที่อยู่อาศัยโดยการสร้างบ้านอยู่บนแพและดำเนินวิถีชีวิตเป็นระยะเวลาหลายสิบปี นับได้ว่าเป็นสิ่งที่ดีอย่างยิ่ง

ประชาชนในจังหวัดเสียมเรียบส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ นิกายเถรวาทซึ่งมีอริยสัจสี่เป็นหลักคำสอนสูงสุด เพราะได้รับอิทธิพลมาจากศาสนาพราหมณ์-ฮินดู ในประวัติศาสตร์ แต่ก็มีประชาชนบางส่วนตามเขตชนบทนอกเมืองเสียมเรียบที่นับถือผีสงเทวดา แต่ก็ยังนับถือศาสนาพุทธด้วยเพื่อเป็นที่พึ่งทางด้านจิตใจ การนับถือศาสนาพุทธของชาวเสียมเรียบส่วนใหญ่มักเน้นการทำบุญ ทำกุศล ปฏิบัติตนให้ถูกต้องและเหมาะสมด้วยการยึดหลักศีลห้า ทำให้ให้บริสุทธิ์ มีความเคารพผู้อาวุโส

2.6.7. แขวงจำปาสัก สปป.ลาว

ตั้งที่อยู่ทางใต้ของประเทศ โดยด้านทิศตะวันออกของแขวง จะติดกับจังหวัดอุบลราชธานี แขวงจำปาสัก ซึ่งมีสภาพภูมิประเทศเป็นป่าเขา อาณาเขตทั้งสองประเทศติดกันเป็นพื้นดินซึ่งในการเดินทาง เข้า-ออก จะต้องผ่านทางด่านตรวจคนเข้าเมืองช่องเม็ก อำเภอสิรินธร

รูปที่ 8 แผนที่การวิจัยแขวงจำปาสัก ประเทศ สปป.ลาว

แขวงจำปาสัก เป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ทางด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม ตั้งอยู่ทางภาคใต้สุดของประเทศ สปป.ลาวมีลำน้ำโขงไหลผ่านออกไปสู่ประเทศกัมพูชา ทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในเอเชียคือน้ำตกหลี่ผีและคอสะพานที่มีชายแดนติดกับหลายแขวงด้วยกัน รวมทั้งประเทศไทย และประเทศกัมพูชาประชาธิปไตยด้วย ตามรายละเอียดดังนี้ ทิศเหนือและทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ติดกับ แขวงสาละวัน สปป.ลาว ทิศตะวันออก ติดกับ แขวงเซกอง และแขวงอัตตะปือ สปป.ลาว ทิศใต้ ติดกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย ทิศตะวันตกติดกับจังหวัดอุบลราชธานีของประเทศไทย

แขวงจำปาสัก เป็นแขวงที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 ของประเทศ มีพลเมืองประมาณห้าแสนคน มีเนื้อที่ประมาณ 15,410 ตารางกิโลเมตร แขวงจำปาสัก เป็นศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจใน 4 แขวงภาคใต้ของ สปป.ลาวและยังมีบทบาทเชื่อมโยงทางด้านเศรษฐกิจวัฒนธรรมกับหลายประเทศในภาคพื้นด้วยโดยที่ตั้งและภูมิประเทศมีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติและแหล่ง

วัฒนธรรม แขวงจำปาสัก ได้มีการตั้งสมญานามว่าเป็นดินแดน "ช้างป่างานิล" ซึ่งเป็นดินแดนวัตถุโบราณ มีปูชนียสถานอันลือชื่อหลายแห่งด้วยกัน แขวงจำปาสักในอดีตมีนามว่าเขตแคว้นของนครกาละจำปากนาคะบุรีสี (จำปาศักดิ์) เป็นหนึ่งในจำนวนศูนย์กลางการรวบรวมศิลปวัฒนธรรม การเมืองและเศรษฐกิจของลาวได้แล้วในอดีตหลายๆ ร้อยปีที่ผ่านมานี้ เคยเป็นแคว้นลือชื่อทางโบราณของสมัยขอมมาแล้ว และเป็นดินแดนของอาณาจักรล้านช้างที่เต็มไปด้วยศิลปวัฒนธรรมที่เก่าแก่ อุดมสมบูรณ์ไม่น้อยหน้าแขวงอื่นๆ ไม่ว่าในอดีตจนถึงปัจจุบันก็ยังรักษาอารยธรรมอันงดงามที่เป็นเอกลักษณ์ไว้อย่างสมบูรณ์ แขวงจำปาสักมีเนื้อที่ 15,415 ตารางกิโลเมตร มีพลเมือง 465,000 คน ประกอบด้วย 10 เมือง คือ เมืองปากเซ เมืองชนะสมบุรณ์เมืองบาเจียงเจริญสุข เมืองปากซ่อง เมืองปทุมพร เมืองโพนทอง เมืองจำปาสัก เมืองสุขุมมา เมืองมูลละปาโมก เมืองโขง มีดินแดนติดกับประเทศกัมพูชา

2.7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้มีการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.7.1. จากรายงาน การศึกษาเส้นทางวัฒนธรรมขอมเพื่อการท่องเที่ยว (มรดกโลก , บริษัท: 2535) เป็นการศึกษาถึงศักยภาพของโบราณสถานในศิลปะขอมหรือเขมรในพื้นที่ภาคอีสานและตะวันออก (จังหวัดปราจีนบุรี) เพื่อจัดทำเส้นทางการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โดยคัดเลือกเฉพาะโบราณสถานที่มีความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยวทั้งทางด้านคุณค่าทางวิชาการ สภาพปัจจุบันเส้นทางคมนาคมตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน ได้มีการจัดทำรายการท่องเที่ยวโบราณสถานในภาคอีสานและแทรกสถานที่ท่องเที่ยวประเภทอื่นไว้ด้วย เช่น แหล่งธรรมชาติ แหล่งวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ทั้งนี้เป็นการผ่อนคลายและได้สรรพรสหลากหลายระหว่างการท่องเที่ยว และยังมีแหล่งสาธิตหัตถกรรมพื้นบ้าน เช่น การทอผ้าไหม การทำลูกประเทียมเงิน ตลอดจนสถานที่จำหน่ายซื้อหาของที่ระลึกที่เป็นศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านด้วย ถือเป็นเปิดโลกเส้นทางวัฒนธรรมขอมในดินแดนประเทศไทยที่ต่อเนื่องและเชื่อมโยงกับแหล่งอารยธรรมในประเทศกัมพูชา ซึ่งสัมพันธ์กันกับกลุ่มโบราณสถานในวัฒนธรรมเดียวกันในประเทศไทย โดยมีเส้นทางติดต่อหรือถนนโบราณที่ยังมีร่องรอยเหลืออยู่บางส่วน

2.7.2. รายงานโครงการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมขอมในพื้นที่ภาคอีสานตอนล่าง (ชัยภูมิ, นครราชสีมา, บุรีรัมย์, สุรินทร์, ศรีสะเกษ) เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พบว่า "...ในภาพรวมของการท่องเที่ยวในพื้นที่อีสานล่าง 5 จังหวัดคือ ชัยภูมิ, นครราชสีมา, บุรีรัมย์, สุรินทร์ และ ศรีสะเกษ จะพบว่า มีแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆไว้รองรับนักท่องเที่ยวหลายกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กลุ่มนักท่องเที่ยวสนใจเฉพาะเรื่อง หรือกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงผจญไพร ความสามารถในการรองรับความต้องการของ

นักท่องเที่ยวเหล่านี้ ในพื้นที่ 5 จังหวัดที่ทำการศึกษานั้นมีเพียงพอ แต่สิ่งที่ขาดไปนั้นคือ การประชาสัมพันธ์โดยวิธีการที่ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ ... อีสานตอนล่าง 5 จังหวัดนี้ มิได้แห้งแล้งดังภาพพจน์เดิมๆ เพราะมีอ่างเก็บน้ำ ป่าไม้ ภูเขา ลำเนาไพร อย่างสมบูรณ์ เหมาะแก่การมาเยือนทั้งสิ้น (รายงานโครงการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมขอมในพื้นที่ภาคอีสานตอนล่าง ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ: 10 - 2)

การท่องเที่ยวเส้นทางอารยธรรมขอม ที่ได้ดำเนินการศึกษามานี้มีความเป็นไปได้สูง ที่จะสามารถปรับปรุงพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ 5 จังหวัด โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจของบุคลากร ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐบาลหรือภาคเอกชนผู้เกี่ยวข้อง หากสามารถนำความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยงานหรือของแต่ละท่านมาพิจารณาร่วมกัน ก็จะสามารถสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา 5 จังหวัด ให้มีประสิทธิภาพสูง เพราะมีทรัพยากรธรรมชาติ สถาปัตยกรรม โบราณสถาน ศิลปกรรม อันเป็นมรดกโลกที่บรรพชนได้สร้างสรรค์มาแต่ยุคสมัยก่อน ที่เกื้อหนุนให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี เพียงแต่ต้องแก้ไขจุดบกพร่องเสียก่อน (รายงานโครงการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมขอมในพื้นที่ภาคอีสานตอนล่าง ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ:

10 -4)

2.7.3. วชิรินทร์ ยงศิริ (2547: 6-7) ได้ทำการศึกษา การค้าชายแดนไทยกัมพูชา ปัญหาที่ประสบในปัจจุบัน และแนวทางแก้ไขในอนาคต ได้ข้อสรุปว่า “การเปิดจุดผ่านแดนถาวรและเปิดจุดผ่อนปรนที่ชายแดนไทย – กัมพูชา เพื่อการค้าแล้วน่าจะเป็นไปได้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านชายแดนไทย – กัมพูชา เพราะศิลปวัฒนธรรมในเขตอีสานตอนล่างและในดินแดนกัมพูชาเหมือนกัน สามารถจัดท่องเที่ยวให้รวมเป็นชุดเดียวกันได้ (package tour) และในกัมพูชายังมีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติอีกมากมายทั้งป่าเขา น้ำตก ทะเลและเกาะแก่ง โครงการวิจัยจึงมุ่งศึกษาวิจัยความเป็นไปได้ในการส่งเสริมการลงทุนด้านการท่องเที่ยวทั้งด้านศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ อันจะส่งผลให้เกิดการลงทุนต่อเนื่องตามมากอีกมากมายหลายอย่าง อาทิ การลงทุนด้านโรงแรม ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยว ...ความเป็นไปได้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งรัฐบาลไทยและรัฐบาลกัมพูชาควรส่งเสริมการลงทุนด้านสาธารณูปโภคเสียก่อน ได้แก่ ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา เป็นต้น เพื่อให้มีศักยภาพในการรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น โอกาสและความเป็นไปได้ในการพัฒนาการค้าชายแดนระหว่างไทยกับกัมพูชาให้ขยายตัวและขยายผลไปสู่การพัฒนาด้านการลงทุนตลอดจนพัฒนาด้านการท่องเที่ยวต่อไป

2.7.4. มิ่งสรรพ ขาวสะอาด และคณะ ได้ศึกษาการพัฒนาการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงบูรณาการที่ยั่งยืนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ ศักยภาพในระดับชาติ การพยากรณ์ขนาดของตลาดการท่องเที่ยวในอนาคต ตลอดจนการบริหารจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวในระดับชุมชน โดยมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การบริหารจัดการท่องเที่ยวในระดับชาติและชุมชน ได้ข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่น่าสนใจ คือ การท่องเที่ยววันวันจะเป็นภาคเศรษฐกิจกิจจอันสำคัญของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยซึ่งเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของอนุภูมิภาคและกัมพูชาเป็นประเทศที่มีมรดกทางประวัติศาสตร์ที่มีศักยภาพที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มาก (2547:175)

2.7.5. ธาดา สุทธิธรรม (2544) ได้ศึกษาผังเมืองในประเทศไทย: ผังชุมชนและการใช้ที่ดิน สายอารยธรรมเขมรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ข้อสรุปว่ารูปแบบการวางผังเมืองได้ผ่านการพัฒนาการให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและวิถีทางวัฒนธรรมมานานนับหลายร้อยปีมีการศึกษาผังเมืองสายอารยธรรมอื่นตั้งแต่สมัยก่อนสมัยก่อนประวัติศาสตร์มาประกอบด้วยรวมทั้งการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินในรูปแบบต่างๆ ซึ่งเป็นแนวคิดในการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองให้เหมาะสมต่อไป

ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 12-18 อารยธรรมเขมรได้แผ่ขยายเข้าสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากอาณาจักรกัมพูชาจนกระทั่งสามารถครอบครองดินแดนทั้งหมดในภูมิภาคนี้และบางส่วนของภูมิภาคใกล้เคียง ชาวเขมรได้เข้าครอบครองชุมชนที่มีมาอยู่ก่อนแล้ว คือชุมชนก่อนประวัติศาสตร์สมัยทวารวดี รวมทั้งจัดตั้งชุมชนใหม่ของตน โดยชุมชนเหล่านี้มีการวางผังเมืองตามฮินดูคติและความเชื่อในลัทธิเทวราชา เมืองและชุมชนต่างๆ มีแผนผังและองค์ประกอบซับซ้อนตามศักดิ์ของเมืองในการควบคุมราชอาณาจักร ได้แก่เมืองศูนย์กลางภูมิภาค เมืองศูนย์กลางระดับอนุภูมิภาค ชุมชนในครอบครอง และชุมชนอโรคยาศาล และเป็นถิ่นบถิอพระโพธิสัตว์ไภสัชยคุุ นอกจากนี้ยังมีการสร้างเทวบรรพตในระดับภูมิภาค และระดับชุมชน เครือข่ายของเมืองและเส้นทางถนน อารยธรรมเชื่อมโยงกับเมืองหลวงของราชอาณาจักรเขมรในประเทศกัมพูชาเป็นไปอย่างกว้างขวางทั่วทั้งในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือและใกล้เคียง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

3.1. บทนำ

ในบทนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยด้วยการวางกรอบแนวคิดในการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัยเพื่อตอบโจทย์การวิจัยทั้ง 3 ข้อ ที่กำหนดไว้ เป็น 4 ขั้นตอน ตามลำดับ

3.2. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมไทย กัมพูชาและลาว เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

3.3. ระเบียบวิธีวิจัย

3.3.1. ในการวิจัยเพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 1 เส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ในจังหวัด สระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ และแขวงจำปาสัก ควรเป็นอย่างไร แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ การวิจัยเชิงปริมาณด้วยการสำรวจ แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

3.3.1.1. ขั้นที่ 1 กำหนดกลุ่ม ประชากร ดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโบราณสถานอารยธรรมขอม ในจังหวัด สระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ และแขวงจำปาสัก

2) สำรวจพื้นที่ภาคสนามตามแหล่งโบราณสถานอารยธรรมขอม ในจังหวัด สระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ และแขวงจำปาสัก

3.3.1.2 . เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล สำรวจภาคสนามโบราณสถาน ตามเส้นทางสายอารยธรรมขอม บันทึกข้อมูลตามแบบสำรวจ เพื่อให้ทราบถึงจำนวน ที่ตั้ง ประวัติความเป็นมา ระยะทาง และสภาพปัจจุบันของแหล่งท่องเที่ยว ในพื้นที่จังหวัด สระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา และแขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.3.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ขั้นตอนที่ 2 ขั้นกำหนดรูปแบบโปรแกรมการท่องเที่ยว คณะผู้วิจัยกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงเส้นทางสายอารยธรรมขอมในประเทศไทย กัมพูชา และลาว จากการสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเบื้องต้น

2) ขั้นตอนที่ 3 ประเมินโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยผู้เชี่ยวชาญ บริษัทจัดการท่องเที่ยว หรือผู้ที่เคยท่องเที่ยวตามเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม นักวิชาการ มาประเมินความเป็นไปได้ของโปรแกรมการท่องเที่ยวเพื่อให้ข้อเสนอแนะความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

3) ขั้นตอนที่ 4 ปรับปรุงและนำเสนอรูปแบบ สังเคราะห์ ปรับปรุงโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและกำหนดแนวทางยุทธศาสตร์เบื้องต้นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่

3.3.1.4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ดำเนินการวิเคราะห์ โดย

1) วิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาแหล่งโบราณสถานอารยธรรมขอมที่ตั้งอยู่ในจังหวัด สระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ และแขวงจำปาสัก

2) ศึกษาบริบทจากสภาพจริง ซึ่งได้จากการสำรวจภาคสนามตามแหล่งโบราณสถานในพื้นที่ รวมไปถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆให้กับนักท่องเที่ยว

3) สรุปข้อมูล

3.3.2. การวิจัยเพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 2 โปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวควรเป็นอย่างไร และ คำถามการวิจัยข้อที่ 3 แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยง กับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.3.2.1. จัดทำรูปแบบเส้นทางท่องเที่ยว หลังจากได้ศึกษาเอกสารและสำรวจพื้นที่แล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดเส้นทางท่องเที่ยว ด้วยการใช้การวิเคราะห์เกณฑ์บนพื้นฐานความสัมพันธ์โดยมีเงื่อนไขกำหนดด้วย เวลา จำนวนวัน และกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบเฉพาะ (Niche) เป็นไปได้มากที่สุดที่จะตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวมากที่สุด

3.3.2.2. เชิญผู้เชี่ยวชาญทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน จำนวน 11 คน ประกอบด้วยผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 1 คน นักวิชาการ 4 คน บริษัทนำเที่ยว เอกชน 3 คน นักวิชาการจากกัมพูชา 1 คน นักวิชาการจากลาว 1 คน และประชาชน 1 คน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการระดมสมอง (Brain Storming) เพื่อวิพากษ์เส้นทางท่องเที่ยว โดยมี

ประเด็นการพิจารณาด้านความเหมาะสม จำนวนวัน ความเป็นไปได้และจุดน่าสนใจเพิ่มเติม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวมากที่สุด

3.3.2.3. ระดมสมองเพื่อนำเสนอยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้ โดยสามารถเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวไปยังประเทศเพื่อนบ้าน

3.3.2.4. วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เส้นทางการท่องเที่ยวแบบ สมบูรณ์ โดยการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

บทที่ 4

การศึกษาสำรวจเส้นทางทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม

4.1. บทนำ

ในการศึกษาสำรวจเส้นทางสายอารยธรรมขอมจากเมืองเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา เข้าสู่ภาคอีสานตอนล่างของประเทศไทย ในจังหวัดสระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี และแขวงจำปาสัก ประเทศ สปป.ลาวนำไปสู่การตอบคำถามเกี่ยวกับเส้นทางทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ควรเป็นอย่างไรและนำไปสู่การจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยว ตามเส้นทางดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม เพื่อเชื่อมโยงเส้นทางทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับสภาพความจริงและมีความเป็นไปได้ในเชิงการท่องเที่ยว และพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสมต่อไป ซึ่งในที่มีหัวข้อที่สำคัญดังต่อไปนี้

4.2. ความสำคัญของเส้นทางสัญจรโบราณสมัยพระชัยวรมันที่ 7

การศึกษาเส้นทางทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ในจังหวัด สระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ และแขวงจำปาสัก เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวระหว่างไทย กัมพูชา สปป. ลาว จากเส้นทางคมนาคม ทางอากาศ ทางบก การติดต่อผ่านชายแดน เพื่อจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวต่อไป

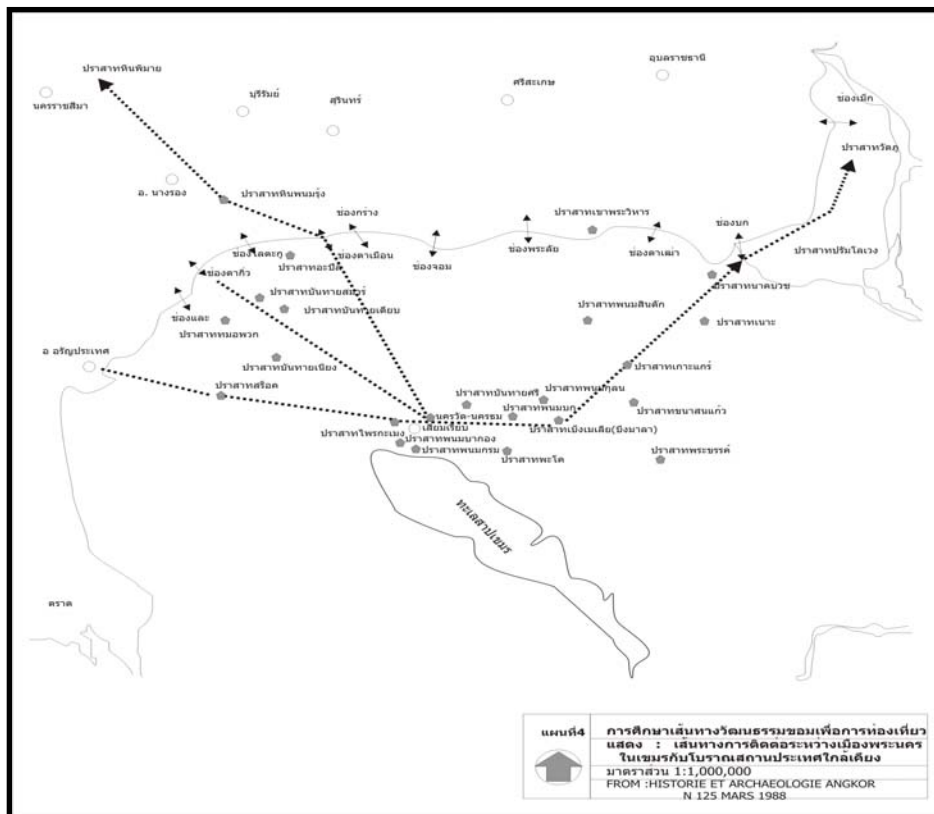
จากรายงานการศึกษาเส้นทางวัฒนธรรมขอมเพื่อการท่องเที่ยวและรายงานโครงการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมในพื้นที่ภาคอีสานตอนล่าง ของบริษัท-มรดกโลก ได้ศึกษาเส้นทางทางการสัญจรสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ได้ดังต่อไปนี้

พบว่าการติดต่อระหว่างดินแดนกัมพูชากับอาณาจักรดินแดนของไทย ได้มีการกล่าวอ้างถึงตั้งแต่สมัยของพระเจ้าสุริยวรมันที่ 1 ซึ่งครองราชย์ระหว่าง พ.ศ.1545 – 1593 โดยใช้ตำแหน่งที่สร้างขึ้นที่เมืองเชียงใหม่ในประเทศไทยเป็นหลัก ตำนานเหล่านี้ได้กล่าวอ้างถึงการเข้ามาเกี่ยวข้องกับดินแดนแถบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาของกัมพูชาราช ที่เมืองลพบุรีเชื่อกันว่าพระเจ้าสุริยวรมันที่ 1 ทรงมีประเทศราชอยู่ที่ภาคกลางของประเทศไทย และบรรดาจารึกในรัชกาลของพระองค์ก็แสดงว่ามีการครอบครองของขอมอยู่เหนือดินแดนแถบเมืองลพบุรี นอกจากนั้นการก่อสร้างศาสนสถานขนาดใหญ่ของราชวงศ์นี้อยู่ที่เทือกเขาพนมดงรัก คือปราสาทเขาพระวิหาร ตั้งอยู่บนขอบที่ราบสูงเหนือที่ราบต่ำในประเทศกัมพูชา ยังมีการกล่าวถึงพระเจ้าชัยวรมันที่ 6 ผู้ซึ่งครองราชย์ต่อ

จากพระเจ้าหรรษวรมันที่ 3 ว่าทรงอยู่ในตระกูลของเมืองมอิธปุระ ซึ่งคงตั้งอยู่ทางทิศเหนือของราชอาณาจักรขอม มีผู้เชี่ยวชาญสันนิษฐานว่าอาจเป็นบริเวณภาคอีสานของประเทศไทย

และในช่วงรัชกาลพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 หลังจากสถาปนาเมืองพระนครหลวงเป็นศูนย์กลางราชอาณาจักรแล้ว มีบันทึกกล่าวว่าถนนทุกสายจากแคว้นที่ไกลที่สุดในราชอาณาจักรต่างมุ่งมายังเมืองนี้ (พระนครหลวง) ถนนสายต่าง ๆ นั้นเป็นงานการกุดลและพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ก็ทรงกระทำให้ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้นด้วยการสร้างที่พักคนเดินทางและโรงพยาบาลไว้สองข้างทาง (Madeleine Giteau, ศ.มจ.สุภัททิศ ดิศกุล แปล, 2526) ที่ราชอาณาจักร รวมทั้ง “บ้านที่มีไฟ” หรือที่พักคนเดินทางจำนวน 121 แห่ง บนเส้นทางหลวงสายสำคัญ 3 สาย ดังที่ระบุไว้ในจารึกปราสาทพระขรรค์ คือ

1. เมืองยโสธรปุระถึงเมืองหลวงของอาณาจักรจาม (วิชัยปุระ) 57 แห่ง
2. เมืองพระนครหลวง (นครธม) ถึงเมืองพิมาย 17 แห่ง
3. เมืองพระนครหลวง – เมืองชัยวดี – เมืองชัยสิงหวดี (เมืองสิงห์ จังหวัดกาญจนบุรี) – เมืองชัยราชคีรี – เมืองศรีวิระบุรี – เมืองยโสธรปุระ 47 แห่ง (ธาดา สุทธิธรรม, 2544:256)

รูปที่ 9 แสดงเส้นทางการเดินทางจากเมืองพระนครไปยังเมืองต่างๆ สมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 (การศึกษาเส้นทางวัฒนธรรมขอมเพื่อการท่องเที่ยว, บริษัท มรดกโลก, 2535:11)

พระเจ้าชัยวรมันที่ 7 (ราว พ.ศ.1724 – ราว พ.ศ. 1760) มหาราชองค์สุดท้ายในประวัติศาสตร์เขมร ซึ่งนับถือพุทธศาสนา ลัทธิมหายาน ได้จัดสร้างธรรมศาลาไว้เป็นที่พักคนเดินทางจากเมืองพระนครในประเทศกัมพูชาปัจจุบันและเดินทางต่อไปในเมืองพินาย (ในจังหวัดนครราชสีมา ปัจจุบัน) โดยสันนิษฐานว่าเป็นมาตุภูมิมาก่อนที่จะปราบดาภิเษกเป็นกษัตริย์แห่งราชอาณาจักรขอมหรือเพื่อเป็นเส้นทางเดินทางติดต่อการค้า และเผยแพร่พระราชอำนาจไปยังอาณาจักรข้างเคียง

จากการศึกษาพระขรรค์ระบุว่า ทรงสร้างธรรมศาลาไว้เป็นที่อาศัยของผู้เดินทาง ทั้งยังสร้างอโรคยาศาล สำหรับเป็นที่รักษาพยาบาลแก่ผู้ล้มเจ็บหรือชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง ดังนั้น เส้นทางจากธรรมศาลาหนึ่งหรืออโรคยาศาลหนึ่ง จากเมืองพระนครไปยังธรรมศาลาหรืออโรคยาศาลที่อยู่ทางทิศเหนือจะมุ่งตรงไปยังเมืองพินาย

รูปที่ 10 แสดงเส้นทางการสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ไทย กัมพูชา และ ลาว (การศึกษาเส้นทางวัฒนธรรมขอมเพื่อการท่องเที่ยว,บริษัทมรดกโลก,2535:10)

4.3. แนวทางศึกษาการเดินทางตามเส้นทางสัญจรโบราณสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7

จากการศึกษาถึงตำแหน่งต่าง ๆ ของธรรมศาลา และอโรคยาศาลา ซึ่งกรมศิลปากรได้ทำการขุดค้น ศึกษา ตลอดจนขึ้นทะเบียนโบราณสถานของชาติพบว่า การเดินทางจากพระนคร (เสียมเรียบปัจจุบัน) มายังเมืองพิมาย อาจเดินทางได้เป็น 4 เส้นทาง คือ

1. จากเมืองพระนคร มุ่งมาทางทิศเหนือตามเส้นทางโบราณปัจจุบันยังคงปรากฏร่องรอยสะพานเชื่อมโบราณเป็นระยะๆ อย่างน้อย 4 แห่ง เช่นที่ อำเภอจุม จังหวัดเสียมเรียบ สะพานโฉจิก จำนวน 2 แห่ง และสะพานชายแดนไทยกัมพูชา (สะพานทั้งหมดถูกสร้างด้วยศิลาแลงแข็งยังคงใช้ประโยชน์ได้ดีในปัจจุบัน) มุ่งตรงสู่ช่องกราง (อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์) ซึ่งมีร่องรอยของกลุ่มปราสาทตาเมือนธมซึ่งเป็นศาสนสถาน ปราสาทตาเมือนโต๊ดเป็นอโรคยาศาลาและปราสาทตาเมือนเป็นธรรมศาลา ปรากฏอยู่ขึ้นมายังปราสาทหินพนมรุ้ง มุ่งหน้าสู่เมืองพิมาย ต่อไป

2. จากเมืองพระนคร มุ่งสู่ด่านปอยเปต และผ่านไปยังอำเภออรัญประเทศ เลาะตามแนวเขาไปยังปราสาทหนองหงส์ อำเภอโนนดินแดง ปราสาทพนมรุ้ง แล้วมุ่งหน้าไปยังเมืองพิมาย ต่อไป

3. จากเมืองพระนคร ไปยังเมืองเสดถาปุระ ปราสาทหินวัดพู แล้วผ่านผ่านแม่น้ำโขง เข้าสู่แม่น้ำมูล มายังจังหวัดอุบลราชธานีปัจจุบัน ผ่านมายังเมืองพิมาย

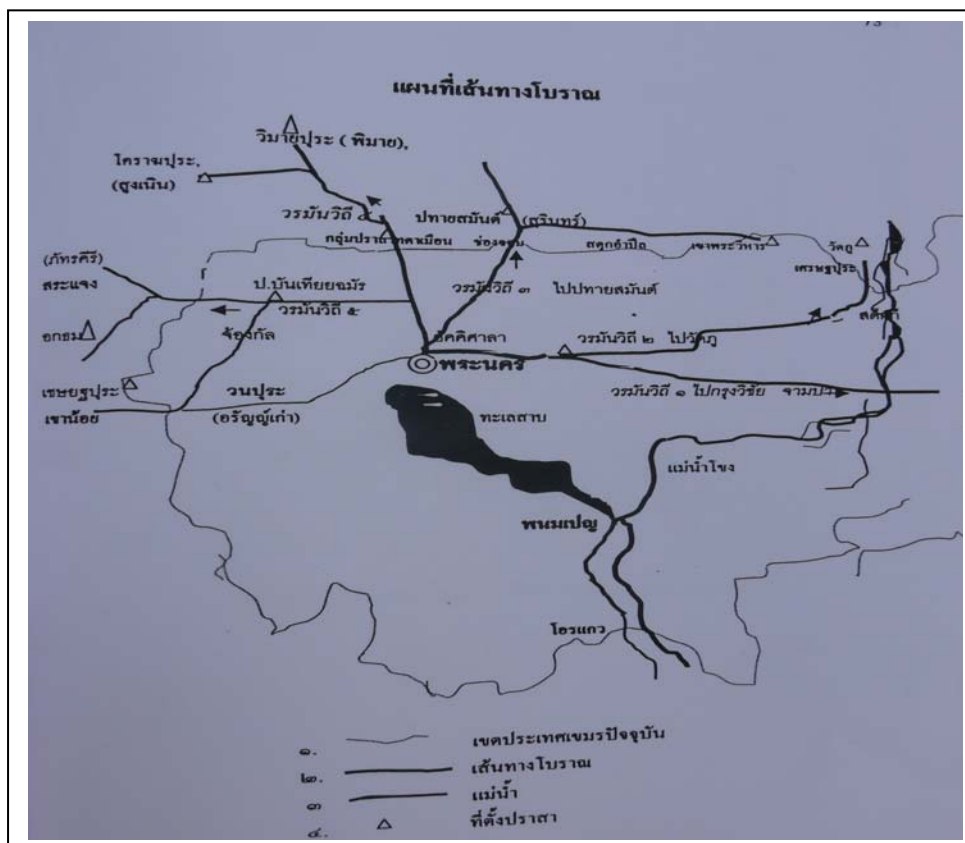
4. จากเมืองพระนคร เข้าทางช่องสระง่า อำเภอภูสิงห์ (ปัจจุบันอยู่ในจังหวัดศรีสะเกษ – ใกล้กับเขาพระวิหาร) ตรงมายังปราสาทสระกำแพงน้อย ล่องตามลำน้ำมูล เข้าสู่พระโกนา (อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ดปัจจุบัน) เลาะผ่านจังหวัดมหาสารคาม แล้วเข้าเมืองพิมาย

นอกจากนี้ยังพบ อโรคยาศาลาที่จังหวัดชัยภูมิ (ปรางค์กู) ซึ่งอาจแสดงให้เห็นว่า มีการเดินทางต่อเนื่องไปยังเมืองศรีเทพ (ในจังหวัดเพชรบูรณ์ปัจจุบัน) ซึ่งเป็นแหล่งสุดท้ายของอำนาจของอาณาจักรขอม และยังมีบางส่วนของที่พบในอำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งแสดงถึงการเดินทางต่อเนื่องมายังเมืองเสมา และเมืองโคราชเก่า อันเป็นปลายแดนของอาณาจักรขอมในสมัยนั้น ก่อนที่จะเสื่อมอำนาจและล่มสลายไปในที่สุด

อย่างไรก็ตาม อาจสันนิษฐานเบื้องต้นว่า เส้นทางสัญจรโบราณสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 นั้น เส้นทางที่ 1 พระนคร – ช่องตาเมือน – พนมรุ้ง – พิมาย เป็นเส้นทางที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นเส้นทางที่สั้นที่สุด ผ่านศาสนาสถานที่สำคัญ คือปราสาทพนมรุ้งและมุ่งตรงไปยังปราสาทหินพิมายอันเป็นศาสนาสถานสำคัญในเมืองพิมาย (โบราณ) และยังคงทิ้งหลักฐานการเดินทางที่สำคัญที่แสดงให้เห็นความยิ่งใหญ่คือสะพาน ส่วนเส้นทางอื่นๆ อาจเป็นเส้นทางเสริมจากทิศต่างๆ ของอาณาจักรขอมที่จะมายังเมืองพิมาย (โบราณ) โดยไม่ต้องย้อนมายังเมืองพระนครเสียก่อน

ในขณะที่ บุญเรือง คัชมาย์ ได้ทำการศึกษาเส้นทางสายอารยธรรมขอมโบราณ จากเมืองเสียมเรียบซึ่งเป็นศูนย์กลางเมืองพระนคร พบว่ามีเส้นทางโบราณ จากเมืองพระนครไปยังเมืองสำคัญ 5 สาย ด้วยกัน คือ (ปณณามหาบุญเรือง คัชมาย์, 2549 : 71-73)

1. วรมันวิถี 1 จากนครหลวงไปยังนครวิชัย ราชอาณาจักรจามปา (จามปา)
2. วรมันวิถี 2 จากนครหลวงไปเมืองเสตปุระ พื้นที่วัดพู แขวงจำปาสัก สปป.ลาว
3. วรมันวิถี 3 จากนครหลวงแยกผ่าน จีองกัลป์- จีองกัลป์ ขึ้นเหนือตรงไปยังช่องจอม (เส้นทางคาราวาน ประช็อก) ไปสตูกปทายสมันต์ (สุรินทร์) และตรงไปยังสตูกอัมปิม (ศรีสะเกษ) เขาพระวิหาร (ศรีเรศวร)
4. วรมันวิถี 4 จากนครหลวงผ่านทางทิศตะวันตกปราสาทตาเมือนธม ประมาณ 300 เมตร ซึ่งยังมีร่องรอยปรากฏให้เห็นในปัจจุบันเป็นเส้นทางโบราณไปยังเมืองพิมาย
5. อีกเส้นทางหนึ่งแยกออกจากวรมันวิถี 4 ไปยังทิศตะวันตกผ่านปราสาทบันทายฉมาร์ จังหวัดบันเตียเมียนเจย เข้าจังหวัดสระแก้วที่อำเภอตาพระยา ผ่านกลุ่มปราสาทศักดิ์ก๊กธม ซึ่งอาณาบริเวณดังกล่าวนี้เป็นชุมชนใหญ่มีปราสาทหลายหลัง เช่น ปราสาทสระแจง ตำบลโคกสูง ปราสาทเขาไฉ่น อำเภอตาพระยา ปราสาทเขาน้อย อำเภออรัญประเทศ และปราสาทบ้านฉะไย (อโรคยาศาล) อำเภอวัฒนานคร จังหวัดสระแก้ว

รูปที่ 11 แผนที่แสดงเส้นทางโบราณสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 (ปณณามหาบุญเรือง คัชมาย์, 2549 : 71-73)

4.4. หลักฐานที่ยังหลงเหลือในปัจจุบัน และควรดำเนินการศึกษาเพิ่มเติม

จากการสำรวจโดยใช้แผนที่ภาพถ่ายทางอากาศ พบว่า มีแนวเส้นทาง (เกวียน) ซึ่งแสดงความเชื่อมโยงระหว่าง บ้านตาเมียง (จังหวัดสุรินทร์) ไปยังพนมรุ้ง (จังหวัดบุรีรัมย์) ทอดผ่าน อำเภอหนองหงส์ อำเภอห้วยแถลง ตรงไปยังอำเภอพิมาย อันแสดงให้เห็นแนวทางสัญจรที่ใช้ในช่วงก่อนหน้านั้น และอาจสันนิษฐานว่าเป็นแนวทางสัญจรที่ใช้กันมาตั้งแต่สมัยก่อนหน้านี้นับเป็นศตวรรษ

ปัจจุบันความเจริญเติบโตของเมืองเกิดขึ้นได้มีการสร้างถนนระหว่างชุมชนต่อชุมชน โดยอาศัยแนวเส้นทางสัญจรโบราณ เพราะมีฐานถนนที่แน่นหนา สามารถรองรับน้ำหนักบรรทุกได้สูง ตัดผ่านไปยังเส้นทางเดียวกับแนวสัญจรโบราณ จะได้ไม่ผ่านเข้าไปในที่ดินของประชาชน อันจะทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณการสร้างถนน อาจกล่าวได้ว่า แนวทางสัญจร ระหว่างหมู่บ้านต่อหมู่บ้าน เมืองต่อเมืองของเส้นทางสัญจรโบราณ ถูกสร้างทับด้วยถนนในปัจจุบันก็ว่าได้

4.5. ความสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวระหว่างไทย กัมพูชา ลาว

ภายหลัง พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศนโยบาย “เปลี่ยนสนามรบให้เป็นสนามการค้า” ในปี พ.ศ. 2531 กับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอินโดจีน ทำให้ประเทศไทยมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ กัมพูชา ลาว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว โดยเริ่มต้นจากการพัฒนาเส้นทางคมนาคมร่วมกันระหว่างประเทศไทยกับกลุ่มประเทศอินโดจีน ส่งผลให้ธุรกิจการท่องเที่ยว เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและนำรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมาก

ซึ่งปัจจัยสำคัญต่อความสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ สาธารณูปโภคพื้นฐาน หรือเส้นทางคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยว ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินระหว่างการท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว (มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาดและคณะ : 6 - 7) เส้นทางคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ระหว่างประเทศไทย กัมพูชา ลาว ได้มีโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้านเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาโครงข่ายการท่องเที่ยวตามแนว เหนือ - ใต้ (North - South Tourism Corridor) โดยมีประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาค และมีบทบาทหลักที่จะเป็นประตูสู่ภูมิภาค เนื่องจากความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

4.6. เส้นทางคมนาคม

4.6.1. การคมนาคมทางอากาศ

เส้นทางคมนาคมเพื่อการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวทางอากาศในประเทศไทย กัมพูชา และลาว โดยเฉพาะท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ กรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางในการบินที่สามารถรองรับผู้โดยสารจากสายการบินนานาชาติจากทั่วโลกไม่น้อยกว่าปีละ 45 ล้านคน ในขณะที่ประเทศ สปป.ลาว มีท่าอากาศยานปากเซ (Pakse International Airport) แขวงจำปาสัก มีเที่ยวบินจากปากเซ ไปยังสนามบินเสียมเรียบ (Siem Reap International Airport) และจากจังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา มีเที่ยวบินไป – กลับ กรุงเทพฯ - เสียมเรียบ ได้อย่างสะดวก

4.6.2. เส้นทางคมนาคมทางบก

ในด้านการพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบก ได้มีการพัฒนาถนนเชื่อมโยงในภูมิภาคหลายสาย โดยการสนับสนุนของธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB) ดังนี้ (มิ่งสรรพ ขาวสะอาดและคณะ 2549: 9)

- R1: Bangkok - Phnom Penh - Ho Chi Minh City Vung Tau Road Improvement Project
- R2: Thailand - Loa PDR – Viet Nam East – West Corridor (Northern, Central, Southern)
- R3: Chang Rai – Kunming Road Improvement Project Via Myanmar and Loa PDR
- R4: Kunming – Lashio Road System Improvement Project
- R5: Kunming – Hanoi – Haiphong Road Improvement Project
- R6: Southern Loa PDR – Sihanoukville Road Project
- R7: Lashio – Loilen – Kengtung Road Improvement Project
- R8: Southern - Yunan Province – Northern Thailand – Northern Lao PDR – Northern Viet Nam Road Improvement Project
- R9: Northeastern – Thailand – Southern Lao PDR – Northeastern Cambodia – Central Viet Nam Corridor Project
- R10: Southern Coastal Corridor Project

เส้นทางคมนาคมเหล่านี้อยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้างซึ่งจะทำให้การคมนาคมทางบกเป็นไปด้วยความสะดวก การค้า การท่องเที่ยว ตามบริเวณชายแดนและข้ามพรมแดนจะเป็นไป

ด้วยความสะดวกมากขึ้น โดยเฉพาะทางหลวง หมายเลข R9 จากอำเภออรุณประเทศ ไปเมืองศรีโสภณ - เมืองเสียมเรียบออกไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของกัมพูชา ผ่านปราสาทบันทายศรีไปอำเภออัลลองเวง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งอยู่ระหว่างการก่อสร้างปรับปรุงให้สามารถเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยที่ด่านช่องสะง่า อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ได้สะดวกมากขึ้น ผ่านเข้าถนนทางหลวงหมายเลข 24 ถนนสายโชคชัย-เดชอุดม ผ่านจังหวัดอุบลราชธานี ไปอำเภอพิบูลมังสาหาร ด้านตรวจคนเข้าเมืองช่องเม็ก อำเภอสิรินธร ผ่านบ้านวังเต่า เข้าเมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ไปปราสาทวัตฎู ซึ่งจะเป็นเส้นทางเชื่อมการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมในภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

4.7. การติดต่อผ่านชายแดน

ประเทศไทย กัมพูชา และสปป.ลาว สามารถเดินทางไปมาหากันได้สะดวก เพราะมีจุดผ่านแดนเปิดให้บริการหลายจุด ทำให้สะดวกแก่การเดินทางระหว่างประเทศ นักท่องเที่ยวของทั้ง 3 ประเทศสามารถเดินทางไปมาหากันด้วย Border Pass และนักท่องเที่ยวต่างชาติสามารถเดินทางข้ามประเทศโดยใช้ Passport ผ่านตามจุดผ่านแดนต่าง ๆ ได้โดยสะดวก ตามด่านตรวจคนเข้าเมืองต่อไปนี้

จุดผ่านแดนของ สปป.ลาว และกัมพูชามี 1 แห่ง คือ เวินคาม แขวงจำปาสัก ประเทศ สปป.ลาว – กำบงจาม กราตี และสะตึงแตร์ ประเทศกัมพูชา ซึ่งต้องเดินทางโดยทางถนนและทางเรือจากพนมเปญมายังสะตึงแตร์ ขณะนี้กัมพูชากำลังมีการพัฒนาทางหลวงหมายเลข 6 จากจังหวัดกระแจะ (Kratie) ทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ไปยังจังหวัดสะตึงแตร์ (Stung Treng) หรือเชียงแตง ที่มีชายแดนติดกับแขวงจำปาสัก ซึ่งจะเปิดใช้ในปี พ.ศ. 2551 สามารถเดินทางจากอุบลราชธานี ปากเซ แขวงจำปาสัก ปราสาทหินวัดพู เข้าสู่กัมพูชา หรือออกไปยังนครโฮจิมินห์ของเวียดนามได้โดยทางบก เส้นทางนี้จึงเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ชอบผจญภัย ไทย - ลาว กัมพูชา – เวียดนาม

จุดผ่านแดนถาวรระหว่างไทยและกัมพูชา ตามเส้นทางสายอารยธรรมขอมด้านจังหวัดสระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี มี 3 จุด ซึ่งกระทรวงมหาดไทย ได้ขยายเวลาเปิด - ปิด จุดผ่านแดนอยู่ระหว่างเวลา 07.00 – 20.00 น. ของทุกวัน เพื่อเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองให้ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ทั้งด้านเศรษฐกิจ การค้าชายแดน การท่องเที่ยว และสนับสนุนให้มีการไปมาหาสู่ระหว่างประเทศเพื่อนบ้านตามจุดต่าง ๆ ดังนี้

รูปที่ 12 แสดงบริเวณด่านตรวจคนเข้าเมืองช่องสะง่า อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ
กับด่านอัลลองเวง จังหวัดอุดรธานี

ตารางที่ 1 จุดผ่านแดนถาวรระหว่างไทย – กัมพูชา ด้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเทศไทย	ประเทศกัมพูชา	วันที่เปิดทำการ	เวลาเปิด - ปิด
1.จุดผ่านแดนถาวรบ้านคลอง ลึก ตำบลท่าข้าม กับอำเภอ อรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว	ปอยเปต อำเภอโอโฉรว จังหวัดบันเตียเมียนเจย	20 กันยายน 2540	07.00 -20.00 น. ทุกวัน
2.จุดผ่านแดนถาวรช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์	โอวเสม็ด อำเภอสำโรง จังหวัดอุดรธานี	1 กันยายน 2545	07.00-20.00 น. ทุกวัน
3.จุดผ่านแดนช่องสะง่า อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ	ช่องจอม อำเภออัลลองเวง จังหวัดอุดรธานี	11 พฤศจิกายน 2546	07.00 – 20.00 น. ทุกวัน

ตาราง 2 จุดผ่านแดนถาวรระหว่าง ไทย - ลาว ด้านจังหวัดอุบลราชธานีกับแขวงจำปาสัก

ประเทศไทย	ประเทศ สปป.ลาว	วันที่เปิดทำการ	เวลาเปิด - ปิด
ด่านช่องเม็ก อำเภอศีร์ษะ จังหวัดอุบลราชธานี	บ้านวังเต่า แขวงจำปาสัก	1 มีนาคม 2532	07.00-20.00 น. ทุกวัน

นอกจากผ่านแดนถาวรไทย กัมพูชา และไทย สปป.ลาว แล้ว ประเทศทั้งสามยังได้ตกลงเปิดจุดผ่อนปรนเพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับประชาชนที่อยู่อาศัยในจังหวัดชายแดน สามารถเดินทางข้ามไปมาหาสู่ระหว่างกันได้ ซึ่งใช้ในการสัญจรไปมาหาสู่กันมาตั้งแต่สมัยโบราณ ในที่นี้จะขอกล่าวเฉพาะในจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดใกล้เคียง มีดังนี้คือ

4.7.1. ช่องทางในเขตจังหวัดบุรีรัมย์

- 1) ช่องบะระณะ ตำบลระหานทราย ติดต่อระหว่างตำบลระหานทรายกับตำบลทมอพวก อำเภอศรีโสภณ จังหวัดพระตะบอง
- 2) ช่องโคกไม้แดง ตำบลระหานทราย เป็นเส้นทางติดต่อกับตำบลระหานทรายกับตำบลทมอพวก อำเภอศรีโสภณ จังหวัดพระตะบอง
- 3) ช่องจันทร์เพชร ตำบลบ้านกรวด อำเภอประโคนชัย เป็นทางเกวียนและทางเดินเท้า เป็นช่องทางไปสู่ตำบลพุทไธสมันต์ อำเภอศรีโสภณ จังหวัดพระตะบอง
- 4) ช่องไซตะกู ตำบลบ้านกรวด อำเภอประโคนชัย เป็นช่องทางนำไปสู่บ้านปองตุ๊ก ตำบลพุทไธสมันต์ อำเภอศรีโสภณ จังหวัดพระตะบอง
- 5) ช่องจันทร์กระออม ตำบลบ้านกรวด อำเภอประโคนชัย เป็นช่องทางไปยังบ้านปองตุ๊ก ตำบลพุทไธสมันต์ อำเภอศรีโสภณ จังหวัดพระตะบอง

4.7.2. ช่องทางในเขตจังหวัดสุรินทร์

- 1) ช่องตาเหมือน ตำบลบักได อำเภอพนมดงรัก เป็นเส้นทางเดินเท้า เป็นช่องทางติดต่อไปยังตำบลโคกกะบั้ง อำเภอจงกัล จังหวัดอุดรรัมย์
- 2) ช่องเหว ตำบลบักได อำเภอพนมดงรัก เป็นช่องทางติดต่อไปยังตำบลโคกกะบั้ง อำเภอจงกัล จังหวัดอุดรรัมย์
- 3) ช่องตาเกา หรือช่องกระบาลซอ ตำบลตาเกา อำเภอพนมดงรัก ติดต่อกับตำบลกระบาลซอ อำเภอจงกัล จังหวัดอุดรรัมย์
- 4) ช่องกันเทิง บ้านหวด ตำบลนาเกา อำเภอพนมดงรัก ติดต่อกับบ้านทมตำบลกระบาลซอ อำเภอจงกัล จังหวัดอุดรรัมย์
- 5) ช่องตาเล็ง บ้านโป่ง ตำบลตาเกา อำเภอพนมดงรัก ติดต่อกับบ้านกะดอลตำบลกระบาลซอ อำเภอจงกัล จังหวัดอุดรรัมย์
- 6) ช่องโดนแก้ว บ้านตาเบา ตำบลตาเกา อำเภอพนมดงรัก ใช้ติดต่อกับบ้านกระบาลซอ อำเภอจงกัล จังหวัดอุดรรัมย์

- 7) ช่องปลดต่าง ตำบลด่าน อำเภอกาบเชิง ใช้ติดต่อกับ ตำบลโกนเกวียน
อำเภอจงกล จังหวัดอุดรรัมย์
- 8) ช่องจอม ตำบลด่าน อำเภอกาบเชิง ใช้ติดต่อกับ ตำบลโกนเกวียน อำเภอจง
กล จังหวัดอุดรรัมย์
- 9) ช่องโชค ตำบลด่าน อำเภอกาบเชิง ใช้ติดต่อกับ ตำบลโกนเกวียน อำเภอ
จงกล จังหวัดอุดรรัมย์
- 10) ช่องทง ตำบลด่าน อำเภอกาบเชิง ใช้ติดต่อกับ ตำบลพล อำเภอจงกล
จังหวัดอุดรรัมย์
- 11) ช่องเสกเขีย ตำบลด่าน อำเภอกาบเชิง ใช้ติดต่อกับ ตำบลพล อำเภอจง
กล จังหวัดอุดรรัมย์
- 12) ช่องประเดี้ยก ตำบลด่าน อำเภอกาบเชิง ใช้ติดต่อกับ ตำบลพล อำเภอจง
กล จังหวัดอุดรรัมย์
- 13) ช่องตำไรจ๊ก หรือช่องกระบานซอ ตำบลด่าน อำเภอกาบเชิง ใช้ติดต่อกับ
ตำบลพล อำเภอจงกล จังหวัดอุดรรัมย์
- 14) ช่องคุณ ตำบลด่าน อำเภอกาบเชิง ใช้ติดต่อกับ ตำบลพล อำเภอจงกล
จังหวัดอุดรรัมย์
- 15) ช่องตาลอก ตำบลด่าน อำเภอกาบเชิง ใช้ติดต่อกับ ตำบลพล อำเภอจงกล
จังหวัดอุดรรัมย์
- 16) ช่องพริก บ้านตระแวง ตำบลบัวเขต อำเภอบัวเขต ใช้ติดต่อกับ ตำบลพล
อำเภอจงกล จังหวัดอุดรรัมย์
- 17) ช่องดาระกา ตำบลบัวเขต อำเภอบัวเขต ใช้ติดต่อกับตำบลสำโรง อำเภอ
จงกล จังหวัดอุดรรัมย์
- 18) ช่องตำหนักมะติ ตำบลบัวเขต อำเภอบัวเขต ใช้ติดต่อกับ ตำบลพล
อำเภอจงกล จังหวัดอุดรรัมย์
- 4.7. 3. ช่องทางในจังหวัดศรีสะเกษ
- 1) ช่องชำตีกา ตำบลสะเดาใหญ่ อำเภอภูสิงห์ ใช้ติดต่อกับอำเภออัลลองเวง
จังหวัดอุดรรัมย์
- 2) ช่องสะง่า ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ ใช้ติดต่อกับอำเภออัลลองเวง
จังหวัดอุดรรัมย์

- 3) ซ่องสำโรง บ้านพนมตะบัน ตำบลปรีอใหญ่ อำเภอภูสิงห์ ใช้ติดต่อกับ
อำเภออัลลองเวง จังหวัดอุดรรัมย์ชัย
- 4) ซ่องศรีสะเกษ ตำบลปรีอใหญ่ อำเภอภูสิงห์ ใช้ติดต่อกับอำเภอ
อัลลองเวง จังหวัดอุดรรัมย์ชัย
- 5) ซ่องพระประลาย ตำบลละลาย อำเภอกันทรลักษณ์ ใช้ติดต่อกับตำบลบ่อ
พลอย อำเภอจอมกระสาน จังหวัดพระวิหาร
- 6) ซ่องทับอู่ ตำบลละลาย อำเภอกันทรลักษณ์ ใช้ติดต่อกับตำบลบ่อพลอย
อำเภอจอมกระสาน จังหวัดพระวิหาร
- 7) ซ่องโนนอาว บ้านโนนอาว ตำบลบึงมะลู อำเภอกันทรลักษณ์ ใช้ติดต่อกับ
บ้านทเมย ตำบลกันตรวจ อำเภอจอมกระสาน จังหวัดพระวิหาร
- 8) ซ่องพรหมวิหาร ตำบลบึงมะลู อำเภอกันทรลักษณ์ ใช้ติดต่อกับอำเภอจอม
กระสาน จังหวัดพระวิหาร
- 9) ซ่องแปดหลัก ตำบลบึงมะลู อำเภอกันทรลักษณ์ ใช้ติดต่อกับอำเภอจอมกระ
สาน จังหวัดพระวิหาร
- 10) ซ่องตาเข้ม ตำบลบึงมะลู อำเภอกันทรลักษณ์ ใช้ติดต่อกับตำบลกันตรวจ
อำเภอจอมกระสาน จังหวัดพระวิหาร
- 11) ซ่องตาเฒ่า อยู่ในตำบลบึงมะลู อำเภอกันทรลักษณ์ ใช้ติดต่อกับตำบลกัน
ตรวจ อำเภอจอมกระสาน จังหวัดพระวิหาร
- 12) ซ่องดำผกา หรือดำตะแป ตำบลบึงมะลู อำเภอกันทรลักษณ์ ใช้ติดต่อกับ
บ้านตาเตรอ ตำบลกันตรวจ อำเภอจอมกระสาน จังหวัดพระวิหาร
- 13) ซ่องโพย ตำบลบึงมะลู อำเภอกันทรลักษณ์ ใช้ติดต่อกับตำบลกันตรวจ
อำเภอจอมกระสาน จังหวัดพระวิหาร

4.7.4. จุดผ่อนปรนในจังหวัดสระแก้ว จำนวน 3 คือ

- 1) บ้านเขาดิน อำเภอคลองหาด ใช้ติดต่อกับบ้านพนมไธ จังหวัดพระตะบอง
- 2) บ้านหนองปรีอ อำเภออรัญประเทศ ใช้ติดต่อกับบ้านมาลัย จังหวัดบันเตีย
เมียนเจย
- 3) บ้านตาพระยา อำเภอตาพระยา ใช้ติดต่อกับบ้านบึงตากวน อำเภอ
ทมอปัวกี จังหวัดบันเตียเมียนเจย

4.7.5. จุดผ่อนปรนและช่องทางผ่านแดนจังหวัดอุบลราชธานี

- 1) ช่องอานม้า อำเภอน้ำยืน ช่องทางติดต่อกับบ้านสะเตียกลาง อำเภอจอมประสาน จังหวัดพระวิหาร
- 2) ช่องบก อำเภอน้ำยืน ติดต่อกับอำเภอจอมประสาน จังหวัดพระวิหาร

4.8. การสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ไทย กัมพูชา และสปป.ลาว

ผู้วิจัยและคณะได้ดำเนินการสำรวจภาคสนามโบราณสถาน ตามเส้นทางสายอารยธรรมขอมระหว่างวันที่ 23 - 25 สิงหาคม 2549 ตามเส้นทาง ปราสาทบานพลวง อำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์ กลุ่มปราสาทตาเมือน ตำบลตาเมียง กิ่งอำเภอพนมดงรัก ปราสาทตาควาย บริเวณชายแดนไทย - กัมพูชา จังหวัดสุรินทร์ แหล่งหินตัด แหล่งเตาเผาบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด ปราสาทหนองหงส์ อำเภอโนนดินแดง บ้านโนนดินแดง ตำบลโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ปราสาทเขาโล้น อำเภอตาพระยา ปราสาทเขาน้อยสีชมพู อำเภออรัญประเทศ ปราสาทศักดิ์-ก๊อกรม กิ่งอำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว ปราสาทเมืองต่ำ ปราสาทเขาพนมรุ้ง ปราสาทหินพิมาย เพื่อบันทึกข้อมูลตามแบบสำรวจ เพื่อให้ทราบถึงจำนวน ที่ตั้ง ประวัติความเป็นมา ระยะเวลา และสภาพปัจจุบันของแหล่งท่องเที่ยว

รูปที่ 13 แสดงป้ายชายแดนสุดเขตแดนสยามบูรพา บ้านคลองลึก อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว กับด้านปอยเปต จังหวัดบันเตียเมียนเจย

วันที่ 8 - 9 ธันวาคม 2549 ตามเส้นทางช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ถึง อำเภอสำโรง จังหวัดอุดรธานี ระยะทาง 30 กิโลเมตร ไปปราสาทบันทายฉมาร์ เมืองศรีโสภณ จังหวัดบันเตียเมียนเจย ผ่าน อำเภอพะเนียงเป็รีย อำเภอกะลัน ตามทางหลวงหมายเลข 6 เข้าจังหวัดเสียมเรียบแหล่งมรดกโลก ออกไปเที่ยวเขาพนมกุเลน ต้นกำเนิดของอารยธรรมขอม เดินทางกลับตามเส้นทางหมายเลข 67 ผ่านอุทยานแห่งชาติกบาลสเปียน อำเภออัลลองเวง เข้ามพรมแดนไทย - กัมพูชา ที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองช่องสะง่า อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

การสำรวจเส้นทางปราสาทขอมที่ใกล้เคียงกับเส้นทางโบราณมากที่สุดซึ่งมีการเดินทางมาตั้งแต่พุทธศตวรรษ 18 ชุมชนดั้งเดิมเรียกเส้นทางสายนี้ว่า เป็นทางปลาฮ็อก (เส้นทางปลาร้า)

รูปที่ 14 ป้ายแสดง

บริเวณด่านตรวจคนเข้าเมือง
ช่องจอม อำเภอกาบเชิง
จังหวัดสุรินทร์ กับด่านตรวจ
คนเข้าเมืองโสมมัต อำเภอสำ
โรง จังหวัดอุดรธานี

วันที่ 26 – 27 มกราคม 2550 เส้นทาง จังหวัดสุรินทร์ ไปปราสาทศีขรภูมิ ปราสาทสระ
กำแพงใหญ่ ปราสาทสระกำแพงน้อย อำเภออุทุมพิลัย จังหวัดศรีสะเกษ ปราสาทเขาพระวิหาร
ชายแดนไทยกัมพูชา ที่อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ ปราสาทบ้านเพ็ญ อำเภอดุ
ดุม ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองช่องเม็กอำเภอสินทร จังหวัดอุบลราชธานี ไปปราสาทหินวัดพู
เมืองจำปาสัก แขวงจำปาสัก ประเทศ สปป.ลาว

รูปที่ 15 ป้ายแสดงเขต

ชายแดนไทย – ลาว ระหว่างด่าน
ช่องเม็ก อำเภอสินทร จังหวัด
อุบลราชธานี บ้านวังเต่า เมือง
โพนทอง แขวงจำปาสัก

หลังจากนั้นยังมีการสำรวจซ้ำอีกหลายครั้ง ด้วยการเดินทางเข้าออกเพื่อการท่องเที่ยวเป็น
หมู่คณะจากการสำรวจสภาพจริงดังกล่าวข้างต้นพบว่า เส้นการคมนาคมติดต่อระหว่างประเทศ

ไทย กัมพูชาและสปป.ลาว ในประวัติศาสตร์ของผู้คนในดินแดนเหล่านี้ใช้เส้นทางคมนาคมทางบกโดยมี ช้าง ม้า วัว ควาย เป็นพาหนะเทียมเกวียนในการสัญจรไปมาหาสู่ระหว่างชุมชนหรือระหว่างเมือง ปรากฏหลักฐานร่องรอยเส้นทางโบราณตามช่องทางระหว่างเขาในเทือกเขาพนมดงรัก ทางทิศตะวันตกในจังหวัดบุรีรัมย์ มายังทิศตะวันออกสุด แขวงจำปาสัก ประเทศ สปป.ลาว ดังได้กล่าวมาแล้ว นอกจากนั้นยังคงใช้เส้นทางน้ำตามลำน้ำโขง ลำน้ำมูล เป็นเส้นทางขนส่งสินค้าพื้นเมืองแลกเปลี่ยนตามความต้องการของแต่ละชุมชน ดังปรากฏว่ามีการนำเกลือจากเขตทุ่งกุลาลาไปแลกเปลี่ยนในบึงทะเลสาบเขมร เป็นต้น

การเดินทางในประวัติศาสตร์ของผู้คนในประวัติศาสตร์ มักมีเหตุผลที่สามารถอธิบายได้เพียงเพื่อการสงคราม การแลกเปลี่ยนปัจจัยในการดำรงชีวิตระหว่างชุมชน การเดินทางสักการะบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จาริกแสวงบุญ ตามศาสนสถานในคติความเชื่อของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ และสามารถประเมินแหล่งโบราณสถานในอารยธรรมขอมในพื้นที่วิจัยได้ดังนี้

จังหวัดนครราชสีมา

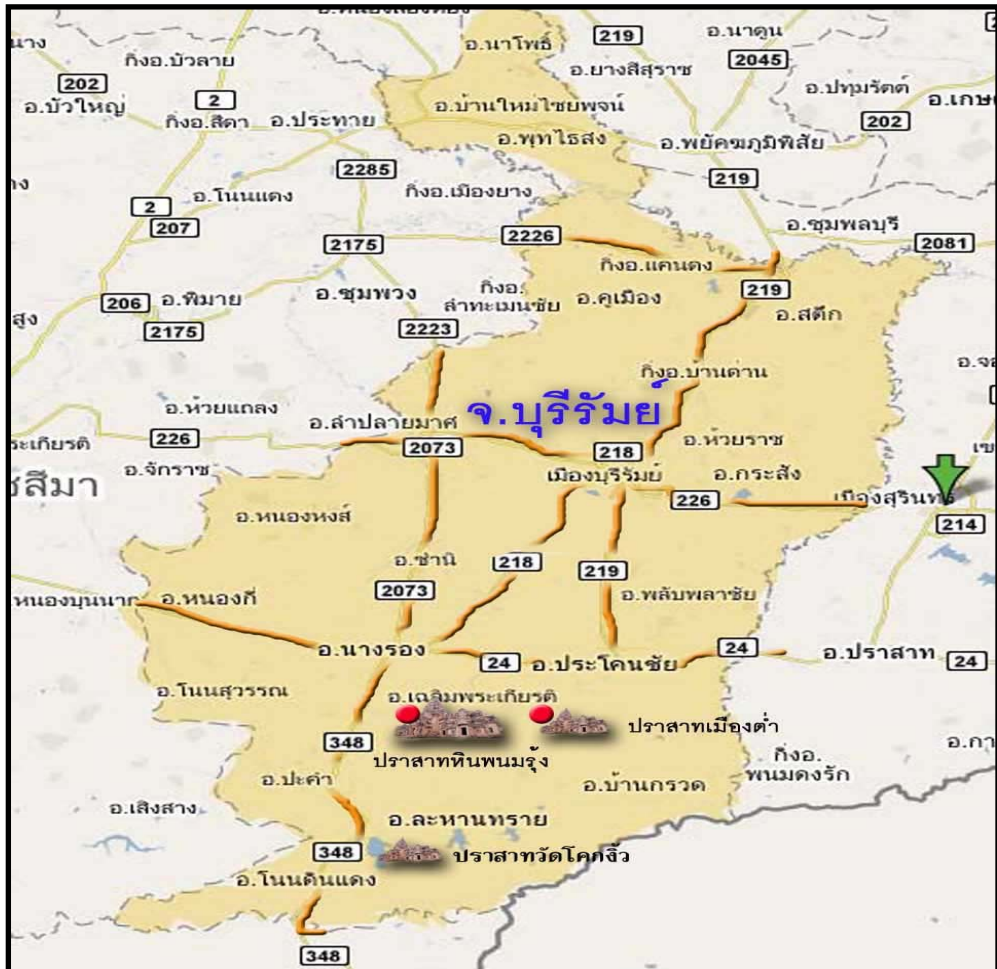
พื้นที่จังหวัดนครราชสีมาเป็นจุดหมายปลายทางของนักเดินทาง โดยมีแหล่งโบราณสถานที่สำคัญและเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่คนนิยมเดินทางมาเที่ยวจำนวนมาก คือปราสาทหินพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

รูปที่ 17 แสดงแหล่งท่องเที่ยวสายสามเหลี่ยมมรกตโลกปราสาทหินพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

จังหวัดบุรีรัมย์

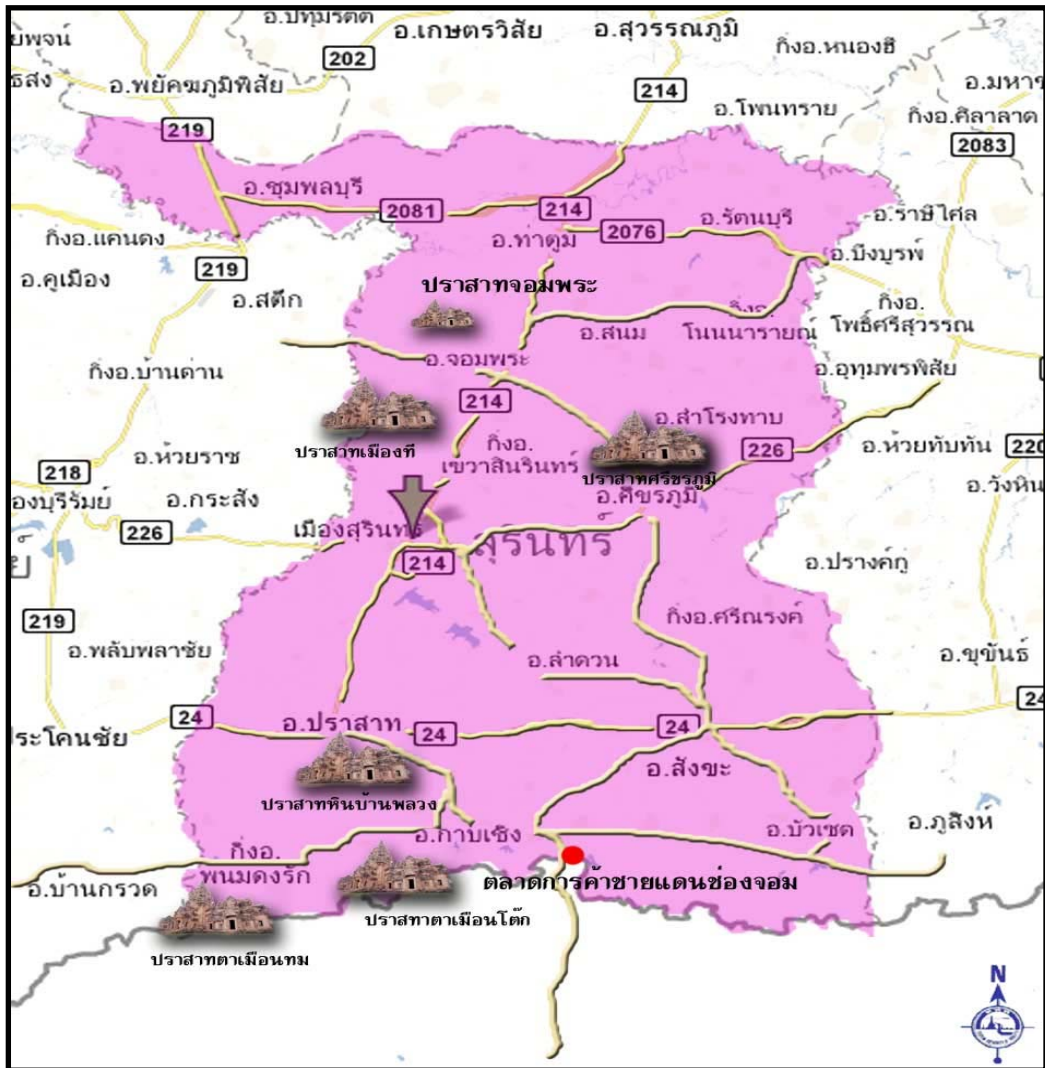
พื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ปัจจุบันเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวจากทุกมุมโลก ซึ่งมีปราสาทหินเขาพนมรุ้งและปราสาทหินเมืองต่ำตามเส้นทางเมืองพระนครหลวงไปยังเมืองพิมาย เป็นแม่แรงดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมาก

รูปที่ 18 แสดงแหล่งท่องเที่ยวสายสามเหลี่ยมมรกตโลกปราสาทเขาพนมรุ้ง
อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

จังหวัดสุรินทร์

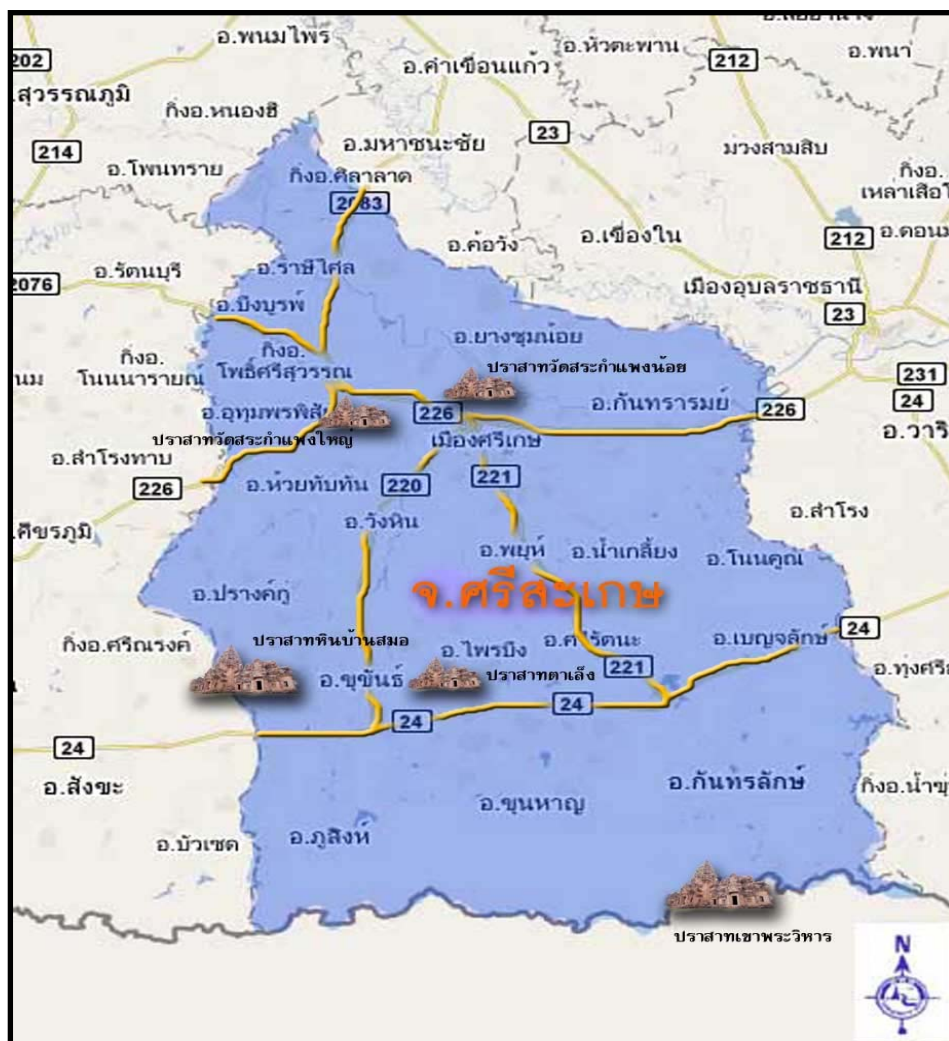
จังหวัดสุรินทร์มีพื้นที่ติดต่อกับชายแดนประเทศกัมพูชา ด้านทิศใต้มีช่องเขาที่ติดต่อไปมา ระหว่างเมืองพระนครหลวงในจังหวัดเสียมเรียบ กับเมืองพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา มีปราสาทที่เป็นที่พักคนเดินทาง คือกลุ่มปราสาทตาเมือน เป็นสำคัญ

รูปที่ 19 แสดงโบราณสถานที่มีศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสุรินทร์

จังหวัดศรีสะเกษ

จังหวัดศรีสะเกษ คือดินแดนที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชาผ่านด่านช่องสะงำ ตามเส้นทางหมายเลข 24 ขึ้นชมเขาพระวิหารที่สะดวกที่สุดนอกจากนั้นยังปราสาทสระกำแพงใหญ่และปราสาทกำแพงน้อย อำเภออุทุมพรพิสัย เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ

รูปที่ 20 แสดงโบราณสถานที่มีศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดศรีสะเกษ

จังหวัดอุบลราชธานี

อุบลราชธานีมีอาณาเขตติดต่อกับแขวงจำปาสัก ประเทศ สปป.ลาว มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นอารยธรรมขอมไม่มากนัก แต่เป็นดินแดนที่มีร่องรอยการตั้งชุมชนมาตั้งแต่สมัยก่อน

ประวัติศาสตร์ เช่น ฝ่าแค้น อำเภอโขงเจียมเป็นต้น แต่เป็นเส้นทางเชื่อมไปสู่ดินแดนมรดกโลกคือ ปราสาทหินวัดพู แขวงจำปาสัก

รูปที่ 21 แสดงเส้นทางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมในจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดสระแก้ว

สระแก้ว เป็นจังหวัดชายแดนด้านตะวันออกที่เคยเป็นชุมชนสำคัญและมีความเจริญรุ่งเรืองมาก่อน มีประวัติศาสตร์ความเป็นมายาวนานตั้งแต่สมัยอาณาจักรสุวรรณภูมิ และ

อาณาจักรทวารวดี เดิมมีฐานะเป็นเมืองบริวารของปราจีนบุรี (เมืองประจิมในสมัยโบราณ) มีปราสาทศักดิ์สิทธิ์เป็นปราสาทในเส้นทางอารยธรรมขอมที่สำคัญเชื่อมกับปราสาทบันทายฉมาร์ และปราสาทเมืองพระนคร ที่จังหวัดเสียมเรียบ

รูปที่ 22 แสดงที่ตั้งแหล่งท่องเที่ยวตามเส้นทางสายอารยธรรมขอมจังหวัดสระแก้ว

4.9. ผลการศึกษาสำรวจเส้นทาง ผลการศึกษาลำดับเส้นทางสามารถนำไปสู่การตอบคำถามวิจัยตามลำดับดังนี้

4.9.1. คำถามวิจัยข้อที่ 1 เส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมในจังหวัด สระแก้วบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ และแขวงจำปาสัก ควรเป็นอย่างไร จากศึกษาเอกสารและเก็บข้อมูลด้วยการสำรวจพื้นที่ จำนวน 4 ครั้ง ดังนี้ ระหว่างวันที่ 23 – 25 สิงหาคม 2549 ตามเส้นทางในพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งประกอบไปด้วย ปราสาทบ้านพลวง กลุ่มปราสาทตาเมือน ปราสาทเมืองต่ำ ปราสาทหินพนมรุ้ง ปราสาทหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ปราสาทหินพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ปราสาทชาน้อย อำเภออรัญประเทศ ปราสาทศักดิ์สิทธิ์ กิ่งอำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว

วันที่ 8 – 9 ธันวาคม 2549 ตามเส้นทางจังหวัดสุรินทร์ ช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ไปจังหวัดอุดรธานีชัย ปราสาทบันทายฉมาร์ จังหวัดบันเตียเมียนเจย ปราสาทนครวัดนครธม ปราสาทบันทายศรี เขาพนมกุเลน เชื่อมต่อกับประเทศไทยทางด้านช่องสง่า อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

วันที่ 26 – 27 มกราคม 2550 ปราสาทศีขรภูมิ ปราสาทสระกำแพงใหญ่ ปราสาทสระกำแพงน้อย ปราสาทปรางค์กู่ ปราสาทเขาพระวิหาร อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

วันที่ 29 - 30 มีนาคม 2550 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จังหวัดอุบลราชธานี ปราสาทหินวัดพู แขวงจำปาสัก สปป.ลาว

ผลดังกล่าวพบว่าเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมที่สามารถเชื่อมโยงต่อกันได้มากที่สุดและมีศักยภาพกับการท่องเที่ยวมากที่สุด แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มภายในจังหวัดแถบอีสานใต้ และกลุ่มที่เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ดังต่อไปนี้

4.9.1.1. เส้นทางในจังหวัดอีสานใต้ ประกอบด้วย 5 เส้นทาง ดังนี้

เส้นทางที่ 1 จังหวัดนครราชสีมา – บุรีรัมย์ เริ่มต้นจากปราสาทหินพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ปราสาทหินพนมรุ้ง ปราสาทหินเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์ เน้นเฉพาะความอลังการและสามารถเปรียบเทียบความงามของปราสาททั้ง 3 แห่งที่บูรณาการซ่อมแซมไว้เรียบร้อยแล้ว เส้นทางนี้เหมาะกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีเวลาน้อย เดินทางพร้อมกับครอบครัว และใช้รถยนต์ส่วนตัว

เส้นทางที่ 2 จังหวัดนครราชสีมา – บุรีรัมย์ – สุรินทร์ เริ่มต้นจากชมปราสาทหินพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ปราสาทหินเขาพนมรุ้ง ปราสาทหินเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์ และกลุ่มปราสาทตาเมือน จังหวัดสุรินทร์ เส้นทางนี้เหมาะกับการจัดทัศนศึกษาให้กับกลุ่มเยาวชนที่ต้องการเห็นการเชื่อมโยงเส้นทางขอมโบราณ

เส้นทางที่ 3 จังหวัดสุรินทร์ – ศรีสะเกษ เริ่มต้นจากปราสาทศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ปราสาทสระกำแพงใหญ่ ปราสาทสระกำแพงน้อย จังหวัดศรีสะเกษ แวะเข้าปราสาทหินเขาพระวิหาร และวกกลับมาที่ปราสาทหินภูมิโปน และกลุ่มปราสาทหินตาเมือน อำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ เส้นทางนี้จะวนกลับมาที่เดิมเหมาะสำหรับเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับงานเทศกาลประจำจังหวัด เช่นงานแสดงช้างสุรินทร์ หรืองานเทศกาลดอกคำดวนบาน จังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น

เส้นทางที่ 4 เส้นทางเที่ยวเขาพนมดงรัก (เลียบชายแดนไทย-กัมพูชา) เริ่มต้นจากปราสาทสดีก๊กอภิม จังหวัดสระแก้ว ปราสาทหนองหงส์ ปราสาทหินเขาพนมรุ้ง ปราสาทหิน

เมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มปราสาทตาเมือน ปราสาทพุมโพน จังหวัดสุรินทร์ ไปสิ้นสุด ปราสาทหินเขาพระวิหาร ชายแดนจังหวัดศรีสะเกษ เส้นทางนี้เหมาะกับนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบธรรมชาติ และปราสาทหินโบราณแถบเทือกเขาพนมดงรักตลอดแนว ไม่เพียงแต่จะได้ชมความงามของปราสาทเท่านั้น แต่ยังสามารถแวะชมน้ำตกได้อีกด้วย เช่น น้ำตกห้วยจันทร์ น้ำตกลำโรงเกียรติ อำเภอขุนหาญ น้ำตกนาตราว อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ น้ำตกไตรคีรี น้ำตกถ้ำเสือ จังหวัดสุรินทร์ หรือจะแวะเข้าชมตลาดการค้าชายแดน เช่น ตลาดช่องจอม จังหวัดสุรินทร์ และตลาดช่องสะง่า จังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น

เส้นทางที่ 5 นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ เป็นเส้นทางบูรณาการ 4 จังหวัด ที่มีปราสาทหินมากที่สุดในแถบอีสานใต้ คือ เริ่มต้นจากปราสาทหินพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ปราสาทศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ปราสาทสระกำแพงใหญ่ ปราสาทสระกำแพงน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ปราสาทหนองหงส์ แหล่งหินตัดบ้านกรวด ปราสาทเมืองต่ำ และปราสาทเขาพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์ เส้นทางนี้เหมาะกับการผนวกการท่องเที่ยวในงานเทศกาลท้องถิ่น หรือช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ตั้งแต่ 3 วันขึ้นไป โดยการวางแผนเส้นทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว และออกเดินทางจากกรุงเทพฯ หรือภาคกลาง ภาคใต้ มาเที่ยวภาคอีสาน เป็นเส้นทางแบบเป็นวงกลม เช่นมาเที่ยวงานย่าโม แล้วต่อเข้าพักที่สุรินทร์ ตื่นเช้ากลับเข้าจังหวัดบุรีรัมย์ ชมปราสาทตามเส้นทาง และกลับเข้ากรุงเทพฯต่อไป

4.9.1.2. เส้นทางเชื่อมกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบด้วย 4 เส้นทาง ใช้เกณฑ์การพิจารณาโดยอาศัยช่องผ่านแดนถาวรระหว่างประเทศซึ่งมีอยู่ 4 ด้านหรือ 4 เส้นทาง ดังต่อไปนี้

เส้นทางที่ 1 เส้นทางช่องด่านอรัญประเทศ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว เริ่มต้นเดินทางโดยเยี่ยมชมปราสาทสติก๊กอัครม ปราสาทเขาน้อย จังหวัดสระแก้ว ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองอรัญประเทศ เข้าประเทศกัมพูชาที่ด่านปอยเปต ผ่านเมืองศรีโสภณ จังหวัดบันเตียเม็องเจย ไปจังหวัดเสียมเรียบ เยี่ยมชม และเดินทางกลับทางด่านเดิม เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่อาศัยอยู่แถบภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคใต้ หรือนักท่องเที่ยวที่ใช้กรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลาง

เส้นทางที่ 2 เส้นทางด่านช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ เริ่มต้นจากชมปราสาทหินพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ปราสาทเขาพนมรุ้ง ปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์ และกลุ่มปราสาทตาเมือน เข้าจังหวัดสุรินทร์ ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองช่องจอม จังหวัดสุรินทร์ เข้าสู่ประเทศกัมพูชา อำเภอสำโรง จังหวัดอุดรธานี ไปยังจังหวัดเสียมเรียบ เยี่ยมชมเมืองพระ

นคร ปราสาทนครวัด นครธม บันทายศรี ปราสาทตาพรหม และเดินกลับทางด้านเดิม เหมาะ
สำหรับนักท่องเที่ยวในแถบภาคอีสาน และแถบภาคเหนือ ที่ต้องการเยี่ยมชมความอลังการ
ดินแดนสิ่งมหัศจรรย์ของโลก

เส้นทางที่ 3 เส้นทางด่านช่องสะง่า อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ เริ่มต้น
จากการขึ้นชมปราสาทเขาพระวิหาร หลังจากนั้นจึงเดินทางผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองช่องสะง่า
อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ผ่านอำเภออัลลลองเวง ชมยอดเขาพนมกุเลน หรือทะเลสาบสะเปียด
แหล่งแกะสลักศิวิลิ่งคัมภีร์ฐานโยนีนับพันอัน และเข้าชมปราสาทนครวัดนครธม จังหวัดเสียม
เรียบ กลับเส้นทางเดิมเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวในแถบภาคอีสาน และแถบภาคเหนือ ที่ต้องการ
เยี่ยมชมความอลังการดินแดนสิ่งมหัศจรรย์ของโลก

เส้นทางที่ 4 เส้นทางด่านช่องเม็ก อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี ผ่าน
ด่านตรวจคนเข้า ผู้บ้านวังเต่า เมืองปากเซ เมืองปทุมพร แขวงจำปาสัก เข้าชมปราสาทหินวัดพู
และเดินทางกลับออกด่านช่องเม็ก เข้าจังหวัดศรีสะเกษ แวะเยี่ยมชมปราสาทหินเขาพระวิหาร
และปราสาทหินเขาพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ และปราสาทหินพิมาย อำเภอพิ
มาย จังหวัดนครราชสีมา

4.9.2. คำถามวิจัยข้อที่ 2 โปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้อง
กับความต้องการของนักท่องเที่ยวควรเป็นอย่างไร ผลจากการศึกษาสำรวจและจัดประชุมระดม
ความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2550 ณ ห้องบุญชร อาคาร 31
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ (หนังสือที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ที่ ศธ.0546/ว. 0972 ลงวันที่
30 เมษายน 2550) และสัมภาษณ์ภาคีที่ปราสาทนครวัดนครธม จังหวัดเสียมเรียบ และรอง
ผู้อำนวยการพิพิธภัณฑสถานโบราณวัดพู สามารถนำมาจัดทำกำหนดการท่องเที่ยวตามเส้นทาง
อารยธรรมขอม เป็นโปรแกรมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่าในปัจจุบันสามารถจัดทำ
โปรแกรมการท่องเที่ยวตามเส้นทางอารยธรรมขอมดังกล่าวได้ 4 โปรแกรมดังนี้

4.9.2.1. โปรแกรมการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมสามเหลี่ยมมรดกโลก
เป็นเส้นทางการท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่ที่เป็นแหล่งมรดกโลก 3 แห่ง ประกอบด้วย
นครวัดนครธม ประเทศกัมพูชา ปราสาทหินวัดพู สปปลาว และปราสาทหินพิมาย ประเทศไทย
ถึงแม้ว่าปราสาทหินพิมายจะยังไม่ได้ยกฐานะขึ้นเป็นมรดกโลก ในจังหวัดนครราชสีมาที่มีแหล่ง
มรดกโลก คืออุทยานแห่งชาติเขาใหญ่-ดงพญาเย็น สามารถจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวได้ 3
โปรแกรมดังนี้

โปรแกรมที่ 1 เส้นทางสามมรดกโลก ออกเดินทางจากกรุงเทพมหานครสู่
ด้านอรัญประเทศ ตลาดการค้าชายแดน (ตลาดโรงเกลือ) ตามทางหลวงหมายเลข 33 ระยะทาง
300 กิโลเมตร ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองอรัญประเทศ ผ่านด่านปอยเปต จังหวัดบันเตียเม็อนเจย
ตามทางหลวงหมายเลข 5 ของกัมพูชา ถึงเมืองศรีโสภณ ระยะทาง 55 กิโลเมตร ศรีโสภณ เสียม
เรียบ ระยะทาง 105 กิโลเมตร รวมระยะทางจากอรัญประเทศถึงจังหวัดเสียมเรียบ ระยะทาง
ทั้งสิ้น 160 กิโลเมตร ชมแหล่งมรดกโลกแห่งที่ 1

รูปที่ 23 แสดงมรดกโลกสิ่งมหัศจรรย์ 1 ใน 7 ของโลก นครวัด นครธม ประเทศกัมพูชา

ออกจากเมืองเสียมเรียบเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 67 จากจังหวัดเสียมเรียบ เข้า
สู่ชายแดนประเทศไทยผ่าน อำเภอแสนนอย อำเภออัลลองเวง จังหวัดอุดรธานี เข้าสู่ประเทศไทย
ที่ด่านช่องสง่า อำเภอภูสิงห์ ระยะทาง 135 กิโลเมตร

เข้าทางหลวงหมายเลข 24 ถนนสายโชคชัย – เดชอุดม ผ่านอำเภอ ชุนหาญ อำเภอ
กันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ อำเภอเดชอุดม อำเภอวารินชำราบ เข้าสู่ทางหลวงหมายเลข
217 ผ่านกิ่งอำเภอสว่างวีระวงศ์ อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี ถึง
ด่านตรวจคนเข้าเมืองช่องเม็ก อำเภอสิรินธรระยะทาง 300 กิโลเมตร จากช่องเม็กเดินทางสู่แขวง
จำปาสัก ประเทศ สปป.ลาว ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองวังเต่า เข้าสู่ปากเซ ตามทางหลวง
เลข 14 B ระยะทาง 43 กิโลเมตร

จากเมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศ สปป.ลาว เดินทางไปทิศตะวันออกตามทางหลวง
หมายเลข 13 ถึงหลักกิโลเมตรที่ 8 มีสามแยกตลาดใหญ่ คนท้องถิ่นเรียกตลาดที่นี้ว่าตลาดหลัก
แปด หากตรงไปทางทิศเหนือจะเป็นทางหลวงหมายเลข 20 ซึ่งจะไปเมืองปากซอ แขวงสาละวัน
แต่ในที่นี้จะต้องเลี้ยวขวาลงไปทางทิศใต้ตามทางหลวงหมายเลข 13 เพื่อไปยังปราสาทหินวัดพู

และจะมองเห็นยอดภูเก้า ซึ่งเป็นที่สังสถิตของสิ่งคบรรพต ทางหลวงหมายเลข 13 นี้เป็นเส้นทางที่ยาวที่สุดของประเทศ สปป.ลาว ยาวตั้งแต่เหนือสุดที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองบ่อเต็น แขวงอุดมไซ ติดกับด่านตรวจคนเข้าเมืองบ่อหาน เมืองห้วย เขตปกครองพิเศษสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน ประเทศจีน ลงมาทางใต้สุดที่บ้านเวินคาม แขวงจำปาสัก ติดกับ ดงกะลอ จังหวัดสตริงแตง ประเทศกัมพูชา เป็นเส้นทางลาดยางตลอด เดินทางไปถึงหลักกิโลเมตรที่ 25 จะมีด่านเก็บค่าผ่านทาง คันละ 2,000 กีบ ต่อไปถึงบ้านหลักกิโลเมตรที่ 30 แล้วเลี้ยวขวาอีกที่จะมีป้ายบอกทางไปปราสาทวัดพู ระยะทาง 17 กิโลเมตร แต่จะต้องเดินทางเข้าไปอีก 4 กิโลเมตรถึงบ้านม่วง เมืองพุมพร ข้ามแม่น้ำโขงที่ทำเรือบัค หรือทำเรือเฟอร์รี่(แพขนานยนต์) อัตราค่าบริการ รถบรรทุก คันละ 25,000 กีบ รถ 4 ล้อ รถบัส 35 ที่นั่ง คันละ 35,000 กีบ รถบัสเกิน 35 ที่นั่ง คันละ 80,000 กีบ และ 8,000 กีบ สำหรับรถมอเตอร์ไซด์ มีให้บริการตลอดคืน ส่วนรถบัสขนาดใหญ่มากไม่สามารถข้ามได้ จะต้องจอดรอที่บ้านม่วง เพื่อเปลี่ยนเป็นรถสองแถวสำหรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเป็นหมู่คณะใหญ่ๆ

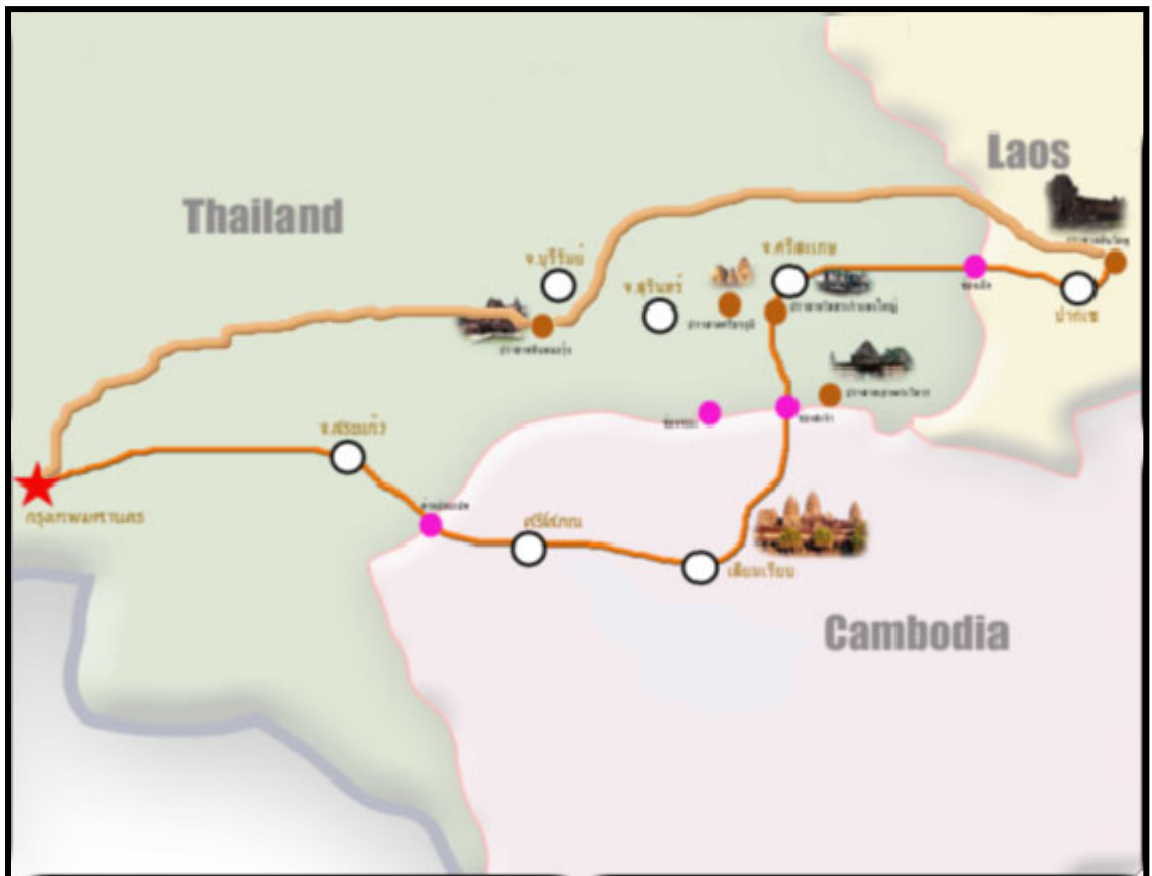
เมื่อข้ามแม่น้ำโขงด้วยเรือบัค (แพขนานยนต์) ไปขึ้นที่ท่าหน้าบ้านพะพัน เดินทางต่อไปอีก 10 กิโลเมตร ผ่านตัวเมืองจำปาสักเก่า ปัจจุบันเป็นอำเภอหนึ่งของแขวงจำปาสัก ผ่านห้วยสระหัว เข้าสู่ตัวเมืองเสถธาปุระซึ่งเป็นเมืองโบราณ ถึงสามแยกบ้านโนนสาวเอ้ เข้าสู่ปราสาทหินวัดพู แหล่งมรดกโลกแห่งที่ 2 ในอุษาคเนย์ ระยะทางอีก 3 กิโลเมตร

ด้านหน้าทางเข้าปราสาทหินวัดพู จะมีพิพิธภัณฑสถานโบราณวัดพู พร้อมเปิดให้บริการกับนักท่องเที่ยวเข้าชม ตั้งแต่เวลา 8.00 น. - 16.30 น. ทุกวัน ช่างเินเป็นห้องวางแสดงโบราณวัตถุที่เก็บสะสมไว้จากบริเวณใกล้เคียงปราสาทหินวัดพู ซึ่งมีโบราณวัตถุที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์หลายชิ้น อัตราค่าเข้าชมคนละ 30,000 กีบ รวมค่าขึ้นชมปราสาทวัดพูด้วย

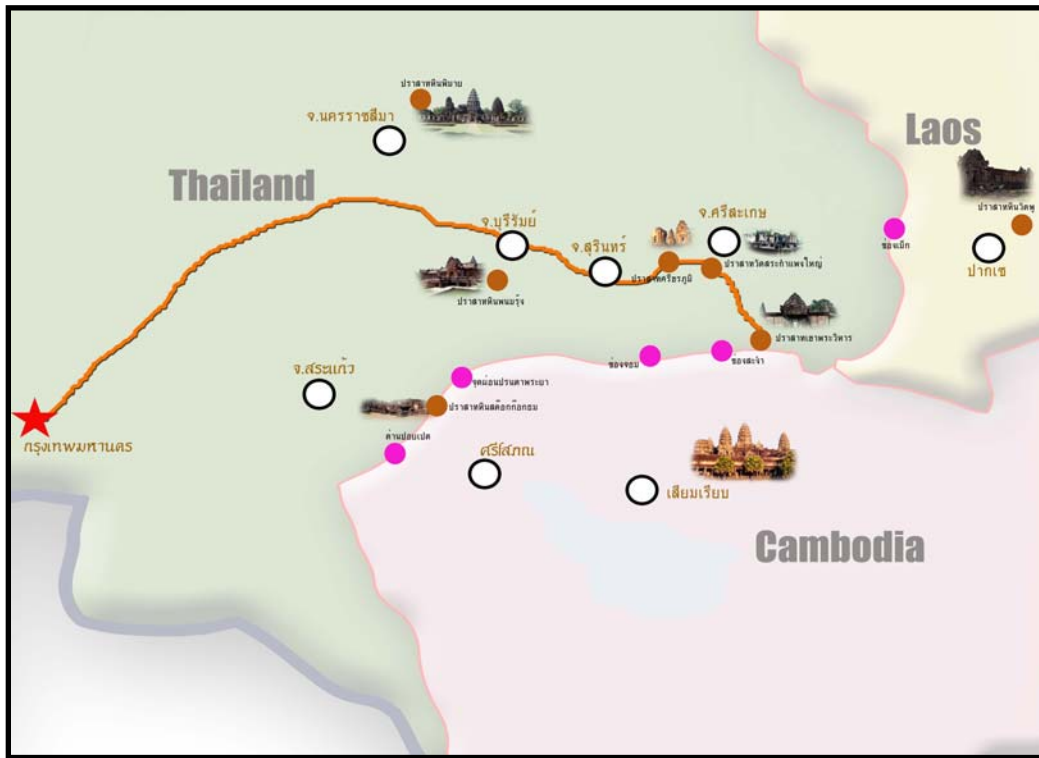
รูปที่ 24 ผู้วิจัยกับ คุณอุดมศรี แก้วสักลิด รองผู้อำนวยการพิพิธภัณฑสถานโบราณวัดพู วันที่ 29 มีนาคม 2550 ณ บ้านไคทางขึ้นปราสาทหินวัดพู

จากนั้นกลับตามเส้นทางเดินทางผ่านจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ ตามทางหลวงหมายเลข 226 ถึงแยกไปอำเภอพิมายที่หินดาดข เลี้ยวขวาตามทางหลวงหมายเลข 2163 ระยะทาง 22 กิโลเมตร เข้าชมปราสาทหินพิมายต่อไป ตามรูปเส้นทางการท่องเที่ยวนี้

รูปที่ 25 แสดงเส้นทางท่องเที่ยวสายสามเหลี่ยมมรกตโลก เส้นทางที่ 1

โปรแกรมที่ 2 เส้นทางเขาพระวิหาร จากกรุงเทพฯ ถึงช่องสง่า เดินทางผ่านบ้านแซร์ไปร์ บ้านตาบด บ้านไพรพัฒนา บ้านละลม ถึงสี่แยกบ้านาเจริญ เข้าสู่ ทางหลวงหมายเลข 24 เส้นทาง โชคชัย - เดชอุดม เลี้ยวขวา เข้าอำเภอกันทรลักษ์ณ์ ตามทางหลวงหมายเลข 221 ผ่านบ้านภูมิซรอล เข้าเขตอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร แวะชมผามออีแดง ก่อนเดินทางขึ้นชมเขาพระวิหาร จะพบเทวบรรพต ศิขเรศวร สถานที่จารึกแสวงบุญของผู้คนในสมัยอาณาจักรเขมรเจริญรุ่งเรืองตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 11 - 18 ซึ่งงดงามอย่างยิ่งในปัจจุบัน

รูปที่ 26 แสดงเส้นทางการท่องเที่ยวสามเหลี่ยมมรกตโลก เส้นที่ 2

โปรแกรมที่ 3 เส้นทางตาพระยา จากด่านตรวจคนเข้าเมืองอรัญประเทศ

อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ดินแดนติดกับจังหวัดบันเตียเมียนเจย ประเทศกัมพูชา เดินทางตามทางหลวงหมายเลข 348 เส้นทางอรัญประเทศ ตาพระยา จะผ่านปราสาทสตี๊ก๊กอกธม กิ่งอำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว ซึ่งสร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 4 ปราสาทแห่งนี้มีการค้นพบศิลาจารึกสตี๊ก๊กอกธม จดบันทึกเรื่องราวประวัติศาสตร์ชนชาติขอม เป็นระยะเวลายาวนานถึง 200 ปี จึงเป็นปราสาทที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ในขณะที่อยู่ระหว่างการบูรณะ แต่ก็ยังสามารถการเดินทางเข้าชมได้อย่างสะดวกสบาย

และหากต้องการเข้าไปยังกัมพูชาก็สามารถผ่านจุดผ่อนปรนตาพระยา อำเภอตาพระยา เข้าไปที่บึงตากวน อำเภอทมิฬบุรี จังหวัดอุดรธานี เดินทางไปอีกประมาณ 30 กิโลเมตร จะถึงปราสาทบันทายฉมาร์ ซึ่งเป็นปราสาทหินสมัยเดียวกับปราสาทสตี๊ก๊กอกธม ที่มีความงดงามมาก ซึ่งในอนาคตหากมีการเปิดด่านตรวจคนเข้าเมืองและมีการพัฒนาถนนให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวจะสามารถเดินทางท่องเที่ยวระหว่างปราสาทสตี๊ก๊กอกธมและปราสาทบันทายฉมาร์ (เมืองอมเรนทรปุระ) ได้

จากปราสาทศักดิ์ก๊กกรมเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 348 เข้าอำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ถึงอำเภอละหานทราย เลี้ยวซ้าย ไปปราสาทเมืองต่ำ ขึ้นเขาพนมรุ้ง ทางทิศเหนือ และต่อไปยังปราสาทหินพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา

ความสำคัญของเส้นทางนี้ได้กล่าวไว้ในจารึกสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 (พ.ศ. 1724 - 1762) ว่าเส้นทางหลัก 3 เส้นทาง ในราชอาณาจักรเมืองพระนครหลวง หนึ่งในเส้นทางนั้นอยู่ในประเทศไทย คือเส้นทางระหว่างเมืองพระนครหลวงกับเมืองพิมาย เส้นทางนี้จะเชื่อมต่อกันระหว่างดินแดนเขมรสูงกับเขมรต่ำ เป็นเส้นทางที่มีความสำคัญมากและผู้คนใช้ติดต่อสัญจรมาอย่างต่อเนื่อง ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 14 – 18 สามารถเชื่อมระหว่างเมืองพระนครหลวง (เมืองยโสธรปุระ) กับเมืองวิมายปุระ ทางช่องตาเหมือน บ้านหนองคันทนา กิ่งอำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ และช่องโอบก อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์

ในพุทธศตวรรษที่ 18 เส้นทางที่ผ่านช่องกลุ่มปราสาทตาเหมือน จะเป็นเส้นทางหลักสำหรับผู้สัญจรทั่วไปให้เดินทางจาริกแสวงบุญ เพราะพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ทรงนับถือพุทธศาสนา มหายาน นอกจากจะพบอโรคยาศาลา (โรงพยาบาล) เพื่อให้กับประชาชนทั่วไปได้เข้ารักษาหากล้มป่วย และยังพบการก่อสร้าง “ธรรมศาลา” 121 แห่ง สำหรับให้ผู้คนเดินทางมาแวะพักบนเส้นทางสายสำคัญทั้ง 3 ซึ่งมีข้อความในจารึกระบุว่าเส้นทางสายจากเมืองพระนครถึงเมืองพิมายมีธรรมศาลาอยู่ 17 แห่ง ในปัจจุบันยังปรากฏหลักฐานอยู่ที่ปราสาทตาเหมือน ปราสาทบ้านบุไถลู่กับปราสาทเมืองต่ำและปราสาทหินเขาพนมรุ้ง

สันนิษฐานว่าเส้นทางสายนี้น่าจะมีมาตั้งแต่ราวพุทธศตวรรษที่ 14 เป็นเส้นทางระหว่างเมืองอมเรนทรปุระ (เมืองบันทายฉมาร์) เป็นเมืองหลวงอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง ก่อนที่จะย้ายมาที่เมืองพระนคร (เมืองยโสธรปุระ) และเมืองโฉกกระคยะ (เมืองเกาะแกร์) ในพุทธศตวรรษที่ 15 แล้วจึงกลับไปเมืองพระนครหลวง (เมืองยโสธรปุระ) ในพุทธศตวรรษที่ 16 – 20

ผู้ที่เดินทางจากเมืองพิมายไปยังเมืองพระนครหลวง จะใช้เส้นทางนี้มาถึงเมืองต่ำและผ่านเทือกเขาพนมดงรัก ออกไปทางช่องปราสาทตาเหมือน ไปยังเมืองอมเรนทรปุระ ซึ่งอยู่ห่างออกไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้จากช่องปราสาทตาเหมือนประมาณ 40 กิโลเมตร หรือไปทางทิศใต้ประมาณ 130 กิโลเมตร ถึงเมืองโฉกกระคยะ หรือไปทางทิศใต้ ประมาณ 120 กิโลเมตร จะถึงเมืองพระนคร

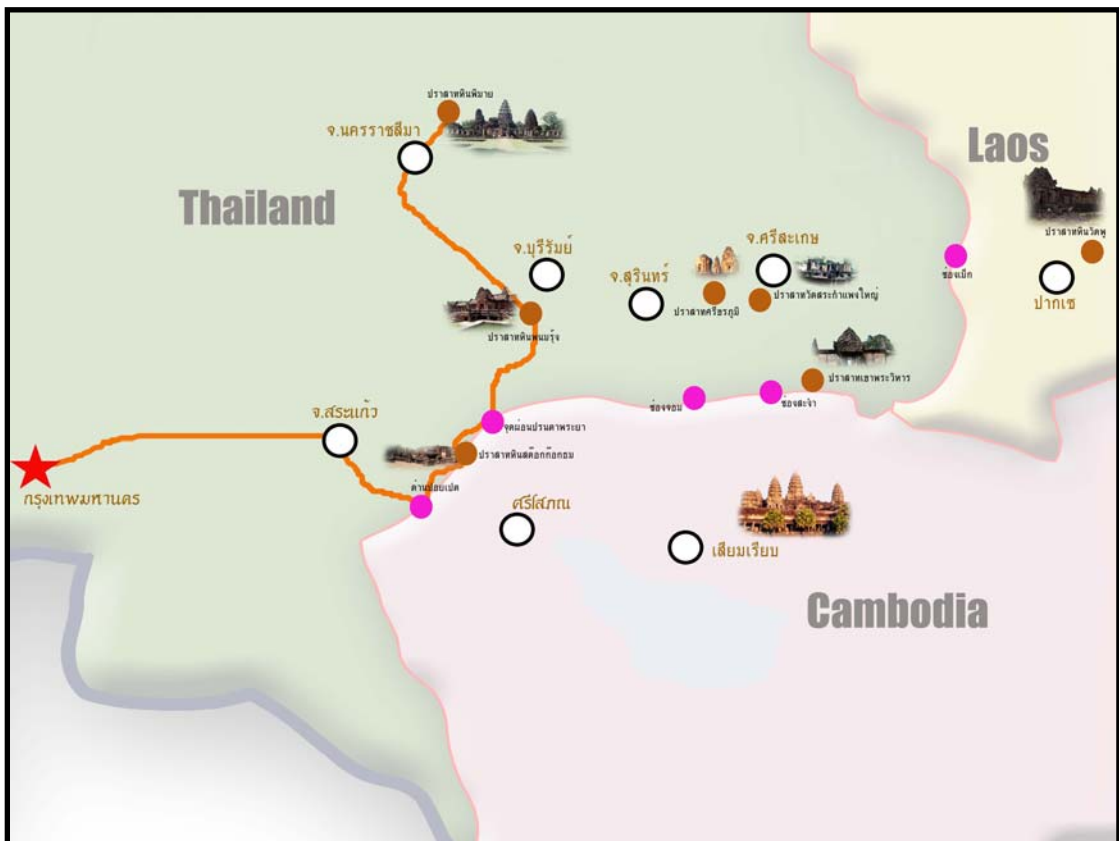
สำหรับเส้นทางที่ผ่านช่องโอบก อยู่ห่างจากเมืองอมเรนทรปุระ ไปทางทิศเหนือ เพียง 25 กิโลเมตร เป็นเส้นทางขนส่งผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาสินค้าส่งออกที่สำคัญ เนื่องจากอำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ทางทิศเหนือห่างจากช่องโอบก ประมาณ 8 กิโลเมตร นอกจากจะพบ

ชุมชนที่ยังปรากฏร่องรอยปราสาทเขมรโบราณแล้วยังพบชุมชนปั้นเครื่องปั้นดินเผาเป็น
อุตสาหกรรมส่งออกไปยังเมืองต่างๆ มากมาย นับว่าเป็นเส้นทางลำเลียง ผลิตภัณฑ์
อุตสาหกรรมระหว่างเขมรสูงกับเขมรต่ำ

จากช่องโอบกนี้เมื่อเดินทางไปทิศตะวันออกประมาณ 25 กิโลเมตร ก็จะถึงเมืองต่ำหรือ
ช่องตาเมือนเดินทางไปทิศตะวันตกเฉียงเหนือประมาณ 34 กิโลเมตรก็จะถึงปราสาท
เมืองต่ำ

นับตั้งแต่การสถาปนาเมืองพระนครหลวง ที่เมืองยโสธรปุระ (แหล่งมรดกโลกนครวัดนคร-
ธม) ในพุทธศตวรรษที่ 16 การเดินทางบนเส้นทางผ่านช่องปราสาทตาเมือน เป็นเส้นทางหลักที่
เชื่อมโยงระหว่างเมืองพิมายกับเมืองพระนคร โดยมีรายละเอียดเส้นทางในประเทศไทยดังต่อไปนี้

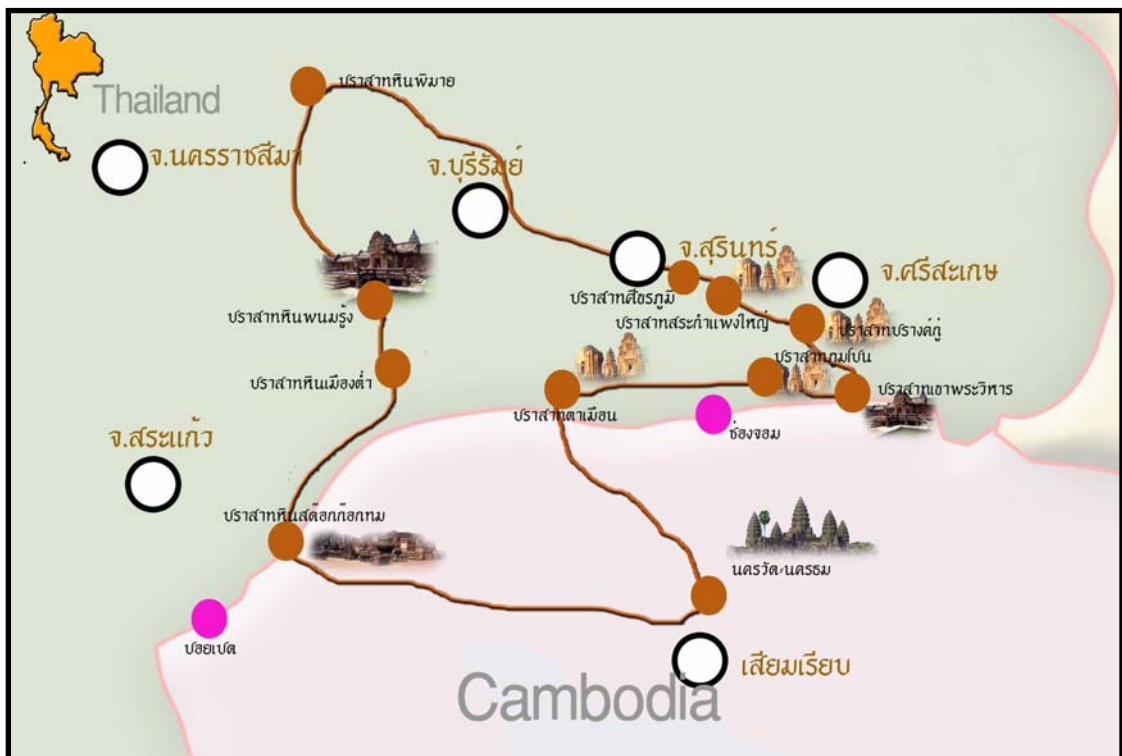
เมืองพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ถึงชุมชนแถบเมืองฝ้าย อำเภอหนองหงส์
จังหวัดบุรีรัมย์ ถึงช่องปราสาทตาเมือน กิ่งอำเภอนวมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ ไปยังเมืองพระนคร
หลวง จังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา ระยะทางประมาณ 300 กิโลเมตร

รูปที่ 27 แสดงเส้นทางทางรถท่องเที่ยวสายสามเหลี่ยมมรดกโลก เส้นที่ 3

4.9.1.2. โปรแกรมท่องเที่ยวสายปราสาทขอมตามยุคสมัยการก่อสร้าง

การเชื่อมเส้นทางท่องเที่ยวปราสาทขอมตามยุคสมัยการก่อสร้าง โดยเริ่มจากยุคแรกสร้างถึงยุคหลัง ในภาคอีสานตอนล่างเข้ากับประเทศเพื่อนบ้าน ตามเส้นทางโบราณสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ประกอบด้วยปราสาทหินที่สำคัญและเหมาะสมในการจัดการท่องเที่ยว คือ ปราสาทนครวัดนครธม ประเทศกัมพูชา ปราสาทสด๊กก๊อกธม อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว ปราสาทเมืองต่ำ ตำบลจระเข้มาก อำเภอประโคนชัย ปราสาทหินพนมรุ้ง ตำบลตาเป็ก อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ปราสาทหินพิมาย ตำบลในเมือง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ปราสาทภูมิโปน ตำบลดม อำเภอสังขะ ปราสาทศีขรภูมิ อำเภอศีขรภูมิ ปราสาทตาเมือนธม ปราสาทตาเมือนไต้ปราสาทตาเมือน (ปราสาทบายกริม) ตำบลตาเมียง กิ่งอำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ ปรากฏ์ ตำบลภู อำเภอปรากฏ์ ปราสาท -สระกำแพงใหญ่ ปราสาทสระกำแพงน้อย อำเภออุทุมพรพิสัย ปราสาทหินเขาพระวิหาร อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

รูปที่ 28 แสดงโปรแกรมการท่องเที่ยวสายปราสาทขอมตามยุคสมัยการก่อสร้าง

4.9.1.3. โปรแกรมการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม แบบครอบครัว

(Family Tourism) เป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการของครอบครัว โดยใช้กิจกรรมการแข่งขันรถแบบแรลลี่ (Rally) ตามเส้นทางท่องเที่ยวดังนี้

เริ่มต้นจากปราสาทเขาพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ปราสาทตาเมือน กิ่งอำเภอพนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์ ถึงด่านช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองกาบเชิง (ช่องจอม) ไปอำเภอสำโรง จังหวัดอุดรรัมย์ เพื่อเที่ยวชมแหล่งมรดกโลกเมืองพระนครหลวง นครวัด นครธม จังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา เดินทางกลับตามเส้นทางหมายเลข 5 จังหวัดเสียมเรียบ ไปเมืองศรีโสภณ จังหวัดบันเตียเมียนเจย ผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองอรัญประเทศ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ชมปราสาทสัจจก๊กอกกรม เดินทางตามทางหลวงหมายเลข 348 ไปปราสาทหนองหงส์ อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ เที่ยวชมปราสาท ปราสาทเขาพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

รูปที่ 29 แสดงโปรแกรมการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม แบบครอบครัวแรลลี่ (Family Rally)

ลักษณะการท่องเที่ยวแบบครอบครัวกำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวคนไทยและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้น (คุณชูเกียรติ โภชิต ไต้ แทนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดนครราชสีมา วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2550) อย่างไรก็ตามจำเป็นต้องเสริมด้วยการแข่งขันรถแบบแรลลี่ เนื่องจากว่าคนไทยนิยมใช้รถยนต์ในการเดินทางท่องเที่ยว และในการแข่งขันแบบ

แรลลี่ จะเน้นการขับที่ปลอดภัย เพราะว่าจะต้องถูกกำหนดด้วยเงื่อนไขความเร็วจะต้องพอดีกับเวลาจึงจะได้คะแนนมาก ซึ่งในแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละจุดเช็คเวลา (Time Control) ตามเส้นทาง และในแต่ละจุดของแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอม ก็จะมีกิจกรรมการหาอาร์ซี (Root Check : RC) ซึ่งเป็นเกมส์การเล่นที่ต้องกันหา และช่วยกันจำ เพื่อนำไปหาความหมายในจุดสุดท้าย เป็นเกมส์ที่เน้นความสนุกสนาน และความปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนในรถจะเกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเกิดความผูกพัน ใช้เวลาทั้งหมด 2 คืน 3 วัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลพฤติกรรมท่องเที่ยวของคนไทยชอบท่องเที่ยวโดยเฉลี่ย 2.73 วัน (สถิตินักท่องเที่ยว ปี 2549 ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย www.tat.or.th/state_index.php) จึงน่าจะเป็นไปได้ที่เส้นทางการท่องเที่ยวรูปแบบนี้จะได้รับค่านิยมโดยเร็ว และยังสามารถพัฒนาไปยังเส้นทางอื่นๆ ได้อีกด้วย

4.9.1.4. โปรแกรมการท่องเที่ยวเส้นทางสายอารยธรรมขอม แบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและธรรมชาติ (Agro tourism)

เป็นการท่องเที่ยวแบบผสมผสานระหว่างการเยี่ยมชมแหล่งโบราณสถานแล้วยังสามารถเข้าชมชุมชนในบริเวณรอบข้างซึ่งส่วนใหญ่เป็นชุมชนเกษตรกรรมและพื้นที่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และยังช่วยสร้างรายได้ให้กับชุมชน กลุ่มเป้าหมายในลักษณะนี้จะเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มเฉพาะ (Group Niche) ที่สนใจให้เห็นถึงอารยธรรม วิถีชีวิต วัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของชนที่พูดภาษาเขมร ภาษาญาย, กวย ภาษาลาว เป็นภาษาสื่อสาร ซึ่งจะมีอยู่ตามชายแดนไทย กัมพูชา ลาว และยังรักษาขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมเน้นไปที่การเกษตรเป็นสำคัญ โดยมีเส้นทางการท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้

ปราสาทเขาพนมรุ้ง ชมวิถีชีวิตชุมชนบ้านโคกเมืองที่มีอาชีพทำนา หาปลา และปลูกพืช ปราสาทศีขรภูมิ อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ชมปราสาทวัดสระกำแพงใหญ่ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ เที่ยวชมตลาดเย็นจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อดูวิถีชีวิต และพักผ่อนตามอัยาศัย

ตอนเช้าเข้าปราสาทเขาพระวิหาร แวะดูการปลูกไม้ผล เช่น เงาะ ทุเรียน ในอำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ ผ่านช่องสะง่า เพื่อเดินทางเข้าจังหวัดเสียมเรียบ กัมพูชา ถึงเสียมเรียบ ชมการทำนาในเขตบึงทะเลสาบ และหมู่บ้านชาวประมงในบึงทะเลสาบ

ชมปราสาทหินนครวัดและนครธม เดินทางกลับแวะดูชุมชนปาดตาลนำมาทำน้ำตาลปึกที่จังหวัดเสียมเรียบ ย้อนกลับมาตามเส้นทางโบราณเข้าประเทศไทยที่ด่านช่องจอม ถึงสุรินทร์ ดู

วิถีชีวิตชุมชนเมือง คูเมือง ชมการแสดง และรับประทานอาหารพื้นเมืองสุรินทร์ ดั้งแผนภาพต่อไป

รูปที่ 30 แสดงโปรแกรมการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมแบบเชิงเกษตร

การเดินทางท่องเที่ยวตามเส้นทางนี้จะเป็นการท่องเที่ยวแบบเน้นชาวต่างชาติกลุ่มเฉพาะ (Group Niche) ซึ่งนอกจากจะได้ดูปราสาทแล้ว ยังได้เรียนรู้ภาษาเขมร และเรียนรู้วิถีชีวิตของคนในชุมชนชนบท 4 ลักษณะคือ วิถีชีวิตการทำนา วิถีชีวิตชาวตลาด วิถีชีวิตชาวทะเลสาบที่ลอยเรือหาปลาอยู่ในน้ำ และวิถีชีวิตชุมชนที่ทำน้ำตาลโตนด จะทำให้เกิดจินตนาการมองเห็นความศิวิไลซ์แห่งอารยธรรมขอมโบราณและความยิ่งใหญ่ได้อย่างชัดเจน และอีกประการหนึ่งที่สำคัญคือ ยังเป็นการกระจายรายได้ ร่วมกิจกรรมชุมชน สร้างสายสัมพันธ์ที่ดีต่อกันได้อีกด้วย

4.10. สรุปวิเคราะห์ผลการศึกษาเส้นทาง

การศึกษาเส้นทางเพื่อจัดทำโปรแกรมเชื่อมการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมในประเทศไทย กัมพูชาและลาว ได้นั้นโดยการวิเคราะห์จากสภาพถนน สำหรับในประเทศไทยทุกสถานที่

ท่องเที่ยวสภาพถนนดีสามารถเดินทางได้ทุกฤดูกาล หากแต่จะนำเสนอเฉพาะสภาพถนนที่เชื่อมต่อกับประเทศไทย ผ่านช่องทางตรวจคนเข้าเมืองถาวร 4 ด้าน ดังนี้

1. เส้นทางด้านช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ไปยังอำเภอสำโรง จังหวัดอุดรธานี ต่อไปจังหวัดบึงเตี้ยเมียนเจย ถึงปราสาทนครวัดนครธม จังหวัดเสียมเรียบ เส้นทางไม่สะดวกเป็นหลุมเป็นบ่อตลอดเส้นทาง โดยเฉพาะจากอำเภอสำโรงไปยังอำเภอกะลัน จังหวัดเสียมเรียบ แม้จะเป็นเส้นทางจากจังหวัดสุรินทร์ไปยังปราสาทนครวัดนครธมที่สั้นที่สุด แต่ก็ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้สามารถใช้ได้ทุกฤดูกาล เรียกว่าถนนจากชายแดนไทยไปยังเมืองเสียมเรียบแหล่งมรดกโลกในประเทศกัมพูชาปัจจุบันจะใช้ได้ดีในฤดูแล้งเท่านั้น ส่วนในฤดูฝนสภาพถนนใช้การได้ไม่ดีนัก

2. เส้นทางด้านช่องสะง่า อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ตามทางหลวงหมายเลข 67 ไปยังเมืองเสียมเรียบ เป็นถนนลาดยางเฉพาะจากชายแดนช่องสะง่า มาถึงอำเภออัลลองเวง ระยะทาง 18 กิโลเมตร เท่านั้น นอกนั้นก็อยู่ระหว่างก่อสร้างและในฤดูฝนไม่สามารถสัญจรได้

3. เส้นทางด้านช่องเม็ก อำเภอสิรินธร ไปยังเมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ประเทศ สปป.ลาว ถนนสภาพดีลาดยางตลอดสาย แต่แคบไม่มีไหล่ถนนจะมีเพียงระยะจากบ้านม่วง เมืองปะทุมพร ต้องข้ามแพขนานยนต์ไปบ้านพะพิน เมืองจำปาสัก และจากบ้านพะพินถึงปราสาทหินวัดพู สภาพถนนลาดยางชำรุดไปบางส่วน แต่สามารถเดินทางได้ตลอดทุกฤดูกาล

4. เส้นทางจากด่านตรวจคนเข้าเมืองอรัญประเทศ บ้านคลองลึก อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ผ่านปอยเปต ไปตามทางหลวงหมายเลข 5 ผ่านเมืองศรีโสภณ อำเภอกะลัน ถึงแหล่งมรดกโลก นครวัดนครธม จังหวัดเสียมเรียบ อยู่ระหว่างการดำเนินการก่อสร้างเป็นระยะๆ การเดินทางในฤดูร้อนจะใช้ได้ดี มีรถแท็กซี่วิ่งรับจ้าง และรถโดยสารประจำทางวิ่งไปมาระหว่างจังหวัดเสียมเรียบ กับอำเภออรัญประเทศ ตลอดเวลา

ทั้ง 4 ช่องทางเชื่อมระหว่างประเทศกำลังอยู่ในช่วงการปรับปรุง อีกไม่นานจะทำให้ภูมิภาคแถบนี้มีศักยภาพสูงในการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม นำไปสู่การจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 3 หน้า 73)

ตารางที่ 3 สรุปโปรแกรมการท่องเที่ยวในกลุ่มอีสานใต้และเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

เส้นทาง	โปรแกรมการท่องเที่ยว	ข้อเสนอแนะ
1. กลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน		
1.1. เส้นทางช่องจอม สุรินทร์	โปรแกรมที่ 1 3 วัน 2 คืน	เหมาะสำหรับครอบครัว
1.2. เส้นทางภูสิงห์ ศรีสะเกษ	โปรแกรมที่ 2 3 วัน 2 คืน	เหมาะสำหรับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
1.3. เส้นทางช่องเม็ก สุรินทร์	โปรแกรมที่ 3 4 วัน 3 คืน	เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป
1.4. เส้นทางบ้านคลองลึก อำเภออรุณประเทศ	โปรแกรมที่ 4 3 วัน 2 คืน	เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป
	โปรแกรมที่ 5 3 วัน 2 คืน	เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ
	โปรแกรมที่ 6 3 วัน 2 คืน	เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวมีฐานะและ สูงอายุ
2. กลุ่มจังหวัดอีสานใต้		
2.1 กรุงเทพฯ – สระแก้ว	โปรแกรมที่ 1 2 วัน 1 คืน	เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลาน้อย และการจัดทัศนศึกษาให้กับนักเรียน นักศึกษาและผู้สนใจทั่วไปในวันหยุด
2.2 กรุงเทพฯ – บุรีรัมย์	โปรแกรมที่ 2 2 วัน 1 คืน	
2.3 กรุงเทพฯ – สุรินทร์	โปรแกรมที่ 3 2 วัน 1 คืน	
2.4 กรุงเทพฯ – อุบลราชธานี	โปรแกรมที่ 4 3 วัน 2 คืน	เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป
2.5 กรุงเทพฯ – บุรีรัมย์	โปรแกรมที่ 5 4 วัน 3 คืน	เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีเวลา มาก
2.6 กรุงเทพฯ – สุรินทร์	โปรแกรมที่ 6 4 วัน 3 คืน	มีความสนใจในการศึกษาและทัศนด้าน
2.7 กรุงเทพฯ – บุรีรัมย์	โปรแกรมที่ 7 4 วัน 3 คืน	อารยธรรมและวัฒนธรรมในเขตพื้นที่
2.8. กรุงเทพฯ- อุบลราชธานี	โปรแกรมที่ 8 4 วัน 3 คืน	อีสานใต้

กล่าวโดยสรุปเมื่อผู้วิจัยทำการสำรวจเส้นทางนำมาจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวและเชิญผู้เชี่ยวชาญนักวิชาการตลอดจนผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว เข้าร่วมประชุมวิพากษ์โปรแกรมการท่องเที่ยวและให้ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวในกลุ่มอีสานใต้ให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2550 ได้ข้อข้อเสนอแนะเส้นทางท่องเที่ยวที่ดีไว้ 4 รูปแบบ คือ เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมสามเหลี่ยมมรกตโลก เส้นทางท่องเที่ยวเส้นทางปราสาทขอม เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมแบบครอบครัว เส้นทางท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เกษตรและธรรมชาติ และสามารถจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้

จำนวน 8 โปรแกรม และโปรแกรมเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน 4 เส้นทาง 6 โปรแกรม ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.10.1. โปรแกรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

เมื่อผู้วิจัยทำการสำรวจเส้นทางเพื่อนำมาจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว เข้าร่วมประชุมวิพากษ์โปรแกรมการท่องเที่ยวและให้ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวในกลุ่มอีสานใต้ให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2550 พบว่า ได้ข้อข้อเสนอแนะเส้นทางท่องเที่ยวที่ดีไว้ 4 รูปแบบ คือ เส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมสามเหลี่ยมมรกตโลก เส้นทางท่องเที่ยวสายปราสาทขอมตามยุคสมัยการก่อสร้าง เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมแบบครบครัน เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมเชิงเกษตรและธรรมชาติ และสามารถจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านผ่าน 4 ช่องด่านและโปรแกรมการท่องเที่ยวแบบเดินทางอากาศอีก 2 โปรแกรม รวมเส้นทางเชื่อมโยงระหว่างประเทศ และโปรแกรมการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมภายในประเทศ แถบกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ดังรายการต่อไปนี้

4.10.1.1 โปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบด้วย 6 โปรแกรม ดังนี้

1) โปรแกรมผ่านด่านช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์

เหมาะสำหรับเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม แบบครบครัน ใช้เวลา 3 วัน 2 คืน มีรายการท่องเที่ยวดังนี้

วันที่แรกของการเดินทาง

เวลา 07.00 น. ปราสาทเขาพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

เวลา 09.00 น. ถึงปราสาทตาเมือน กิ่งอำเภอนมดงรัก จังหวัดสุรินทร์

ค้นหา RC ที่ 1

เวลา 12.00 น. ถึงด่านช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ รับประทานอาหารเที่ยง

เวลา 14.00 น. ถึงอำเภอสำโรง จังหวัด อุดรธานี ประเทศไทยกัมพูชา

เวลา 17.00 น. จังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา (รับประทานอาหารเย็นและพักผ่อน)

วันที่สองของการเดินทาง

เวลา 06.00 น. ถึงปราสาทนครวัด และนครธม ค้นหา RC ที่ 2

เวลา 12.00 น. รับประทานอาหารเที่ยงที่เสียมเรียบ

เวลา 15.00 น. ถึงเมืองศรีโสภณ จังหวัดบันเตียเม็อนเจย

เวลา 17.00 น. ตลาดโรงเกลือ ค้นหา RC ที่ 3 (รับประทานอาหารเย็น และพักผ่อน)

วันที่สามของการเดินทาง

เวลา 07.00 น. ออกเดินทาง

เวลา 09.00 น. ถึงปราสาทสต็อกก๊อกธม ค้นหา RC ที่ 4

เวลา 12.00 น. ถึงช่องตะโก

เวลา 12.30 น. ถึงปราสาทหนองหงส์ อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์
ค้นหา RC ที่ 5 และ 13.00 น. รับประทานอาหารเที่ยงที่
เขื่อนลำนางรอง

เวลา 15.30 น. ถึงปราสาทเขาพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัด
บุรีรัมย์ ค้นหา RC ที่ 6

เวลา 17.00 เช็ดเวลาสุดท้ายที่ทำการอุทยาน - 20.00 น. กิจกรรมกลุ่ม
งานเลี้ยง งานแสดง และมอบรางวัล

2) โปรแกรมผ่านด่านช่องสะงำ อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

เป็นโปรแกรมการท่องเที่ยวเส้นทางสายอารยธรรมขอม ที่เหมาะกับการท่องเที่ยวแบบเชิง
เกษตรและธรรมชาติ (Agro tourism) ใช้เวลา 3 วัน 2 คืน รายการท่องเที่ยวมีดังนี้

วันที่แรกของการเดินทาง

เวลา 07.00 น. ชมปราสาทเขาพนมรุ้ง

เวลา 09.00 น. ชมวิถีชีวิตชุมชนบ้านโคกเมืองที่มีอาชีพทำนาหาลาปลูกพืช

เวลา 12.00 น. รับประทานอาหารเที่ยงที่ อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ และ
ชมปราสาทศีขรภูมิ

เวลา 14.00 น. ชมปราสาทวัดสระกำแพงใหญ่ อำเภออุทุมพรพิสัย
จังหวัดศรีสะเกษ

เวลา 16.00 น. ทิวชมตลาดเย็นจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อดูวิถีชีวิตและพักผ่อน

วันที่สองของการเดินทาง

เวลา 07.00 น. ชมปราสาทเขาพระวิหาร

เวลา 11.00 น. ชมการปลูกไม้ผล เช่น เงาะ ทุเรียน ในอำเภอกันทรลักษ์
จังหวัดศรีสะเกษ

เวลา 13.00 น. ผ่านช่องสง่า เพื่อเดินทางเข้าจังหวัดเสียมเรียบ กัมพูชา

เวลา 15.00 น. ถึงเสียมเรียบ ชมการทำนาในเขตทะเลสาบ และหมู่บ้าน
ชาวประมงในทะเลสาบ

เวลา 18.00 น. พักผ่อน

วันที่สามของการเดินทาง

เวลา 06.00 น. เข้าชมนครวัดและนครธม

เวลา 12.00 น. เดินทางกลับแวะดูชุมชนปาดตาล เพื่อทำน้ำตาลปึก ใน
จังหวัดเสียมเรียบ และถึงช่องจอมเวลา

เวลา 17.00 น. จังหวัดสุรินทร์

เวลา 18.00 น. ถึงสุรินทร์ ดูวิถีชีวิตชุมชนเมือง คูเมือง

เวลา 19.00 น. ชมการแสดง และรับประทานอาหารพื้นเมืองสุรินทร์

3) โปรแกรมผ่านด่านช่องเม็ก อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี

รายการนี้เหมาะกับการท่องเที่ยวแบบเกษตรและธรรมชาติ เพื่อจากจะได้ชมความงาม
ของโบราณสถานแล้ว ยังจะได้สัมผัสกับความงามของทรัพยากรธรรมชาติ ใช้เวลา 4 วัน 3 คืน
ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วันที่แรกของการเดินทาง

เวลา 07.00 น. เดินทางจากอุบลราชธานี

เวลา 09.00 น. ถึงด่านช่องเม็ก

เวลา 12.00 น. ชมในแองการาแห่งเอเชีย น้ำตกคอนพะเพ็ง รับประทานอาหาร
เที่ยง

เวลา 17.00 น. ถึงพักที่เมืองปากเซ

วันที่สองของการเดินทาง

เวลา 07.00 น. ออกจากปากเซ

เวลา 09.00 น. ถึงปราสาทหินวัดภูและกลุ่มปราสาท โรงเทาเตา

เวลา 15.00 น. ผ่านด่านช่องเม็ก

เวลา 19.00 น. พักที่จังหวัดศรีสะเกษ

วันที่สามของการเดินทาง

เวลา 07.00 น. ออกจากจังหวัดศรีสะเกษ ชมปราสาทหินเขาพระวิหาร

เวลา 12.00 น. ชมปราสาทหินภูมิลิโปน ปราสาททยายเหงา จังหวัดสุรินทร์

เวลา 16.00 น. แวะพักที่จังหวัดสุรินทร์

วันที่สี่ของการเดินทาง

เวลา 07.00 น. ออกจากสุรินทร์แวะชมปราสาทบ้านพลวง

เวลา 11.00 น. ชมด่านตรวจคนเข้าเมืองช่องจอมและกลุ่มปราสาทตาเมือน

เวลา 14.00 น. ชมปราสาทเมืองต่ำ

เวลา 16.00 น. ชมปราสาทหินเขาพนมรุ้ง

4) โปรแกรมด้านอรัญประเทศ อำเภออรัญประเทศ

เหมาะสำหรับการจัดท่องเที่ยวแบบแรลลี่ ใช้เวลา 3 วัน 2 คืน ดังรายการต่อไปนี้

วันที่แรกของการเดินทาง

05.00 น. รับจากกรุงเทพฯเดินทางสู่อรัญประเทศ

07.30 น. ถึงอรัญประเทศ รอด่านเปิด

09.00 น. ข้ามแดนปอยเปต ผ่านการตรวจคนเข้าเมือง พบกับไกด์ชาวกำพูชา (พูดไทย) แล้งเดินทางด้วยรถปรับอากาศ (บัส, เก๋ง, รถตู้)

15.30 น. เดินทางถึงเสียมเรียบ เข้าพักที่โรงแรม

16.30 น. ชมพระอาทิตย์อัสดงจากยอดเขาพนมบาเค็ง

19.00 น. รับประทานอาหารค่ำที่ภัตตาคารเจ้าพระยาพร้อมชมนาฏศิลป์เขมร เช่น รำอัปสร

วันที่สองของการเดินทาง

07.00 น. รับประทานอาหารเช้าที่โรงแรม

08.00 น. เดินทางเข้าเมืองพระนคร ชมประตูเมืองนครธมทิศใต้ ปราสาทบายอน ลานช้างและลานพระเจ้าขี้อ้อน

10.00 น. เดินทางชมปราสาทสีชมพูบันทายศรีรัตนชาติแห่งราชอาณาจักรเขมรโบราณ

12.00 น. อาหารกลางวันภัตตาคารโตนเลซาบ

14.00 น. ชมปราสาทนครวัด หนึ่งในสิ่งมหัศจรรย์ของโลก

19.00 น. อาหารค่ำในภัตตาคาร

วันที่สามของการเดินทาง

- 06.30 น. รับประทานอาหารเช้าที่โรงแรม
- 07.30 น. ล่องเรือชมตึนเลซาบ (ทะเลสาบเขมร)
- 09.00 น. กลับเข้าเมืองซื้อของที่ระลึกที่ตลาดซาจ๊ะ
- 10.00 น. เดินทางทางลุ่มปอยเปต อาหารกลางวันที่พักตาดคาร
- 15.00 น. ไกด์ซาพาเข้าด่านตรวจคนเข้าเมือง ตรวจหนังสือเดินทางออก
จากกัมพูชาเดินทางกลับสู่กรุงเทพฯ

5) **โปรแกรมเส้นทางผสมสายการบิน** ใช้เวลา 3 วัน 2 คืน เริ่มจาก
กรุงเทพฯ ส่งสนามบินเสียมเรียบ (ไปรถ – กลับเครื่องบิน)

วันที่แรกของการเดินทาง

- 05.00 น. รับจากกรุงเทพฯเดินทางสู่รัฐประเทศ
- 07.30 น. ถึงรัฐประเทศ รอด่านเปิด
- 09.00 น. ข้ามแดนปอยเปต ผ่านการตรวจคนเข้าเมือง
- 15.30 น. เดินทางถึงเสียมเรียบ เข้าพักที่โรงแรม
- 16.30 น. ชมพระอาทิตย์อัสดงจากยอดเขาพนมบาเค็ง
- 19.00 น. รับประทานอาหารค่ำที่ภัตตาคารเจ้าพระยาพร้อมชมนาฏศิลป์เขมร
เช่น รำอัปสร

วันที่สองของการเดินทาง

- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้าที่โรงแรม
- 08.00 น. เดินทางเข้าเมืองพระนคร ชมประตูเมืองนครธมทิศใต้ ปราสาทบายอน
ลานช้างและลานพระเจ้าขี้อ้อน
- 10.00 น. เดินทางชมปราสาทสีชมพูบันทายศรี-รัตนชาติแห่งราชอาณาจักรเขมร
โบราณ
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวันที่พักตาดคารตึนเลซาบ
- 14.00 น. ชมปราสาทตาพรหมหรือราชวิหาร ท่ามกลางบรรยายภาศลึกลับด้วย
ด้วยรากไม้ที่พันเกี่ยวปราสาททั้งหลัง
- 15.00 น. ชมปราสาทบันทายคดีและสระสง
- 18.00 น. รับประทานอาหารค่ำในภัตตาคาร

วันที่สามของการเดินทาง

- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้าที่โรงแรม
- 08.30 น. เดินทางทางไปตำบลเรอหลักะหรือเมืองหริราลัย อดีตราชธานีก่อนเมืองพระนคร ชมปราสาทพระโค โลเดีย และพนมบากอง
- 11.30 น. กลับเข้าเมืองชื่อของที่ระลึกที่ตลาดชาจ๊ะ
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวันภัตตาคารตีวนเลซาบ
- 13.30 น. ชมปราสาทนครวัด หนึ่งในสิ่งมหัศจรรย์ของโลก
- 17.00 น. เดินทางสู่สนามบินเสียบเรียบ เดินทางกลับกรุงเทพฯ ด้วยเครื่องบิน

6) โปรแกรมการท่องเที่ยวแบบอากาศ ใช้เวลา 3 วัน 2 คืน

วันที่แรกของการเดินทาง

- 06.00 น. พร้อมกันที่สนามบินสุวรรณภูมิ ขาออก อาคารระหว่างประเทศ ออกเดินทางสู่เสียบเรียบด้วยเครื่องบิน
- 09.00 น. ถึงสนามบินเสียบเรียบ
- 09.45 น. เดินทางเข้าเมืองพระนคร ชมประตูเมืองนครธรรมทางทิศใต้ ปราสาทบายอน ลานช้าง และลานพระเจ้าขี้อ้วน
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวันภัตตาคารตีวนเลซาบ
- 14.00 น. ชมปราสาทแม่บุญตะวันออก ปราสาทแปรรูป และปราสาทตาพรหม
- 18.00 น. ชมพระอาทิตย์อัสดงจากยอดเขาพนมบาเค็ง
- 19.30 น. รับประทานอาหารค่ำที่ภัตตาคารเจ้าพระยาพร้อมชมนาฏศิลป์เขมร เช่น รำอัปสร

วันที่สองของการเดินทาง

- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้าที่โรงแรม
- 08.00 น. เดินทางไปชมปราสาทสีชมพูบันทายศรี – รัตนชาติแห่งราชอาณาจักรเขมรโบราณ
- 10.00 น. เดินทางสู่ลำธารกบาลสะเปียน ชมความอัศจรรย์ของสหัสสิ่งคัพ้องค์และภาพแกะสลักรูปนารายณ์บรรทมสินธุ์กึ่งน้ำ
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวันเป็นข้าวกล่อง (lunch box)
- 14.00 น. ชมปราสาทนครวัด นครธม หนึ่งในสิ่งมหัศจรรย์ของโลก
- 18.00 น. รับประทานอาหารค่ำในภัตตาคาร

วันที่สามของการเดินทาง

- 08.00 น. รับประทานอาหารเช้าที่โรงแรม
- 09.00 น. ชมปราสาทนาคพันและปราสาทพระขรรค์
- 11.30 น. รับประทานอาหารกลางวันที่ภัตตาคารตีวนเลซาบ
- 14.30 น. ล่องเรือชมตีวนเลซาบ (ทะเลสาบเขมร)
- 15.00 น. ชมปราสาทบันทายศรีและสระสง
- 16.00 น. กลับเข้าเมืองซื้อของที่ระลึกที่ตลาดซาจ๊ะ
- 17.00 น. เดินทางสู่สนามบินเสียบเรียบ เดินทางกลับกรุงเทพฯ ด้วยเครื่องบิน

4.10.1.2 โปรแกรมการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมภายในประเทศแถบ กลุ่มจังหวัดอีสานใต้

เป็นการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวแบบผสมผสานทั้งอารยธรรมขอมและแหล่งท่องเที่ยวแบบข้างเคียงตามเส้นทาง โดยทุกโปรแกรมจะเริ่มจากกรุงเทพฯ เพราะเป็นจุดศูนย์กลางของประเทศ ประกอบด้วย 8 โปรแกรม ดังต่อไปนี้

1) โปรแกรมนครบุรีศรีแก้ว เริ่มต้นจากกรุงเทพฯ – ปราจีนบุรี – สระแก้ว - นครนายก ใช้เวลา 2 วัน 1 คืน

วันแรกของการเดินทาง

- 07.00 น. ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ ตามเส้นทางหลวงหมายเลข 304
- 08.00 น. ถึงจังหวัดฉะเชิงเทรา นมัสการหลวงพ่อโสทร ณ วัดโสธรวราราม
วรวิหาร
- 08.30 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 319 ผ่าน อำเภอบางเค็ม
อำเภอนมสารคาม
- 09.30 น. ถึง อำเภอโคกปีบ จังหวัดปราจีนบุรี ชมโบราณสถานสระมรกต ชม
อาคารนิทรรศการ “ศรีมโหสถ” ชมเมืองโบราณศรีมโหสถ (สระแก้ว,
ภูเขาทอง , คูเมือง ฯลฯ)
- 11.20 น. ถึงจังหวัดปราจีนบุรี ชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติปราจีนบุรี
- 12.30 น. ออกจากพิพิธภัณฑฯ รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 33
- 15.30 น. ถึงอำเภอรัญประเทศ ชมปราสาทเขาน้อยสี่ชมพู
- 16.30 น. ชมปราสาทศักดิ์ก้อกธม อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว

16.30 น. เข้าที่พักอำเภออรุณประเทศ

วันที่สองของการเดินทาง

07.00 น. รับประทานอาหารเช้า

08.00 น. ออกเดินทางแวะชมสินค้าที่ตลาดโรงเกลือ

09.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 33

12.00 น. ถึงจังหวัดนครนายก รับประทานอาหารกลางวัน

13.00 น. ออกเดินทาง แวะพักผ่อนที่วังตะไคร้

15.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 305

18.00 น. ถึงกรุงเทพฯ

2) **โปรแกรมนครบุรี** เริ่มต้นจากกรุงเทพฯ - นครราชสีมา - บุรีรัมย์ ใช้เวลา

2 วัน 1 คืน ดังนี้

วันแรกของการเดินทาง

07.00 น. ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ พร้อมรับประทานอาหารเช้าบนรถ

09.30 น. ถึงอำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี แวะซื้อผลิตภัณฑ์จากร้านค้า
ฟาร์มโคนม ไทย - เดนมาร์ก

10.00 น. ออกเดินทาง

12.00 น. ถึงจังหวัดนครราชสีมา รับประทานอาหารกลางวัน

13.00 น. ออกเดินทาง

13.15 น. ถึงปราสาทหินพนมวัน

15.00 น. ถึงพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพิมาย ชมพิพิธภัณฑสถานและปราสาทหินพิมาย

17.40 น. ถึงนครราชสีมา เข้าที่พัก

18.00 น. รับประทานอาหารเย็น

วันที่สองของการเดินทาง

07.00 น. รับประทานอาหารเช้า

08.00 น. ออกเดินทาง

08.15 น. ถึงวัดศาลาลอย ชมพระอุโบสถ

08.45 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 224 สู่บ้านด่านเกวียน อำเภอ
โชคชัย

09.00 น. ถึงบ้านด่านเกวียน ชมและเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ดินเผา

- 10.00 น. ออกเดินทาง
- 10.20 น. ถึงโบราณสถานปราสาทพิบูล์
- 11.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 24
- 12.30 น. ถึงอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.30 น. ออกเดินทางไปยังปราสาทหินพนมรุ้ง
- 15.00 น. ออกเดินทางไปยังปราสาทหินเมืองต่ำชมปราสาทเมืองต่ำและภูมิทัศน์
- 16.00 น. ออกเดินทาง
- 19.00 น. ถึงมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี รับประทานอาหารเย็น
- 20.00 น. ออกเดินทางกลับกรุงเทพฯ

3) **โปรแกรมสุรินทร์** เริ่มต้นจากกรุงเทพฯ – สุรินทร์ - บุรีรัมย์ ใช้เวลา 2 วัน 1 คืน ดังนี้

วันแรกของการเดินทาง

- 06.00 น. ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ พร้อมรับประทานอาหารเช้าบนรถเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 1, 2, 226 ผ่าน อำเภอจักราช อำเภอห้วยแถลง อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
- 12.00 น. ถึงจังหวัดสุรินทร์ รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 226
- 13.30 น. ถึงปราสาทศีขรภูมิ อำเภอศีขรภูมิ
- 14.15 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 214
- 15.00 น. ถึงบ้านท่าสว่าง อำเภอเมืองสุรินทร์ ชมและเลือกซื้อลูกปะเกียม (เครื่องเงิน) และผ้าไหมเป็นของที่ระลึก
- 16.00 น. ออกเดินทาง
- 16.30 น. ถึงจังหวัดสุรินทร์ เข้าที่พัก
- 18.00 น. รับประทานอาหารเย็นพร้อมชมการแสดงพื้นเมืองจากกลุ่มวัฒนธรรมบ้านดงมัน

วันที่สองของการเดินทาง

- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 07.45 น. ออกเดินทางตามทางหลวง หมายเลข 24

- 08.30 น. ถึงปราสาทบ้านพลวง อำเภอปราสาท
- 09.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวง หมายเลข 24
- 09.45 น. ถึงปราสาทเมืองต่ำ อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ชมปราสาทเมืองต่ำและกุฏิฤษีบ้านโคกเมือง
- 11.00 น. ออกเดินทางไปชมอุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง
- 12.30 น. ออกเดินทาง
- 12.45 น. ถึงบ้านด่านเกวียน อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ชมและเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ดินเผา
- 16.00 น. ออกเดินทางกลับกรุงเทพฯ

4) **โปรแกรมศรีอุบล** เริ่มต้นจากกรุงเทพฯ – ศรีสะเกษ – อุบลราชธานี ใช้เวลา 3 วัน 2 คืน ดังนี้

วันแรกของการเดินทาง

- 06.00 น. ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ รับประทานอาหารเช้าบนรถ ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 1, 2, 226 ผ่าน อำเภอจักราช อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา อำเภอลำปลายมาศ อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์
- 12.00 น. ถึงจังหวัดสุรินทร์ รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 226 ผ่านอำเภอศีขรภูมิ อำเภอสำโรงทาบ อำเภอห้วยทับทัน
- 14.00 น. ชมปราสาทสระกำแพงใหญ่
- 15.00 น. ชมปราสาทสระกำแพงน้อย
- 15.40 น. ออกเดินทางเข้าจังหวัดศรีสะเกษ
- 16.00 น. เข้าพัก
- 18.00 น. รับประทานอาหารเช้า

วันที่สองของการเดินทาง

- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 08.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 221 ผ่านอำเภอกันทรลักษ์
- 09.30 น. ถึงปราสาทเขาพระวิหาร
- 11.30 น. ชมทัศนียภาพบริเวณมออีแดง พร้อมรับประทานอาหารกลางวัน

- 13.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 221,2178 ผ่านอำเภอ
กันทรลักษ์ อำเภอวารินชำราบ
- 14.30 น. ถึงจังหวัดอุบลราชธานี ชมวัดสุปฏิหาราม พิพิธภัณฑ์สถาน
แห่งชาติอุบลราชธานี และ ชมพุทธคยาจำลอง วัดหนองบัว
- 17.30 น. เข้าที่พักในจังหวัดอุบลราชธานี
- 18.00 น. รับประทานอาหารเย็น
- วันที่สามของการเดินทาง
- 06.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 07.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 2178, 24 ผ่านอำเภอ
วารินชำราบ อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอสังขะ อำเภอปราสาท
อำเภอประโคนชัย อำเภอนางรอง อำเภอหนองกี่ อำเภอโชคชัย
- 12.00 น. ถึงจังหวัดนครราชสีมา รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 น. ออกเดินทาง
- 14.30 น. ถึงอำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี แวะซื้อผลิตภัณฑ์จากร้าน
ฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ก
- 17.00 น. ถึงกรุงเทพฯ ฯ

5) โปรแกรมราชสีมาบุรีรินทร์ เริ่มต้นจากกรุงเทพฯ – นครราชสีมา –
บุรีรัมย์ - สุรินทร์ ใช้เวลา 4 วัน 3 คืน ดังนี้

วันแรกของการเดินทาง

- 07.00 น. ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ รับประทานอาหารเช้าบนรถ
- 10.00 น. ถึงลำตะคอง ชมทัศนียภาพ
- 10.30 น. ออกเดินทาง
- 11.30 น. ถึงจังหวัดนครราชสีมา สักการะอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 น. ออกเดินทาง
- 14.00 น. ถึงพิพิธภัณฑ์และอุทยานประวัติศาสตร์พิมาย
- 16.30 น. ออกเดินทาง
- 17.30 น. ถึงปราสาทหินพนมวัน
- 18.30 น. ออกเดินทางเข้าที่พักใน จังหวัดนครราชสีมา

19.00 น. รับประทานอาหารเย็น

วันที่สองของการเดินทาง

07.00 น. รับประทานอาหารเช้า

08.00 น. ออกเดินทาง ชมวัดศาลาลอย

09.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 224

09.20 น. ถึงบ้านด่านเกวียน อำเภอโชคชัย ชมและเลือกซื้อผลิตภัณฑ์
ดินเผา

10.00 น. ถึงด่านเกวียนทางตามทางหลวงหมายเลข 222 ผ่าน อำเภอจักรา
อำเภอห้วยแถลง อำเภอลำปลายมาศ

12.00 น. ถึงจังหวัดบุรีรัมย์ รับประทานอาหารกลางวัน

13.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 226 , 214, ผ่านอำเภอกระสัง
จังหวัดบุรีรัมย์ และเข้าจังหวัดสุรินทร์

14.30 น. ถึงบ้านท่าสว่าง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ชมและเลือกซื้อผ้าไหม
และลูกประเคียม (เครื่องเงิน) เป็นของที่ระลึก

15.30 น. ออกเดินทาง

16.00 น. เข้าที่พักในจังหวัดสุรินทร์

18.00 น. รับประทานอาหารเย็นชมการแสดงพื้นเมืองจากวัฒนธรรมดงมัน

วันที่สามของการเดินทาง

07.00 น. รับประทานอาหารเช้า

08.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 214, 24

09.30 น. ชมปราสาทเมืองต่ำและกุฏิฤาษีบ้านโคกเมือง

11.00 น. ออกเดินทางไปชมอุทยานประวัติศาสตร์เขาพนมรุ้ง

12.00 น. ออกเดินทางเข้าอำเภอนางรอง รับประทานอาหารกลางวัน

13.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 348

14.30 น. ถึงเขื่อนลำนางรอง ชมปราสาทหนองหงส์

15.00 น. ออกเดินทางไปชมปราสาทโคกจิว อำเภอปะคำ

15.30 น. ออกเดินทางออกจากปราสาทโคกจิวเข้าที่พักในจังหวัดบุรีรัมย์

17.00 น. ถึงที่พักจังหวัดบุรีรัมย์

18.00 น. รับประทานอาหารเย็น

วันที่สี่ของการเดินทาง

- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 08.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 226 ผ่านอำเภอลำปลายมาศ
อำเภอห้วยแถลง อำเภอจักราช จังหวัดนครราชสีมา
- 11.30 น. ถึงอำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี รับประทานอาหารกลางวัน
เลือกซื้อ ผลิตภัณฑ์จากร้านค้าฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ก
- 13.00 น. ออกเดินทางกลับกรุงเทพฯ

6) โปรแกรมนครบุรีรินทร์ เริ่มต้นจาก กรุงเทพฯ – นครราชสีมา – บุรีรัมย์ – สุรินทร์ ใช้เวลา 4 วัน 3 คืน ดังนี้

วันแรกของการเดินทาง

- 07.00 น. ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ รับประทานอาหารเช้าบนรถ
- 11.00 น. ถึงจังหวัดนครราชสีมา รับประทานอาหารกลางวัน
สักการะอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี
- 13.00 น. ชมวัดศาลาลอย
- 14.00 น. ออกเดินทาง
- 14.10 น. ถึงปราสาทพะโค อำเภอโชคชัย
- 15.15 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 24 , 348
- 16.45 น. ถึงปราสาทโคกจิ้ง อำเภอบัวคำ
- 17.15 น. ออกเดินทางเข้าจังหวัดบุรีรัมย์
- 18.20 น. ถึงจังหวัดบุรีรัมย์ เข้าที่พัก
- 19.00 น. รับประทานอาหารเย็น

วันที่สองของการเดินทาง

- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 08.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 218
- 09.00 น. ถึงอุทยานประวัติศาสตร์เขาพนมรุ้ง
- 10.30 น. ออกเดินทางชมปราสาทเมืองต่ำและภูิกุฎาชีบ้านโคกเมือง
- 11.30 น. ออกเดินทางไปอำเภอประโคนชัย รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.30 น. ออกเดินทาง
- 14.00 น. ถึงปราสาทบ้านพลวง จังหวัดสุรินทร์

- 14.45 น. ออกเดินทาง
- 15.30 น. ถึงปราสาทศิขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์
- 16.30 น. ออกเดินทางเข้าจังหวัดสุรินทร์
- 17.00 น. ถึงจังหวัดสุรินทร์ เข้าที่พัก
- 18.00 น. รับประทานอาหารเย็นพร้อมชมการแสดงพื้นเมืองจาก
กลุ่มวัฒนธรรมบ้านดงมัน
- วันที่สามของการเดินทาง
- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 08.00 น. ออกเดินทาง
- 08.30 น. ถึงบ้านท่าสว่าง ชมและเลือกซื้อผ้าไหมและลูกประเคี่ยมเงิน
เป็นของที่ระลึก
- 09.35 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 214, 226, 2161, 206
ผ่านจังหวัดสุรินทร์ อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ อำเภอลำ
ปลายมาศ อำเภอห้วยแถลง อำเภอพิมาย
- 12.00 น. ถึงอำเภอพิมาย รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 น. ชมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพิมาย อุทยานประวัติศาสตร์พิมาย
- 15.30 น. ออกเดินทางไปชมอุทยานไทรงาม
- 17.00 น. ออกเดินทางเข้า จังหวัดนครราชสีมา
- 18.00 น. ถึงจังหวัดนครราชสีมา เข้าที่พัก รับประทานอาหารเย็น
- วันที่สี่ของการเดินทาง
- 08.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 09.00 น. ออกเดินทาง แวะสักการะอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี
- 09.30 น. ถึงบ้านด่านเกวียน อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ชมและ
เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ดินเผาของที่ระลึก
- 10.00 น. ออกเดินทาง
- 12.00 น. ถึงอำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี รับประทานอาหารกลางวัน
เลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากร้านค้าฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ก
- 13.30 น. ออกเดินทางกลับกรุงเทพฯ

7) **โปรแกรมบุรีสีแก้ว** เริ่มต้นจาก กรุงเทพฯ – ปราจีนบุรี – สระแก้ว -
บุรีรัมย์ – นครราชสีมา ใช้เวลา 4 วัน 3 คืน ดังนี้

วันแรกของการเดินทาง

- 07.00 น. ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ พร้อมรับประทานอาหารบนรถ
- 08.00 น. ถึงจังหวัดฉะเชิงเทรา แวะนมัสการหลวงพ่อโสธร
ณ วัดโสธรวรารามวรวิหาร
- 08.30 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 319 ผ่านอำเภอบางเคเค้า
อำเภอนมสารคาม อำเภอดอกขี้ผึ้ง
- 09.30 น. ถึงโบราณสถานสระมรกต ชมรอยพุทธบาทคู่ อาคารศรีมโหสถ
เมืองโบราณศรีมโหสถ
- 11.40 น. ออกเดินทาง
- 12.00 น. ถึงจังหวัดปราจีนบุรี รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 น. ชมพิพิธภัณฑ์แห่งชาติปราจีนบุรี
- 14.00 น. ออกเดินทาง แวะชมสวนไม้และสวนผลไม้ของจังหวัดปราจีนบุรี
- 15.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 33
- 15.30 น. ถึงจังหวัดนครนายก เยี่ยมชมกิจกรรมของโรงเรียนนาย
ร้อยจปร.
- 16.30 น. ออกเดินทาง (หรือเข้าพักที่โรงเรียนนายร้อย จปร.)
- 17.00 น. ถึงจังหวัดปราจีนบุรี เข้าที่พัก
- 18.00 น. รับประทานอาหารเย็น

วันที่สองของการเดินทาง

- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 08.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 33
- 09.00 น. ถึงอำเภอบางขันตคาม ชมหมู่บ้านหัตถกรรมไม้ไผ่
- 09.45 น. ออกเดินทางผ่าน อำเภอบึงนารางบุรี อำเภอสระแก้ว อำเภอบึงนาราง
วัฒนานคร
- 12.00 น. ถึงอำเภอรัญประเทศ รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 น. เดินทางเข้าชมปราสาทเขาน้อย ปราสาทศักดิ์ก๊กกรม

- 14.00 น. ออกเดินทางชมและเลือกซื้อสินค้าจุดการค้าชายแดนคลองลึก
ปอยเปต
- 16.00 น. เข้าที่พักอำเภออรัญประเทศ
- 18.00 น. รับประทานอาหารเย็น
- วันที่สามของการเดินทาง
- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 08.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 348 ผ่านอำเภอ
ตาพระยา
- 09.00 น. ถึงเขื่อนลำนางรอง ชมปราสาทหนองหงส์และทัศนียภาพของ
ลำนางรอง
- 11.30 น. ออกเดินทาง
- 12.00 น. ถึงอำเภอนางรอง รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 น. ออกเดินทาง ชมอุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง
- 14.30 น. ออกเดินทางชมปราสาทเมืองต่ำและภูเขาศิวะบ้านโคกเมือง
- 16.00 น. ออกเดินทางเข้าจังหวัดบุรีรัมย์
- 17.00 น. ถึงจังหวัดบุรีรัมย์ เข้าที่พัก
- 18.00 น. รับประทานอาหารเย็น
- วันที่สี่ของการเดินทาง
- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 08.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 226 ผ่าน
อำเภอลำปลายมาศ อำเภอห้วยแถลง อำเภอจักราช
- 10.15 น. ถึงบ้านด่านเกวียน อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ชมและ
เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ดินเผาของที่ระลึก
- 11.00 น. ออกเดินทาง
- 11.15 น. ถึงวัดศาลาลอย
- 12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน ที่ จังหวัดนครราชสีมา
- 13.00 น. ออกเดินทาง
- 15.00 น. ถึงอำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี รับประทานอาหารกลางวัน
เลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากร้านค้าฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ก

16.00 น. ออกเดินทางกลับกรุงเทพฯ

8. โปรแกรมอีสานใต้ เริ่มต้นจากกรุงเทพฯ – นครราชสีมา – บุรีรัมย์ – สุรินทร์ – ศรีสะเกษ – อุบลราชธานี ใช้เวลา 4 วัน 3 คืน ดังนี้

วันแรกของการเดินทาง

07.00 น. ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ รับประทานอาหารเช้าบนรถ

10.00 น. ถึงเขื่อนลำตะคอง ชมทัศนียภาพ

10.30 น. ออกเดินทาง

11.30 น. ถึงจังหวัดนครราชสีมา สักการะอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี
รับประทานอาหารกลางวัน

13.00 น. ออกเดินทาง

14.00 น. ถึงพิพิธภัณฑ์แห่งชาติพิมาย ชมพิพิธภัณฑ์และอุทยาน
ประวัติศาสตร์พิมาย

16.30 น. ออกเดินทางเข้าจังหวัดนครราชสีมา

17.30 น. ถึงจังหวัดนครราชสีมา เข้าที่พัก

18.30 น. รับประทานอาหารเย็น

วันที่สองของการเดินทาง

07.00 น. รับประทานอาหารเช้า

08.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 224

08.20 น. ถึงบ้านด่านเกวียน อำเภอโชคชัย ชมและเลือกซื้อผลิตภัณฑ์
ดินเผา

09.00 น. ออกเดินทางไปชมปราสาทพะโค

09.45 น. ออกเดินทาง

11.30 น. ถึงอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ รับประทานอาหารกลางวัน

13.00 น. ออกเดินทางไปชมอุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง

14.30 น. ออกเดินทางไปชมปราสาทเมืองต่ำและภูเขาน้ำร้อนบ้านโคกเมือง

16.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 24 , 214

17.30 น. ถึงจังหวัดสุรินทร์ เข้าที่พัก

18.00 น. รับประทานอาหารเย็นพร้อมชมการแสดงพื้นเมืองจากกลุ่ม
วัฒนธรรมบ้านดงมัน

วันที่สามของการเดินทาง

- 07.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 08.00 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 214
- 08.20 น. ถึงบ้านเขวาสินรินทร์ ชมและเลือกซื้อผ้าไหมและลูกปะเก้อม
(เครื่องเงิน) เป็นของที่ระลึก
- 09.30 น. ออกเดินทางตามทางหลวงหมายเลข 214, 226 ผ่านอำเภอ
เมือง จังหวัดสุรินทร์ อำเภอศีขรภูมิ
- 10.15 น. ถึงปราสาทศีขรภูมิ
- 11.00 น. ออกเดินทาง
- 12.00 น. ถึงจังหวัดศรีสะเกษ รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 น. ออกเดินทางไปชมปราสาทสระกำแพงใหญ่
- 14.30 น. ออกเดินทางไปชมศูนย์หัตถกรรมผ้าไหม กิ่งอำเภอบึงบูรพ์
- 15.30 น. ออกเดินทาง
- 16.30 น. ถึงจังหวัดอุบลราชธานี เข้าที่พัก
- 18.00 น. รับประทานอาหารเช้า

วันที่สี่ของการเดินทาง

- 06.00 น. รับประทานอาหารเช้า
- 07.00 น. ออกเดินทาง
- 12.00 น. ถึงจังหวัดนครราชสีมา รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 น. ออกเดินทาง
- 14.30 น. ถึงอำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี รับประทานอาหารกลางวัน
เลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากร้านค้าฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ก
- 15.30 น. ออกเดินทางกลับกรุงเทพฯ

จากโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เชื่อมต่อระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน ทั้ง 6 โปรแกรม และโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เชื่อมต่อระหว่างกลุ่มจังหวัดในแถบอีสานใต้ทั้ง 8 โปรแกรม นั้น ในแต่ละโปรแกรมจะมีศักยภาพการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน กล่าวคือจะต้องพิจารณาเงื่อนไขเวลาการท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยว พาหนะในการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และที่สำคัญคือความพึงพอใจในการท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวจะต้องเป็นผู้พิจารณาเองว่าจะเลือกโปรแกรมไหนที่เหมาะสมกับตนเอง หรือกลุ่มมากที่สุด

4.9.3. คำถามการวิจัยข้อที่ 3 แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร

การที่จะทำให้การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดอีสาน-ใต้ หรือที่เรียกว่า “นครชัยบุรีรินทร์” มีศักยภาพที่จะเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านทั้ง 2 ประเทศได้นั้น จะต้องกำหนดแนวยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน ทั้ง 4 รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม สามเหลี่ยมมรกตโลก เส้นทางท่องเที่ยวเส้นทางปราสาทขอมตามยุคสมัยการก่อสร้าง เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมแบบครบครัน และเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอมแบบเกษตร และเส้นทางท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอีสานใต้อีก 8 โปรแกรมแล้ว นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมรดกโลกทางธรรมชาติ คืออุทยานแห่งชาติ เขาใหญ่ – ดงพญาเย็น เทือกเขาพนมดงรัก ตลอดจนมีแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถานไม่ว่าจะเป็นปราสาทหินเล็กๆตามเส้นทางแล้ว ในจังหวัดแถบนี้ยังมีงานเทศกาลประเพณีท้องถิ่น เช่น งานช้าง จังหวัดสุรินทร์ งานแห่เทียนพรรษา จังหวัดอุบลราชธานี งานดอกกล้วยบาน จังหวัดศรีสะเกษ งานขึ้นเขาพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์ และงานยาโม จังหวัดนครราชสีมา เป็นต้น จึงสรุปยุทธศาสตร์เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดอีสานใต้และประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมของโลกได้อย่างแท้จริงดังนี้

แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อีสานใต้สู่ความยั่งยืนและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านสามารถทำได้ง่ายเนื่องจากในประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์พื้นที่บริเวณนี้มีความผูกพันกันมาแบบเครือญาติและชาติพันธุ์ เป็นพื้นที่ราบและมีช่องเขาสามารถเดินทางติดต่อไปมาหาสู่กันได้ตลอดเวลาอยู่แล้ว ซึ่งจะนำเสนอยุทธศาสตร์แบ่งเป็นด้านๆ ในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์เชื่อมโยงการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมไทย กัมพูชา และสปป. ลาว

คำถามการวิจัย	ข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์
คำถามการวิจัยข้อที่ 1 เส้นทาง การท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ใน จังหวัดสระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ และแขวงจำปาสัก ควรเป็นอย่างไร	ด้านนโยบายของรัฐ 1. ขยายเครือข่ายการท่องเที่ยว ทั้งในระดับ ระดับท้องถิ่น ภาคเอกชน และรัฐบาล 2. ส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบครบครันระหว่างจังหวัด 3. ผสานการท่องเที่ยวแบบเทศกาลกับการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมโบราณ 4. ประสานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพื่อผลักดันให้

ตารางที่ 4 ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์เชื่อมโยงการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมไทย กัมพูชา
และสปป. ลาว (ต่อ)

คำถามการวิจัย	ข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์
<p>คำถามการวิจัยข้อที่ 1 เส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ในจังหวัดสระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ และแขวงจำปาสัก ควรเป็นอย่างไร</p>	<p>กลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ปราสาทหินวัดพู แขวงจำปาสัก สปป. ลาว และจังหวัดตอนเหนือของกัมพูชา เป็นศูนย์กลางแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอม</p> <p>ด้านการศึกษา</p> <ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้กับเยาวชน และนักศึกษา จัดทำหลักสูตรการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมระหว่าง 3 ประเทศ คือ ไทย กัมพูชา และลาว ในสถาบันการศึกษา สนับสนุนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอระหว่าง ประชาชน ชุมชนท้องถิ่นและสถาบันการศึกษา <p>ด้านการคมนาคม</p> <ol style="list-style-type: none"> ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ประเทศเพื่อนบ้านในรูปแบบการให้เปล่าเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศเพื่อนบ้านตอบสนองนโยบายที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย ควรมีการสร้างจุดแวะพักสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเป็นครอบครัว เพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายตามเส้นทาง เพื่อเพิ่มจุดแวะพักแก่นักท่องเที่ยว ขยายเส้นทางเข้าถึงโบราณสถานให้สามารถรองรับยานพาหนะในโบราณสถานแต่ละแห่งให้สะดวกขึ้น

ตารางที่ 4 ข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์เชื่อมโยงการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมไทย กัมพูชา
และสปป. ลาว (ต่อ)

คำถามการวิจัย	ข้อเสนอแนะเชิงยุทธศาสตร์
คำถามการวิจัยข้อที่ 2 โปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวควรเป็นอย่างไร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีการทดลองโปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน 2. เน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบครอบครัว 3. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ให้กับเยาวชนและนักศึกษา
คำถามการวิจัยข้อที่ 3 แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรลดขั้นตอนการผ่านเข้าออกระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน และยกเว้นวีซ่า ไทย กัมพูชา 2. ควรมีการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนการท่องเที่ยว 3 ประเทศ ในสถาบันการศึกษา 3. เพิ่มความผูกพันระดับท้องถิ่น ลดการดูถูกเหยียดหยามระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน 4. มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอระหว่างประชาชน ชุมชนท้องถิ่น สถาบันการศึกษา ระหว่างจังหวัดหรือแขวง 5. มีการพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยว ทั้งในระดับรัฐบาลระดับท้องถิ่น 6. ควรมีการเปิดด่านถาวรที่จุดผ่อนปรนตาพระยา บึงตากวน เพื่อเป็นการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างปราสาทสดีอกก็ทม กับปราสาทบันทายฉมาร์

จากคำถามการวิจัยทั้ง 3 ข้อ ผู้วิจัยจัดทำข้อเสนอแนะ 3 ด้าน 20 ข้อ ข้างต้นจะนำไปสู่การเปิดประตูสู่อินโดจีนอย่างแท้จริง สอดคล้องกับยุทธศาสตร์อีสานใต้ที่ว่า “เปิดประตูสู่อินโดจีน” และที่สำคัญที่จะสามารถทำให้เกิดความยั่งยืนได้นั้นคือ การศึกษา ซึ่งได้นำเสนอถึงการสร้างหลักสูตรร่วมกันที่สามารถนำไปใช้ได้ทั้ง 3 ประเทศ ต่อไป

บทที่ 5

บทสรุป

1. บทนำ

ในบทที่ 5 นี้ผู้วิจัยได้ประมวลผลกระบวนการวิจัยตั้งแต่บทที่ 1 ถึงบทที่ 4 มาสรุปไว้ด้วยกันตามลำดับขั้นตอน คือ

บทที่ 1 นี้ผู้วิจัยกล่าวถึงหลักการและเหตุผล สภาพความเป็นมา ความสำคัญของพื้นที่วิจัย วัตถุประสงค์ คำถามในการวิจัย ขอบเขตพื้นที่และเนื้อหา นิยามศัพท์ในเรื่องนี้ ผลที่คาดว่าจะได้รับ จากโครงการวิจัย ตลอดจนแนวทางในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นกรอบในการวิจัยต่อไปโดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) สำรวจเส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมในจังหวัด สระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา และแขวงจำปาสัก ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 2) จัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว 3) เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยง กับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสม

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งประเด็นคำถามเพื่อหาคำตอบดังต่อไปนี้ 1) เส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ในจังหวัด สระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ และแขวงจำปาสัก ควรเป็นอย่างไร 2) โปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวควรเป็นอย่างไร 3) แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยง กับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร

2. วรรณกรรมและงานวิจัย

ในบทที่ 2 ของการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า เอกสาร หลักการ ทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นสำคัญตามลำดับ ด้วยการเน้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดังนี้ คือ ความหมายของการท่องเที่ยว แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ประเภทของการท่องเที่ยว อารยธรรมขอมโบราณ สภาพทั่วไปของพื้นที่ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. การดำเนินงานวิจัย

ในบทนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยด้วยการวางกรอบแนวคิดในการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัยเพื่อตอบโจทย์การวิจัยทั้ง 3 ข้อ ที่กำหนดไว้ เป็น 4 ขั้นตอน ตามลำดับ

การวิจัยเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมไทย กัมพูชาและลาว เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อตอบคำถามการวิจัยในแต่ละข้อ

ตามลำดับ คือ คำถามการวิจัยข้อที่ 1 แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ การวิจัยเชิงปริมาณด้วยการสำรวจ 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 กำหนดกลุ่ม ประชากร ดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับโบราณสถานอารยธรรมขอม 2) สำรวจพื้นที่ภาคสนามตามแหล่งโบราณสถานอารยธรรมขอม

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำรวจภาคสนามโบราณสถาน ตามเส้นทางสายอารยธรรมขอม บันทึกข้อมูลตามแบบสำรวจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนที่ 2 ขึ้นกำหนดรูปแบบโปรแกรมการท่องเที่ยวจากการสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเบื้องต้น ขั้นตอนที่ 3 ประเมินโปรแกรมการท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญ บริษัทจัดการท่องเที่ยว หรือผู้ที่เคยท่องเที่ยวตามเส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม นักวิชาการ มาประเมินความเป็นไปได้ของโปรแกรมการท่องเที่ยวเพื่อให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ขั้นตอนที่ 4 ปรับปรุงและนำเสนอรูปแบบ ส่งเคราะห์ ปรับปรุงโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและเสนอแนะยุทธศาสตร์เบื้องต้นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่

การวิเคราะห์ข้อมูล เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ดำเนินการวิเคราะห์ จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง สภาพบริบท สรุปผลการวิจัย เพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 2 โปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และ คำถามการวิจัยข้อที่ 3 แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืนโดยเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสม

การวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้ จัดทำเส้นทางการท่องเที่ยว หลังจากได้ศึกษาเอกสารและสำรวจพื้นที่แล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดเส้นทางท่องเที่ยว ด้วยการวิเคราะห์เกณฑ์บนพื้นฐานความสัมพันธ์โดยมีเงื่อนไขกำหนดด้วย เวลา จำนวนวัน และกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบเฉพาะ (Niche) เป็นไปได้มากที่สุดที่จะตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวมากที่สุด

เชิญผู้เชี่ยวชาญทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน ประกอบการ มาร่วมระดมสมอง (Brain Storming) เพื่อวิพากษ์เส้นทางท่องเที่ยว มีประเด็นการพิจารณาด้านความเหมาะสม จำนวนวัน ความเป็นไปได้และจุดน่าสนใจเพิ่มเติม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวมากที่สุด

4. ผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาสำรวจเส้นทางสายอารยธรรมขอมจากเมืองสยามเรียบ ประเทศกัมพูชา เข้าสู่ภาคอีสานตอนล่างของประเทศไทย เข้าสู่ประเทศ สปป.ลาว ตามเส้นทางอารยธรรมขอม เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม และนำไปสู่การจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยว ตามเส้นทางดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม เพื่อเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับสภาพความจริงมีความเป็นไปได้ในเชิงการท่องเที่ยว และพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่

กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสมพบว่าในพื้นที่ภาคอีสานใต้ มีเส้นทางที่สามารถนำมาจัดทำเส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ซึ่งเป็นที่ตั้งโบราณสถาน ศาสนสถานอันศักดิ์สิทธิ์ในอดีตให้เชื่อมโยงต่อกันได้มากที่สุดและเป็นจุดขายให้กับนักท่องเที่ยวมากที่สุด แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

4.1. เส้นทางภายในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ประกอบด้วย 5 เส้นทาง ดังนี้

เส้นทางที่ 1 เส้นทางบุรีรัมย์ (จังหวัดนครราชสีมา – บุรีรัมย์)

เส้นทางที่ 2 เส้นทางบุรีรัมย์ (จังหวัดนครราชสีมา – บุรีรัมย์ – สุรินทร์)

เส้นทางที่ 3 เส้นทางศรีสะเกษ (จังหวัดสุรินทร์ – ศรีสะเกษ)

เส้นทางที่ 4 เส้นทางเทือกเขาพนมดงรัก (เลียบชายแดนไทย-กัมพูชา)

เส้นทางที่ 5 นครบุรีรัมย์ เป็นเส้นทางบูรณาการ 3 จังหวัดอีสานใต้

4.2. เส้นทางเชื่อมกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบด้วย 4 เส้นทาง พิจารณาจากช่องทางแดนถาวรระหว่างประเทศ 4 ด้าน ดังนี้

เส้นทางที่ 1 เส้นทางบ้านคลองลึก อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว

เส้นทางที่ 2 เส้นทางช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์

เส้นทางที่ 3 เส้นทางช่องสะง่า อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

เส้นทางที่ 4 เส้นทางช่องเม็ก อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี

สามารถจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ได้จำนวน 12 เส้นทาง 14 โปรแกรมการท่องเที่ยว

5. บทสรุป

แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสม 3 ด้านคือ

5.1. ด้านนโยบายของรัฐ

5.1.1. เร่งเปิดด่านถาวรที่จุดผ่อนปรนตาพระยา-บึงตากวน เพื่อเป็นการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างปราสาทสด๊กก๊กธม จังหวัดสระแก้วกับปราสาทบันทายฉมาร์ จังหวัดบันเตียเม็อนเจย

5.1.2. พัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยว ทั้งในระดับ ระดับท้องถิ่น ภาคเอกชน และรัฐบาล

5.1.3. ส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบครอบครัว

5.1.4. ผสานการท่องเที่ยวแบบเทศกาลกับการท่องเที่ยวแหล่งอารยธรรมขอมโบราณ

5.1.5. ประสานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพื่อผลักดันให้กลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ประเทศไทย มรดกโลกวัดพู แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และจังหวัดตอนเหนือของกัมพูชา ให้เป็นศูนย์กลางแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมของโลก

5.1.6. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ประเทศเพื่อนบ้านในรูปแบบการให้เปล่าเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศเพื่อนบ้านตอบสนองนโยบายที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย

5.1.7. ควรมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอระหว่างประชาชน ชุมชน สถาบันการศึกษา และระหว่างจังหวัดกับจังหวัดหรือแขวง เนื่องจากสามารถสื่อสารด้วยภาษาเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นไทย กัมพูชา และไทย ลาว

5.2. ด้านการศึกษา

5.2.1. ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้กับเยาวชน และนักศึกษา

5.2.2. จัดทำหลักสูตรการท่องเที่ยวอารยธรรมขอระหว่าง 3 ประเทศ คือ ไทย กัมพูชา และลาว ในสถาบันการศึกษา

5.2.3. สนับสนุนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอระหว่าง ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่นและสถาบันการศึกษา

5.2.4. สนับสนุนการทดลองโปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

5.3. การคมนาคม

5.3.1. สร้างเส้นทางเชื่อมแหล่งท่องเที่ยวสามเหลี่ยมมรดกโลกเข้าด้วยกัน

5.3.2. เพิ่มจุดแวะพักรถนักท่องเที่ยวตามแหล่งโบราณสถาน

5.3.3. สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการกิจกรรมการท่องเที่ยวตามเส้นทางเพื่อเพิ่มจุดแวะพัก

5.3.4. ขยายเส้นทางเข้าถึงโบราณสถานควรสามารถรองรับยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวโบราณสถานแต่ละแห่งสะดวก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

ทั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปว่าควรมีการนำเอาโปรแกรมท่องเที่ยวทั้ง 4 รูปแบบมาทดลองในสภาพจริงในอนาคต

ย้อนรอยประวัติศาสตร์ตามเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ใน
ประเทศไทย กัมพูชา และลาว

ดำเกิง โถทอง

Mr.Damkoeng Thothong

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

Surindra Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมในประเทศไทย กัมพูชา และลาว มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ 1) เพื่อสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ในจังหวัดสระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา และแขวงจำปาสัก ประเทศ สปป.ลาว 2) จัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว 3) เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสม

เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการศึกษเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโบราณสถานอารยธรรมขอม สำรวจพื้นที่ภาคสนามตามแหล่งโบราณสถานอารยธรรมขอมในพื้นที่การวิจัย เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยสมุดบันทึก กล้องถ่ายรูป แบบสำรวจโบราณสถาน เพื่อให้ทราบถึงจำนวน ที่ตั้ง ประวัติความเป็นมา ระยะเวลา และสภาพปัจจุบันของแหล่งท่องเที่ยว

จากนั้นผู้วิจัยนำมาจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงเส้นทางสายอารยธรรมขอมในประเทศไทย กัมพูชา และลาว ด้วยข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามและเชิญผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการมาประเมินความเป็นไปได้ของโปรแกรมการท่องเที่ยวให้ข้อเสนอแนะความเหมาะสม นำไปสู่การสังเคราะห์ ปรับปรุงโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม ให้สอดคล้อง

กับความต้องการของนักท่องเที่ยว และกำหนดแนวทางยุทธศาสตร์เบื้องต้นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ รวมทั้งได้เส้นทางการท่องเที่ยวที่เหมาะสม 4 รูปแบบ คือ

1. เส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมสามเหลี่ยมมรกตโลก
2. เส้นทางการท่องเที่ยวสายปราสาทขอม
3. เส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมแบบครอบครัว
4. เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกษตรและธรรมชาติ

Abstract

The objectives of this research named tourism routes of Khmer civilization in Thailand, Cambodia and Lao PDR were; 1) to survey tourism routes of Khmer civilization in Srakaew, Buriram, Surin, Srisaket, and Ubon Ratchathani provinces of Thailand, Siem Reap province of Cambodia, Champasak region of Lao PDR, 2) to create tourism programs linked with Khmer civilization, relating to tourist requirement, and 3) to develop tourism strategies in the south of northeastern region of Thailand for sustainability linked with neighboring countries appropriately.

This research is the integrated research both quantitative and qualitative. The methodology was separated to 2 stages. It had been studied with the documentary study concerning historical site sanctuaries of Khmer civilization, and the field trip study for data collecting of the sanctuaries of research area by using recording notebook, camera and historical site sanctuary survey form. These would help to know the number, location, history, distance, and current condition of these tourism areas.

And, there was the creation of the tourism routes linked with Khmer civilization in Thailand, Cambodia, and Lao PDR from the primary field trip study and also the expertise and academicians were invited to evaluate the possibility of the tourism programs for appropriation. After that, the programs were synthesized and improved to be the appropriately tourism programs, relating with the tourist requirement, and then

define fundamental strategies' ways for area tourism arrangement, which there are 4 appropriately tourism routes as the followings.

1. Tourism route of Khmer civilization of world heritages' triangle.
2. Tourism route of Khmer sanctuaries.
3. Tourism route of Khmer civilization of family pattern.
4. Tourism route of agricultural and natural conservation.

บทนำ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือประเทศไทย เป็นภาคที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ถึงจัดแบ่งเชิงโครงสร้างทางธรณีวิทยาออกเป็นสองส่วนคือ แอ่งสกลนครที่อยู่ทางตอนเหนือ และแอ่งโคราชที่อยู่ในภาคอีสานตอนล่างหรืออีสานใต้ ประกอบด้วยจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา และประเทศ สปป.ลาว เป็นอาณาบริเวณที่มีแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากร การท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากมาย ทางด้านทิศตะวันตกคือ แหล่งมรดกโลกอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ดงพญาเย็น ด้านตะวันออก คือ น้ำตกอันสวยงามในประเทศ สปป.ลาว ทางตอนใต้ประกอบด้วยน้ำตกตาดฟาน น้ำตกตาดเหือน น้ำตกคอนพะเพ็งและน้ำตกหลี่ผี เป็นต้น ในขณะที่ด้านทิศใต้คือกัมพูชามีบึงทะเลสาบที่ยิ่งใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ของสัตว์น้ำนานาพันธุ์

ในขณะเดียวกันทางด้านประวัติศาสตร์แล้วอาณาบริเวณเหล่านี้คือดินแดนที่มีความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ มีความเจริญทั้งด้านอารยธรรมและวัฒนธรรมที่ผูกพันกันมาตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์จนถึงสมัยอาณาจักรขอมเจริญรุ่งเรือง ได้ทิ้งร่องรอยความเจริญเหล่านั้นปกคลุมดินแดนอีสานใต้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญตลอดจนทุกวันนี้

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่นานาชาติให้ความสำคัญมากเพราะสามารถสร้างรายได้และเงินตราต่างประเทศได้มาก ในปี พ.ศ. 2545 ทั่วโลกมีนักท่องเที่ยว 703 ล้านคน มีค่าใช้จ่าย ถึง 670 ล้านดอลลาร์สหรัฐ การคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว การพัฒนาเทคโนโลยีการบิน และการเปิดสายการบินราคาประหยัด (Low Cost Airlines) กระตุ้นให้มีการเดินทางมากขึ้น

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่จันทร์ที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 ว่า การท่องเที่ยว คือหนทางสำคัญของการนำรายได้กระแสเงินสดเข้าสู่ประเทศ ดังนั้นรัฐบาลจึงมีนโยบายในการส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานของการบริการ เพิ่มความหลากหลายของรูปแบบการให้บริการการท่องเที่ยว และการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคบริการและการท่องเที่ยว และมีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่อังคารที่ 29 มิถุนายน 2547 กำหนดเป้าประสงค์ การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมสาขาหลักที่เติบโตอย่างยั่งยืน เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย ที่สามารถกระจายรายได้ และโอกาสการพัฒนาแก่ชุมชนอย่างทั่วถึง ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย ภายในปี 2551 จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็น 20 ล้านคน หรือมีรายได้จากการท่องเที่ยวไม่น้อยกว่า 700,000 ล้านบาท

ในขณะที่กระแสโลกาภิวัตน์ ด้านการค้าการลงทุนทำให้นานาประเทศในโลกมีการค้าขายและเพิ่มพูนความร่วมมือกันมากขึ้น การเปิดเสรีด้านการบริการตามข้อกำหนดขององค์การการค้าโลก (WTO: World Trade Organization) ก็มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการขนาดเล็ก ขนาดกลาง และผู้ประกอบการที่เป็นตัวแทนกลาง หรือนายหน้า ซึ่งมีแนวโน้มที่เปลี่ยนไปเหล่านี้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ปัจจุบันที่สำคัญต่อความสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ สาธารณูปโภคพื้นฐาน การคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยว ความปลอดภัยในทรัพย์สินระหว่างการท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

การทำให้ประเทศไทยเป็น “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย” (Tourism Capital of Asia) ภายในปี 2551 มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันระดับประเทศ และปรับยุทธศาสตร์สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ (Quality Destination) โดยนักท่องเที่ยวคุณภาพ (Best Quality Tourist) ให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 และร้อยละ 8 ตามลำดับ ทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างความสมดุลระหว่างการใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติเป็นรากฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน (Sustainable Tourism Development) (สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว, 2547)

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเติบโตอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดรายได้ที่หมุนเวียนนับแสนล้านบาทส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลจึงได้ให้ความสำคัญ

กับการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก แต่การท่องเที่ยวก็ทำให้สภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมลง จริงอยู่ที่การพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ทำให้รัฐมีรายได้และมีการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น แต่ก็น่าจะพิจารณาว่า เมื่อทรัพยากรถูกทำลายในระยะเวลาอันสั้น นักท่องเที่ยวที่เคยให้ความสนใจอาจจะไม่ยอมมาท่องเที่ยวในพื้นที่นั้นๆอีก ผลที่ตามมาก็คือ รายได้ของรัฐหายไปท้องถิ่นที่มีรายได้ลดลงเช่นกัน จนในที่สุดจะไม่มีรายได้ต่อไป (แถลงการณ์เวทีสิ่งแวดล้อม, 2547) เป็นที่น่าสังเกตว่า ในเวลาที่ผ่านมา รูปแบบการท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้นสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย เช่น ชอบขับซิปาหนะไปเที่ยวเองหรือพร้อมกับครอบครัวมากขึ้น แสวงหาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลินยิ่งขึ้น และรู้จักประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

ภายหลังจากที่รัฐบาลประกาศให้การท่องเที่ยวเป็นนโยบายหลักของประเทศ มีการตั้ง "กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา" ดูเหมือนว่าทุกฝ่ายทั้งภาครัฐและเอกชนต่างก็ขานรับกับนโยบายที่จะให้ประเทศไทยเป็นประเทศแถวหน้าของการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชีย ตั้งแต่ปลายปี 2546 เป็นต้นมามีนักท่องเที่ยวต่างชาติประมาณ 10 ล้านคนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศ ทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวแพร่สะพัด นำรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนกว่า 300,000 ล้านบาทต่อปี แต่ในทางตรงกันข้ามการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลับทำให้สภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมลง หลายฝ่ายต่างพยายามหาทางออกของการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ จนสุดท้ายมาลงตัวที่แนวคิดของการวางแผนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงการพัฒนาและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงผู้คนในท้องถิ่นมากขึ้น

การส่งเสริมการท่องเที่ยวยุคไร้พรมแดน เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวตามเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวร่วมกัน เพื่อยกระดับโครงสร้างขั้นพื้นฐานด้านบริการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและพัฒนาภาคบริการให้มีคุณภาพ เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ของผู้คนที่มีความแตกต่างกันให้มีความเข้าใจที่ดี การกระจายรายได้ทางด้านเศรษฐกิจ และแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม อันเป็นผลมาจากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ระบบการขนส่ง การคมนาคมท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ และแหล่งท่องเที่ยวที่สะท้อนถึงความ เป็นมาในอดีต ความเจริญรุ่งเรืองจากเหตุการณ์สำคัญของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัย (สำนักพัฒนาพื้นที่, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ :2546)

ในขณะที่กลุ่มจังหวัดอีสาน และประเทศเพื่อนบ้านซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประเพณี แหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ จำเป็นอย่างยิ่งที่ ต้องหารูปแบบชุดการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่หรือภายในจังหวัด และประเทศเพื่อนบ้านให้ สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ที่กำลังเข้าสู่การท่องเที่ยวแบบสากล เรียนรู้และ เอาใจใส่การอนุรักษ์ทรัพยากร นำการท่องเที่ยวไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จึงได้รับความนิยมไปอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ (จำไพพรรณ แก้วสุริยะ : 2545)

การที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติสนใจแหล่งท่องเที่ยวทั้งประเภทธรรมชาติและ ศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทยมากขึ้นตั้งแต่เดือนตุลาคม 2545 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีการปรับตัวและปฏิรูประบบเพื่อให้สามารถรองรับ การเปลี่ยนแปลงต่างๆด้านการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งจึงอยู่ในความดูแลของ หน่วยงานของรัฐ เช่น กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น หน่วยงานที่รับผิดชอบพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว จะมีระบบควบคุมและปัญหาที่แตกต่างกัน แต่ที่สำคัญคือ เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้าไปในพื้นที่ เหล่านั้น แต่ละหน่วยงานจำเป็นต้องมีมาตรการรองรับการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว โดยสามารถ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ให้ดีกว่าเดิม เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ในการพัฒนาภาคบริการและการส่งเสริมการท่องเที่ยว

สำหรับประเทศไทยแล้ว ตั้งแต่เริ่มมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-9 (พ.ศ.2503-2549) อาจกล่าวได้ว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวถือเป็นแหล่งรายได้หลักที่สำคัญ ส่วนหนึ่งของประเทศซึ่งจากตัวเลขของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้แสดงให้เห็นว่าจำนวน นักท่องเที่ยวต่างชาติและรายได้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503 - 2549 ได้ทวีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นตลอด ระยะเวลา 46 ปีที่ผ่านมา และได้ส่งผลกระทบต่อทรัพยากร สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และ ชนบทธรรมเนียมประเพณีของประเทศ อันเป็นเหตุปัจจัยให้เกิดการปรับตัวของระบบการท่องเที่ยว เป็นอย่างมากในปัจจุบัน

จากความสำคัญดังกล่าวสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) จึงได้สนับสนุนให้ เกิดการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างทางเลือกให้กับระบบการท่องเที่ยวแนวใหม่ที่แตกต่างจากเดิม หน่วยงานด้านนโยบายการท่องเที่ยวสามารถเข้ามาเชื่อมรอยระหว่างอารยธรรมขอมระหว่าง ประเทศไทย กัมพูชาและลาว ให้ได้และนำไปสู่การสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวที่ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวบนพื้นฐานความเป็นไปได้ และจะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการ ท่องเที่ยวของเอเชียอย่างแท้จริง

การดำเนินงานวิจัย

สำนักประสานงานการพัฒนาและจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ให้การสนับสนุนการวิจัยเส้นทางการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทย กัมพูชา และ สปป.ลาว ภายใต้ชุดโครงการธนาคารข้อมูลเพื่อการพัฒนาและการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืนกลุ่มอีสานใต้ ภายใต้การจัดการ ของ ดร.เทิดชาย ช่วยบำรุง มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจเส้นทางการท่องเที่ยว จัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และเพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยง กับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสม

ในการวิจัยได้ตั้งประเด็นคำถามเพื่อหาคำตอบดังต่อไปนี้ เส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ในจังหวัด สระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี จังหวัดเสียมเรียบ และแขวงจำปาสัก ควรเป็นอย่างไร โปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวควรเป็นอย่างไร แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยง กับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสมควรเป็นอย่างไร

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยด้วยการวางกรอบแนวคิดในการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัยเพื่อตอบโจทย์การวิจัยทั้ง 3 ข้อ ที่กำหนดไว้ เป็น 4 ขั้นตอน ตามลำดับ

การวิจัยเส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมไทย กัมพูชาและลาว เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อตอบคำถามการวิจัยในแต่ละข้อตามลำดับ คือ คำถามการวิจัยข้อที่ 1 แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. การวิจัยเชิงปริมาณด้วยการสำรวจ 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1

1) กำหนดกลุ่มประชากรดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโบราณสถานอารยธรรมขอม สำรวจพื้นที่ภาคสนามตามแหล่งโบราณสถานอารยธรรมขอม

2). เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล สำรวจภาคสนามโบราณสถาน ตามเส้นทางสายอารยธรรมขอม บันทึกข้อมูลตามแบบสำรวจ

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนที่ 2 ขั้นกำหนดรูปแบบโปรแกรมการท่องเที่ยวจากการสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเบื้องต้น ขั้นตอนที่ 3 ประเมินโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิญผู้เชี่ยวชาญ บริษัทจัดการท่องเที่ยว หรือผู้ที่เคยท่องเที่ยวตามเส้นทางการท่องเที่ยว

สายอารยธรรมขอม นักวิชาการ มาประเมินความเป็นไปได้ของโปรแกรมการท่องเที่ยวเพื่อให้ข้อเสนอแนะความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ขั้นตอนที่ 4 ปรับปรุงและนำเสนอรูปแบบ สังเคราะห์ ปรับปรุงโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและเสนอแนะยุทธศาสตร์เบื้องต้นในการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่

4) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ดำเนินการวิเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง สภาพบริบท สรุปผลการวิจัย เพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 2 โปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และ คำถามการวิจัยข้อที่ 3 แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืน โดยเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสม

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้ จัดทำเส้นทางการท่องเที่ยว หลังจากได้ศึกษาเอกสารและสำรวจพื้นที่แล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดเส้นทางการท่องเที่ยว ด้วยการวิเคราะห์เกณฑ์บนพื้นฐานความสัมพันธ์โดยมีเงื่อนไขกำหนดด้วย เวลา จำนวนวัน และกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบเฉพาะ (Niche) เป็นไปได้มากที่สุดที่จะตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวมากที่สุด

เชิญผู้เชี่ยวชาญทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน ประกอบการ มาร่วมระดมสมอง (Brain Storming) เพื่อวิพากษ์เส้นทางการท่องเที่ยว มีประเด็นการพิจารณาด้านความเหมาะสม จำนวนวัน ความเป็นไปได้และจุดน่าสนใจเพิ่มเติม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวมากที่สุด

ผลการศึกษา

การศึกษาสำรวจเส้นทางการสายอารยธรรมขอมจากเมืองสยามเรียบ ประเทศกัมพูชา เข้าสู่ภาคอีสานตอนล่างของประเทศไทย เข้าสู่ประเทศ สปป.ลาว ตามเส้นทางอารยธรรมขอม เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม และนำไปสู่การจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยว ตามเส้นทางดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม เพื่อเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมที่สอดคล้องกับสภาพความจริงมีความเป็นไปได้ในเชิงการท่องเที่ยว และพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสม พบว่าในพื้นที่ภาคอีสานใต้ มีเส้นทางที่สามารถนำมาจัดทำเส้นทางการท่องเที่ยวสายอารยธรรม

ขอม ซึ่งเป็นที่ตั้งโบราณสถาน ศาสนสถานอันศักดิ์สิทธิ์ในอดีตให้เชื่อมโยงต่อกันได้มากที่สุดและเป็นจุดขายให้กับนักท่องเที่ยวมากที่สุด แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

4.1. เส้นทางภายในกลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ประกอบด้วย 5 เส้นทาง ดังนี้

- เส้นทางที่ 1 เส้นทางบุรีรัมย์ (จังหวัดนครราชสีมา – บุรีรัมย์)
- เส้นทางที่ 2 เส้นทางบุรีรัมย์ (จังหวัดนครราชสีมา – บุรีรัมย์ – สุรินทร์)
- เส้นทางที่ 3 เส้นทางสุรินทร์ (จังหวัดสุรินทร์ – ศรีสะเกษ)
- เส้นทางที่ 4 เส้นทางเขาพนมดงรัก (เลียบชายแดนไทย-กัมพูชา)
- เส้นทางที่ 5 นครบุรีรัมย์ เป็นเส้นทางบูรณาการ 3 จังหวัดอีสานใต้

4.2. เส้นทางเชื่อมกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบด้วย 4 เส้นทาง พิจารณาจากช่องผ่านแดนถาวรระหว่างประเทศ 4 ด้าน ดังนี้

- เส้นทางที่ 1 เส้นทางบ้านคลองลึก อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว
- เส้นทางที่ 2 เส้นทางช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์
- เส้นทางที่ 3 เส้นทางช่องสะง่า อำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ
- เส้นทางที่ 4 เส้นทางช่องเม็ก อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี

สามารถจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ได้จำนวน 12 เส้นทาง 14 โปรแกรมการท่องเที่ยว

บทสรุป

แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงพื้นที่กลุ่มอีสานใต้สู่ความยั่งยืนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสม 3 ด้านคือ

ด้านนโยบายของรัฐ

1. เร่งเปิดด่านถาวรที่จุดผ่อนปรนตาพระยา-บึงตาวน เพื่อเป็นการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างปราสาทสด๊กก๊กธม จังหวัดสระแก้วกับปราสาทบันทายฉมาร์ จังหวัดบันเตียเม็อนเจย
2. พัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยว ทั้งในระดับ ระดับท้องถิ่น ภาคเอกชน และรัฐบาล
3. ส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบครอบครัว
4. ผสานการท่องเที่ยวแบบเทศกาลกับการท่องเที่ยวแหล่งอารยธรรมขอมโบราณ

5. ประสานความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพื่อผลักดันให้กลุ่มจังหวัดอีสานใต้ ประเทศไทย มรดกโลกวัดพู แขวงจำปาสัก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และจังหวัดตอนเหนือของกัมพูชา ให้เป็นศูนย์กลางแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอมของโลก

6. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ประเทศเพื่อนบ้านในรูปแบบการให้เปล่าเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศเพื่อนบ้านตบสนองนโยบายที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย

7. ควรมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอระหว่างประชาชน ชุมชน สถาบันการศึกษา และระหว่างจังหวัดกับจังหวัดหรือแขวง เนื่องจากสามารถสื่อสารด้วยภาษาเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นไทย กัมพูชา และไทย ลาว

ด้านการศึกษา

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้กับเยาวชนและนักศึกษา

2. จัดทำหลักสูตรการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมระหว่าง 3 ประเทศ คือ ไทย กัมพูชา และลาว ในสถาบันการศึกษา

3. สนับสนุนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอระหว่าง ประชาชน ชุมชนท้องถิ่น และสถาบันการศึกษา

4. สนับสนุนการทดลองโปรแกรมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน

การคมนาคม

1. สร้างเส้นทางเชื่อมแหล่งท่องเที่ยวสามเหลี่ยมมรดกโลกเข้าด้วยกัน

2. เพิ่มจุดแวะพักรถนักท่องเที่ยวตามแหล่งโบราณสถาน

3. สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการกิจกรรมการท่องเที่ยวตามเส้นทางเพื่อเพิ่มจุดแวะพัก

4. ขยายเส้นทางรถเข้าถึงโบราณสถานควรสามารถรองรับยานพาหนะที่นักท่องเที่ยวโบราณสถานแต่ละแห่งสะดวก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

ทั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปว่าควรมีการนำเอาโปรแกรมท่องเที่ยวทั้ง 4 รูปแบบมาทดลองในสภาพจริงในอนาคต

บรรณานุกรม

โครงการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมขอมในพื้นที่ภาคอีสาน

ตอนล่าง. (2533). กรุงเทพฯ: บริษัทมรดกโลก จำกัด.

จิตติมา ผลเสวก. (2546). “นายรอบรู้” นักเดินทาง: นครราชสีมา.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ สารคดี.

จังหวัดสุรินทร์. (2549). รายงานหลัก โครงการศึกษาจัดทำแผนแม่บทและคู่มือ

พัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดสุรินทร์. กรุงเทพฯ :บริษัทยูไนเต็ด แอนนาลิสต์ แอนด์ เอ็นจิ

เนียริง คอนซัลแตนท์ จำกัด.

ณัฐ เมธธาดาล. (2545). อังกอร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ธรรมสาร.

ธาดา สุทธิธรรม. (2544). ผังเมืองในประเทศไทย: ผังชุมชนและการใช้ที่ดิน สายอารย

ธรรมเขมรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ขอนแก่น: บริษัท ขอนแก่นพิมพ์พัฒนา

จำกัด.

ธีรภาพ โลหิตกุล. (2546) . ชายชรา กับ บ่วงกรรมและคำสาป นครวัด นครธม. พิมพ์ครั้งที่

ที่ 5. กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.

ปราณี วงษ์เทศ. (2540) . เมืองพระนคร นครวัด นครธม. พิมพ์ครั้งที่ 4.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.

พุทธชาติ หมายมั่น. (2539) . ทำเนียบโบราณสถานขอมในประเทศไทย เล่ม 4.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

พุทธชาติ หมายมั่น. (2539) . ทำเนียบโบราณสถานขอมในประเทศไทย เล่ม 4.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ยอด เนตรสุวรรณ. (2546) . “นายรอบรู้” นักเดินทาง: อุบลราชธานี. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์ สารคดี.

_____. (2547) . “นายรอบรู้” นักเดินทาง: ปราจีนบุรี สระแก้ว. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สารคดี.

_____. (2546) . “นายรอบรู้” นักเดินทาง: บุรีรัมย์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ สาร

คดี.

รายงานฉบับสมบูรณ์ การศึกษาเส้นทางวัฒนธรรมขอมเพื่อการท่องเที่ยว. (2533).

กรุงเทพฯ: บริษัทมรดกโลก จำกัด.

รุ่งโรจน์ ธรรมรุ่งเรือง. (2548) . **ปราสาทขอมในดินแดนไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.
 วิชา วิชาชีวะ. (2547, เมษายน – มิถุนายน). “เบ็งเมเลีย มหาปราสาทร้างกลางป่ารก.”

วารสารเมืองโบราณ. 30 (2) : 17-27

วิชญดา ทองแดง และ คณะ (2547, กรกฎาคม - กันยายน) อโรคยาศาล : โรงพยาบาลขอมใน
 มุมมอง ชาวบ้าน. **วารสารเมืองโบราณ**. 30 (3) : 75-99.

สุภัทรดิศ ดิศกุล , ม.จ. (2539). **ศิลปะขอม**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.

_____. (2547). **ศาสนาพราหมณ์ในอาณาจักรขอม**. กรุงเทพฯ: บริษัท
 อมรินทร์พริ้นติ้ง พับลิชชิ่ง.

ศรัณย์ บุญประเสริฐ และ คณะ. (2549) . **คู่มือนำเที่ยวนครวัดนครธม**.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สารคดี.

สมมาตร ผลเกิด. (2529) **การศึกษาปราสาทศิขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์**. วิทยานิพนธ์
 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สว่าง เลิศฤทธิ์. (2547, เมษายน – มิถุนายน). “โบราณคดีในกัมพูชา : รายงาน
 ความก้าวหน้า.” **วารสารเมืองโบราณ**. 30 (2) : 29 -58.

อภิวันท์ อุดลยพิชญ์. (2546) . **7 ปราสาทหินแห่งสานใต้**.

กรุงเทพฯ : ด้านสุทธากาฬพิมพ์.

อรพินธุ์ การุณจิตต์. (2535). **ทำเนียบโบราณสถานขอมในประเทศไทย เล่ม 1 จังหวัด**

นาคราชสีมา. กรุงเทพฯ: บริษัท สำนักพิมพ์สมาพันธ์ จำกัด.

_____. (2536). **ทำเนียบโบราณสถานขอมในประเทศไทย เล่ม 2 จังหวัดบุรีรัมย์**.

กรุงเทพฯ: ห.จ.ก. นำกัการพิมพ์.

_____. (2538). **ทำเนียบโบราณสถานขอมในประเทศไทย เล่ม 3 จังหวัดบุรีรัมย์**.

กรุงเทพฯ: ห.จ.ก. อาร์ตโปรเกรส.

อัจฉรา ภาณุรัตน์. (2549) **รายงานการวิจัย กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการ**

ท่องเที่ยวเส้นทางสายไหมอีสานใต้. หน่วยประสานงานเครือข่ายการวิจัยและ

ถ่ายทอด เทคโนโลยีสู่ชุมชนเขตพื้นที่ 4 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา .

Pheng Sytha. (2003). Phnomdangek: Past and Present, The Relationship

Between Archaeological Sites And Their Social Environment

Evidenced From Material Culture: A Case Study on Angkor, ;

Phimai, Thailand; And Wat Pho, Laos PDR. Master Of Arts Degree

Program In Community Researcd And Development Graduate
Committee Rajabhat Institute Surin.

แบบสำรวจ

เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอม ไทย กัมพูชา และลาว

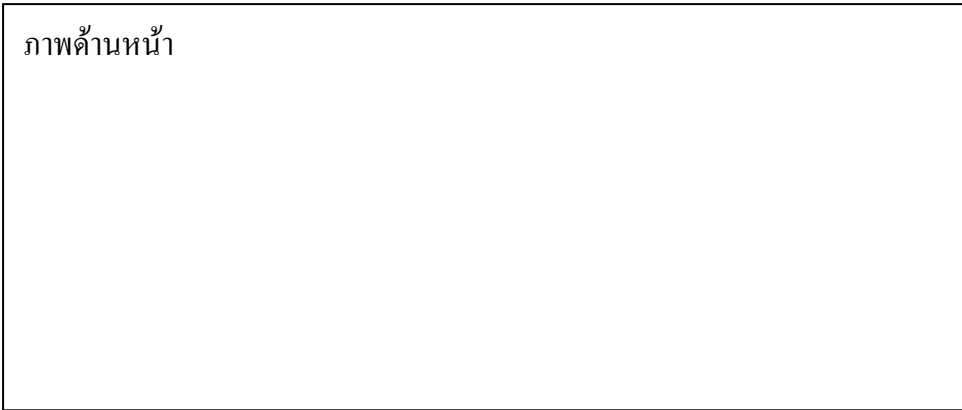
ชื่อคณะผู้สำรวจ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....

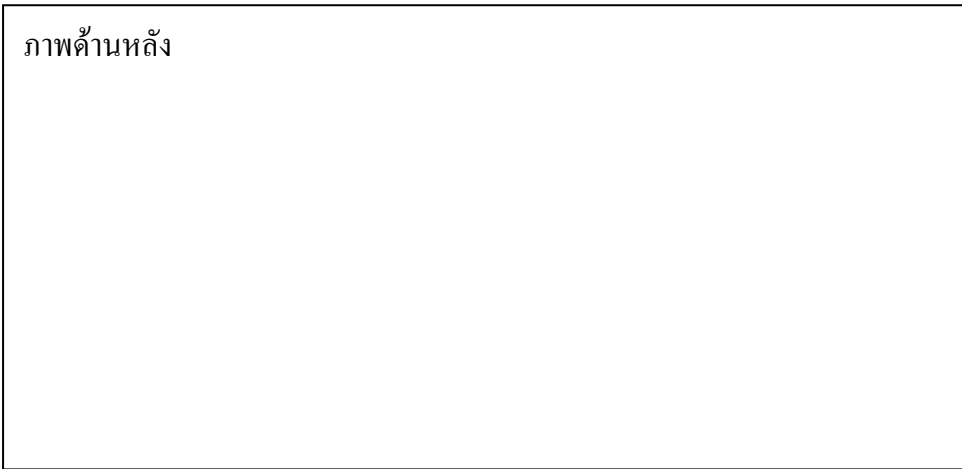
1. ชื่อแหล่งท่องเที่ยว.....

ประเภท.....

ภาพด้านหน้า

ภาพด้านหลัง

ภาพด้านข้าง

2. สถานที่ตั้ง

ชื่อหมู่บ้าน..... หมู่ที่..... ตำบล.....
อำเภอ..... จังหวัด.....
ประเทศ.....

3. เส้นทาง

สภาพถนน..... ระยะทางจากอำเภอ.....ก.ม.
ระยะทางจากจังหวัด.....ก.ม.
หมายเลขถนน.....ต่อ.....ต่อ.....
เลี้ยวซ้าย/ขวา.....ต่อซ้าย/ขวา.....

4. ประวัติความเป็นมา.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

5. หน่วยงานรับผิดชอบ

.....
.....

10. ของแปลกๆ ในบริเวณชุมชน เพื่อการ

เชื่อมโยง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

11. พาหนะ/ ราคา

.....

.....

.....

12. สิ่งอำนวยความสะดวก มาตรฐาน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

13. ความปลอดภัย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

14. ค่าใช้จ่ายโดยรวม

.....

15. จุดน่าสนใจตามเส้นทาง เช่น วิถีชีวิต อาชีพ เอกลักษณ์ ธรรมชาติแวดล้อม บรรยากาศ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

16. กิจกรรมนันทนาการ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี การละเล่นพื้นเมือง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

17.งานเทศกาล งานประเพณี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

18. ข้อบังคับ ข้อหวงห้าม เงื่อนไข

.....

.....

.....

.....

ปราสาทบ้านพลวง
ตำบลบ้านพลวง อำเภอปราสาท จังหวัด
สุรินทร์

นายดำเกิง โถทอง ผู้วิจัยกำลัง
สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ดูแล ปราสาท
บ้านพลวง วันที่ ๒๓ สิงหาคม
๒๕๔๙ บริเวณป้อมเก็บค่าเข้าชม
ด้านหน้าปราสาท

นายวสันต์ชัย กากแก้ว ผู้วิจัย กำลังสัมภาษณ์
ชาวบ้านในละแวกปราสาทบ้านพลวง อำเภอ
ปราสาท จังหวัดสุรินทร์
วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๙

คณะผู้วิจัยกำลังประสานงานกับ
เจ้าหน้าที่ทหารพรานกองร้อย ๒๖๐๒ เพื่อขอ
อนุญาตและนำทางขึ้นสู่ปราสาทตาควาย
ตำบลบักได กิ่งอำเภอพนมดงรัก จังหวัด
สุรินทร์

เส้นทางเดินขึ้นปราสาทตาควาย ตำบลบักได กิ่งอำเภอพนมดง
รัก จังหวัดสุรินทร์ ปราสาทที่ก่อสร้างบนยอดเขาชายแดนไทย –
กัมพูชา ตั้งอยู่ท่ามกลางป่ารก ที่ยังไม่มีถนนเดินทางเข้าไปถึง

ป้ายแสดงประวัติความเป็นมา
 ปราสาทตาเมือนธม ปราสาทชายแดน
 ไทย-กัมพูชา บ้านหนองคันนาสามัคคี
 ตำบลตาเมียง กิ่งอำเภอพนมดงรัก
 จังหวัดสุรินทร์ เป็นกลุ่มปราสาท ตา
 เมือน

รูปล่าง ปราสาทตาเมือนโต๊ด อโรคยาศาลาประจำ
 ปราสาทตาเมือน

รูปซ้าย ปราสาทบายกรีม ธรรมศาลาประจำหมู่ปราสาท
 ตาเมือน

ผู้วิจัยกำลังสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่บูรณะซ่อมแซม
ปราสาทสตึกก๊กกรม กิ่งอำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว

รูปซ้ายมือ คุณลุงชัยรัตน์ สกุลพราหม์ ประธาน
มัคคุเทศก์ท้องถิ่นสตึกก๊กกรม ที่คอยให้ความรู้แก่ผู้มา
เยือน ณ ปราสาทสตึกก๊กกรม กิ่งอำเภอโคกสูง จังหวัด
สระแก้ว

บรรยากาศที่ผู้วิจัยได้สัมผัสบริเวณจุดผ่อนปรน อำเภอตาพระยาจังหวัดสระแก้ว – ตลาดบึงตากวน
อำเภอทมอปิว จังหวัดอุดรเมียนเจย เส้นทางเชื่อมปราสาท สดักก๊อกรม ปราสาทบันทายชมาร์ที่ใกล้ที่สุด

เส้นทางหลวงจากด่านตรวจคนเข้าเมืองอรัญประเทศไปเมืองเสียมเรียบ ตามทางหลวงหมายเลข ๕ ไป
แหล่งท่องเที่ยวมรดกโลก “นครวัดนครธม”

รูปซ้าย สภาพเส้นทางจากเมืองเสียมเรียบตามทางหลวงหมายเลข ๖๗ ถึงชายแดนไทย ที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง อำเภอกุสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ระหว่างการก่อสร้าง

รูปขวา สภาพเส้นทางจากด่านตรวจคนเข้าเมืองช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ไปเมืองเสียมเรียบ สภาพเป็นหลุมบ่อการเดินทางไม่สะดวก

รูปบนขวา ลึงคบรรพตบนยอดภูเกล้า ที่ตั้งปราสาทหิน
วัดพู แขวงจำปาสัก สปป.ลาว

รูปบนซ้าย ตรีมูรติ เทพ สูงสุดในศาสนาฮินดูประทับอยู่
ด้านหลังปราสาทหินวัดพู

รูปกลางซ้ายทัศนียภาพทางขึ้นปราสาทหินวัดพู มรดก
โลก แขวงจำปาสัก สปป.ลาว

รูปกลางขวา ท่าเรือข้ามแม่น้ำของไปปราสาทหินวัดพูที่
บ้านม่วง

รูปล่างซ้าย ผู้วิจัยกับ ท้าวอุดมสี แก้วสักสิต รองผู้อำนวยการ

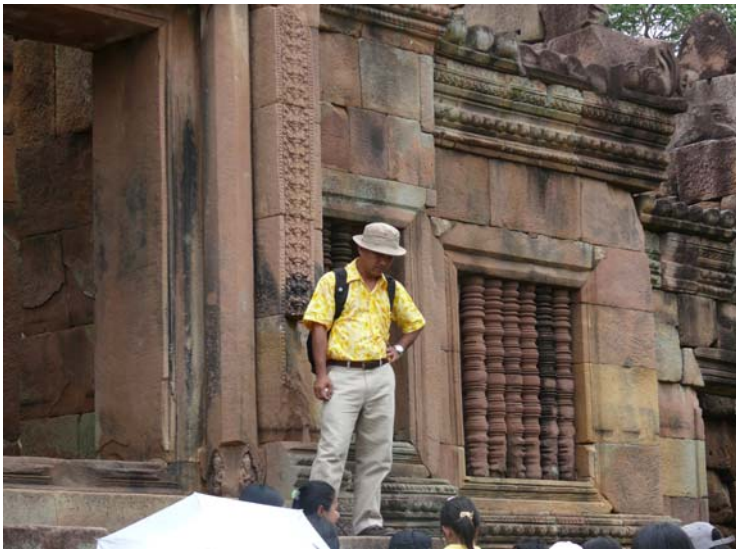
การพิพิธภัณฑสถานวัดพู บริเวณทางขึ้นปราสาทหินวัดพู

ปราสาทหินเขาพระวิหาร “ศิขนเรศวร” เพชรยอดมงกุฎแห่งเทือกเขาพนมดงรัก ชายแดนไทย กัมพูชา
อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ อีกหนึ่งปราสาทในเส้นทางอารยธรรมขอม

ปราสาทหินพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา
ศาสนาสถานศาสนาฮินดูที่งดงามในอีสานใต้

ผู้วิจัยที่ปราสาทหินเมืองต่ำ และปราสาทหินเขาพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์

ภาคผนวก จ
ประวัติผู้วิจัย

นายดำเกิง โถทอง

E-mail :dthothong@yahoo.com

การศึกษา

ปริญญาตรีครุศาสตร์บัณฑิต วิชา ประวัติศาสตร์

ปริญญาโทอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต วิชา ประวัติศาสตร์

การรับราชการ

อาจารย์ ระดับ 7 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์

นายวสันต์ชัย กากแก้ว

E-mail Vasanchai@srru.ac.th

การศึกษา

ศษ.บ. (บริหารการศึกษา)

กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

การรับราชการ

อาจารย์ระดับ 7 ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์